

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

EUROSYSTÉM

V roce 2014
je na všech
publikacích ECB
vyobrazen motiv
z bankovky 20 €.

VEŘEJNÁ KONZULTACE

k návrhu nařízení Evropské centrální banky,

kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu)

únor 2014

Účelem tohoto dokumentu je pomoci zainteresovaným stranám seznámit se s návrhem nařízení o rámci SSM (k dispozici v části III) a vyhodnotit jej. Dokument jako takový nemá žádnou výkladovou hodnotu a nemůže být právně závazný. Zejména v konečném znění nařízení o rámci SSM, které bude přijato, může Evropská centrální banka zaujímat jiný postoj, než je uveden v tomto dokumentu. Navíc právně závazný výklad ustanovení právních předpisů EU může podávat pouze Soudní dvůr Evropské unie.

Připomínky lze předkládat pouze k části III tohoto dokumentu.

Tento dokument sestává ze tří částí:

- I. Rozsah a zdůvodnění nařízení o rámci SSM (pouze v angličtině)
- II. Obsah návrhu nařízení o rámci SSM (pouze v angličtině)
 - A. Metodika hodnocení významnosti
 - B. SSM a příslušné úlohy ECB a NCA při výkonu dohledu nad významnými a méně významnými dohlíženými subjekty
 - C. Postupy dohledu v rámci SSM: všeobecné zásady
 - D. Postupy týkající se mikrobezpečnostních úkolů
 - E. Postupy týkající se makrobezpečnostních úkolů
 - F. Pravomoci dohledu ECB
 - G. Správní sankce
 - H. Ujednání o fungování úzké spolupráce
 - I. Přejídná ustanovení
- III. Návrh nařízení o rámci SSM

© Evropská centrální banka, 2014

Adresa	Kaiserstrasse 29, 60311 Frankfurt am Main, Německo
Poštovní adresa	Postfach 16 03 19, 60066 Frankfurt am Main, Německo
Telefon	+49 69 1344 0
Internet	http://www.ecb.europa.eu

Všechna práva vyhrazena. Reprodukce pro vzdělávací a nekomerční účely je povolena za předpokladu, že je uveden zdroj.

I. SCOPE AND RATIONALE FOR A FRAMEWORK REGULATION

Council Regulation (EU) No 1024/2013 conferring specific tasks on the European Central Bank concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions¹ (hereinafter the ‘SSM Regulation’) establishes the Single Supervisory Mechanism (SSM)². The SSM Regulation entered into force on 3 November 2013. The ECB will assume its SSM-related tasks from 4 November 2014.

The SSM Regulation confers on the ECB both (a) micro-prudential supervisory tasks (Article 4 of the SSM Regulation); and (b) macro-prudential supervisory tasks (Article 5 of the SSM Regulation).

1. The Single Supervisory Mechanism

The SSM is the system of financial supervision composed of the ECB and the national competent authorities (NCAs) of participating Member States³. Within the SSM, the ECB will be responsible for the direct supervision of significant credit institutions, while NCAs will be responsible for the direct supervision of less significant credit institutions⁴. The ECB will also be responsible for the effective and consistent functioning of the SSM. In this context, it will be exclusively competent to grant and withdraw authorisations for credit institutions and to assess acquisitions of qualifying holdings in all credit institutions. Furthermore, the ECB will be able to address general instructions to NCAs regarding the supervision of less significant supervised entities and will retain investigatory powers over all supervised entities. Such powers include the authority to request information, conduct investigations, carry out on-site inspections, as well as the power to take up direct supervision over less significant supervised entities when necessary to ensure a consistent application of high supervisory standards.

NCAs will assist the ECB in the preparation and implementation of any acts relating to the exercise of the ECB’s supervisory tasks, including the on-going day-to-day supervision of significant supervised entities and related on-site inspections.

Non-euro area Member States also have the possibility to participate in the SSM through the establishment of a close cooperation between the NCA of the non-euro area Member State and the ECB.

2. The draft Framework Regulation

2.1 Legal basis and format of the framework

Article 6(7) of the SSM Regulation provides that ‘the ECB shall, in consultation with national competent authorities, and on the basis of a proposal from the Supervisory Board, adopt and make public a framework to organise the practical arrangements for the implementation of [Article 6 of the SSM

¹ OJ L 287, 29.10.2013, p. 63.

² The legal basis for the SSM Regulation is Article 127(6) of the Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU) which gives to the Council the power, by means of regulations, to confer specific tasks on the ECB concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions and other financial institutions with the exception of insurance undertakings.

³ See Article 2(9) of the SSM Regulation.

⁴ For the distinction between significant and less significant credit institutions, please refer to Part II.A of this document.

Regulation]’. Pursuant to Article 33(1) of the SSM Regulation, the ECB shall publish such framework by 4 May 2014. Before adopting the framework, the ECB must carry out open public consultations⁵. In accordance with the Inter-institutional Agreement between the European Parliament and the ECB⁶, the framework has been sent to the relevant committee of the European Parliament before the launch of the public consultation.

In addition, Article 33(2) of the SSM Regulation provides that after 3 November 2013, the ECB shall ‘publish by means of regulations and decisions the detailed operational arrangements for the implementation of the tasks conferred on it by this Regulation’.

It has been decided that the framework referred to in Articles 6(7) and 33(1) of the SSM Regulation should take the form of an ECB regulation (hereinafter the ‘Framework Regulation’)⁷. Article 4(3) of the SSM Regulation provides that the ECB may adopt regulations only to the extent necessary to organise or specify the arrangements for the carrying out of the tasks conferred upon it under the SSM Regulation.

An ECB regulation has general application. It is binding in its entirety and directly applicable in all Member States whose currency is the euro. It is thus the appropriate legal instrument to ‘organise the practical arrangements for the implementation of [Article 6 of the SSM Regulation]’. The SSM Regulation and the Framework Regulation (once adopted by the ECB’s Governing Council) will both form part of Union law and will prevail over national law for the aspects that they regulate.

Article 33(2) of the SSM Regulation is further assessed in section 2.2 below.

2.2 Scope of the framework

The purpose of the Framework Regulation (in its current draft form hereinafter referred to as the ‘draft Framework Regulation’) is to lay down all the rules and procedures governing the cooperation between the ECB and NCAs to ensure a good functioning of the SSM. In particular, the draft Framework Regulation sets out rules that are relevant for defining the rights and obligations of supervised entities and third parties. Another important objective is to provide greater legal certainty, for example, as regards pending procedures.

Pursuant to Article 6(7) of the SSM Regulation, ‘the framework shall include, at least,’ the following aspects:

⁵ Article 4(3) of the SSM Regulation

⁶ Inter-institutional Agreement between the European Parliament and the European Central Bank on the practical modalities of the exercise of democratic accountability and oversight over the exercise of the tasks conferred on the ECB within the framework of the Single Supervisory Mechanism (OJ L 320, 30.11.2013, p. 1).

⁷ The competence of the ECB to issue regulations is based on the first indent of Article 132(1) TFEU and Article 34.1 of the Statute of the European System of Central Banks and the European Central Bank (hereinafter the ‘Statute of the ESCB’). Pursuant to these two provisions, the ECB may make regulations to the extent necessary to implement the tasks defined in Article 25.2 of the Statute of the ESCB. That article provides that, in accordance with any regulation of the Council under Article 127(6) TFEU, i.e. in this case, the SSM Regulation, the ECB may perform specific tasks concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions and other financial institutions with the exception of insurance undertakings.

- (a) the methodology for assessing and reviewing the criteria laid down in the SSM Regulation for determining whether a credit institution is significant or not;
- (b) the procedures governing the cooperation between the ECB and NCAs as regards the supervision of significant credit institutions; and
- (c) the procedures governing the cooperation between the ECB and NCAs as regards the supervision of less significant credit institutions.

These aspects are set out mainly in Part IV (Determining the status of a supervised entity as significant or less significant), Part VI (Procedures for the supervision of significant supervised entities) and Part VII (Procedures for the supervision of less significant supervised entities) of the draft Framework Regulation.

To pursue the above mentioned objectives, the draft Framework Regulation also addresses certain additional issues. These are necessary as the organisation of the SSM tasks, involving an allocation of tasks and cooperation between the ECB and NCAs, requires the Framework Regulation to include aspects going beyond those expressly mentioned in Article 6(7) of the SSM Regulation. Such aspects include, for example, issues relating to macro-prudential decisions (Part VIII), close cooperation (Part IX), investigatory powers (Parts II and XI), authorisations and qualifying holdings (Part V) and the sanctions regime (Part X). Moreover, Part III of the draft Framework Regulation lays down the main due process rules for the adoption of the ECB's supervisory decisions, for example the right to be heard, access to files and language regime. For clarity and transparency reasons, the procedures governing the cooperation between the ECB and the NCAs and how credit institutions under the scope of the SSM are supervised are laid down in a single legal act rather than in several different legal acts.

2.3 Objectives, benefits and costs of the framework

The draft Framework Regulation covers the aspects relating to the cooperation between the ECB and the NCAs under the SSM and addresses the organisational and procedural issues that need to be clarified for the benefit of supervised entities.

The draft Framework Regulation has been drafted with the aim of achieving legal certainty, cost efficiency and proportionality, in accordance with transparency standards. The objectives and benefits of each Part of the draft Framework Regulation can be summarised as shown in the table below.

Part	Objectives	Benefits
Part I	Lay down subject matter, purpose and definitions.	Specify the scope of the Framework Regulation and define terms not already defined in the SSM Regulation.
Part II	Lay down the principles governing the role and functioning of the Joint Supervisory Teams (JSTs), which are established by the ECB for	Acknowledge the existence and the role of JSTs. Inform credit institutions about

	<p>the supervision of significant credit institutions.</p> <p>Clarify how the SSM impacts on the allocation of tasks between the ECB and NCAs as regards the right of establishment and the freedom to provide services within the participating Member States.</p>	<p>which authority they must notify when they exercise their right of establishment and/or freedom to provide services, and the procedure applied by the ECB and NCAs in this respect.</p>
Part III	<p>Clarify the procedural rights granted to credit institutions in relation to any supervisory decisions taken by the ECB, building on the principle of due process laid down in Article 22 of the SSM Regulation.</p>	<p>Improve transparency as regards the decision-making procedure within the SSM. Clarify procedural rights granted to supervised entities.</p>
Part IV	<p>Implement Article 6(7)(a) of the SSM Regulation, which requires that the methodology for the assessment of the criteria referred to in Article 6(4) is further specified by the ECB.</p>	<p>Explicitly required by the SSM Regulation.</p>
Part V	<p>Clarify the role of the ECB and of NCAs in each step of the decision-making process regarding authorisation, withdrawal of authorisation and assessment of the acquisition of qualifying holdings in a credit institution.</p>	<p>Inform credit institutions about which authority they must notify regarding an application for an authorisation or the acquisition of qualifying holdings, and the procedure applied by the ECB and NCAs in this respect.</p>
Part VI	<p>Implement Article 6(7)(b) of the SSM Regulation by defining the procedures applying to the cooperation between the ECB and NCAs as regards the supervision of significant credit institutions.</p>	<p>Explicitly required by the SSM Regulation.</p>
Part VII	<p>Implement Article 6(7)(c) of the SSM Regulation by defining the procedures governing the relationship between the ECB and NCAs as regards the supervision of less significant credit institutions.</p>	<p>Explicitly required by the SSM Regulation.</p>
Part VIII	<p>Specify the procedures governing the coordination between the ECB and NCAs and national designated authorities (NDAs) regarding macro-prudential measures.</p>	<p>Clarify the role of the ECB and the cases where it can adopt macro-prudential measures.</p>

Part IX	Lay down the modifications subject to which the provisions of each Part of the Framework Regulation apply to credit institutions and NCAs of Member States in close cooperation.	Clarify how the Framework Regulation applies to credit institutions in Member States in close cooperation, based on the general principles laid down in Article 7 of the SSM Regulation.
Part X	Clarify the allocation of tasks between the ECB and NCAs as regards the imposition of penalties under Article 18 of the SSM Regulation. Lay down the procedure applying to the investigation of an infringement, including the role of an independent investigating unit.	Further specify Article 18 of the SSM Regulation. Ensure the separation between the investigation phase and the decision-taking phase.
Part XI	Specify the procedure for cooperation between the ECB and NCAs as regards the exercise of investigatory powers by the ECB.	Avoid duplication of tasks and ensure the exchange of all necessary information between the ECB and NCAs.
Part XII	Lay down transitional provisions for the period from the entry into force of the Framework Regulation until the ECB assumes its supervisory tasks on 4 November 2014.	Clarify the status of pending procedures. Ensure the continuity of international arrangements (memoranda of understanding (MoUs)) entered into by NCAs.

The costs incurred by the ECB in relation to the tasks conferred on it under Articles 4 to 6 of the SSM Regulation will be covered by the fees that the ECB will levy on supervised entities, in accordance with Article 30 of the SSM Regulation. The way fees are to be calculated and levied will be laid down in a separate ECB regulation. This ECB regulation on fees will be subject to a separate public consultation.

As already stated, the purpose of the draft Framework Regulation is to implement Article 6(7) of the SSM Regulation and further specify the arrangements governing the cooperation between the ECB and NCAs. Article 33(2) of the SSM Regulation provides that the ECB shall, after 3 November 2013, publish by means of regulations and decisions the detailed operational arrangements for the implementation of the tasks conferred on it by the SSM Regulation. The European legislative bodies are keen for this implementation to be carried out swiftly, i.e. that the necessary framework is published six months after the entry into force of the SSM Regulation so that effective supervision by the ECB can start as early as 4 November 2014. The Framework Regulation only implements policy choices regarding the supervisory architecture in participating Member States that have already been taken by the Union legislature in the

SSM Regulation. In drafting the Framework Regulation, the ECB's overall aim is to implement these policy choices in a cost-effective way.

2.4 Rules not covered by the framework

The draft Framework Regulation has been prepared taking full account of the SSM supervisory model that the ECB, in consultation with NCAs, has developed with the purpose of ensuring the effectiveness and consistency of the SSM. A guide to the SSM supervisory practices will be published by the ECB in due course. As for the draft Framework Regulation, it focuses on the organisational and procedural aspects that require legal implementation.

Other rules such as the rules⁸ regarding decision-making in the Supervisory Board and the relationship with the Governing Council, for instance, the non-objection procedure provided for under Article 26(8) of the SSM Regulation, the legal instruments establishing the Administrative Board of Review and the Mediation Panel as well as the rules regarding separation of the ECB's supervisory tasks from the ECB's monetary policy function⁹ will complement the institutional and legal framework applicable to the SSM and will be published on the ECB's website. In addition, the levy of supervisory fees will be subject to a separate ECB legal act¹⁰ as mentioned in section 2.3 above.

In relation to close cooperation, the procedure for the establishment of such arrangements will be laid down in a specific ECB decision based on Article 7 of the SSM Regulation. For that reason, the draft Framework Regulation simply specifies the operational arrangements between the ECB and NCAs in close cooperation that will apply once a regime of close cooperation has been established.

⁸ Article 26(12) of the SSM Regulation provides that the Governing Council shall adopt internal rules setting out in detail its relation with the Supervisory Board. The second sentence of Article 26(12) lays down the obligation on the Supervisory Board to adopt its rules of procedure.

⁹ Article 25(3) of the SSM Regulation provides that, for the purposes of separating tasks conferred on the ECB by the SSM Regulation from monetary policy, the ECB shall adopt and make public any necessary internal rules.

¹⁰ Article 30 of the SSM Regulation.

II. CONTENT OF THE DRAFT FRAMEWORK REGULATION

A. Methodology for assessing significance

Article 6 of the SSM Regulation changes the current supervisory architecture for credit institutions established in participating Member States. In principle, the ECB will now be responsible for the supervision of significant supervised entities and NCAs will be responsible for the supervision of less significant supervised entities.

The SSM Regulation sets out the basic criteria for determining significance¹ and lays down that a specific methodology for assessing these criteria shall be established. This is done in Part IV of the draft Framework Regulation.

Whether a supervised entity or a supervised group² is regarded as significant is determined at the highest level of consolidation in a participating Member State: all credit institutions that are part of a significant group will be subject to direct supervision by the ECB on a consolidated and on an individual basis.

1. The methodology

Since the status of a credit institution as significant or less significant can change over time, Part IV establishes a procedure for reviewing and determining this status on an on-going basis and for determining the date on which a change of supervisory authority becomes effective³.

With regard to the *size criterion*, the Framework Regulation specifies how the ‘total value of assets’ criterion is determined. The mixed/end-state approach is proposed: as a general rule, effective from the start, where such data are available, total assets according to the prudential perimeter of consolidation will be used for all credit institutions to determine the total value of assets. Figures according to the accounting perimeter, as reported in public financial statements, are considered a fall-back option to be used for credit institutions that are not required to report figures reflecting the prudential perimeter.

If a credit institution forming part of a group is included in ‘the three most significant credit institutions in [a] participating Member State’, another criterion under Article 6(4) of the SSM Regulation, then the entire group is regarded as significant. This is also the rule that applies when one of the credit institutions forming part of a group has requested or receives direct public financial assistance from the European Financial Stability Facility (EFSF) or the European Stability Mechanism (ESM).

¹ Article 6(4) of the SSM Regulation. The criteria laid down are: (i) size, (ii) importance for the economy of the European Union or a participating Member State, (iii) significance of cross-border activities, (iv) request for or receipt of public financial assistance directly from the European Financial Stability Facility (EFSF) or the European Stability Mechanism (ESM), and (v) qualifying as one of the three most significant credit institutions in a participating Member State.

² Supervised entity and supervised group are defined in Part I of the draft Framework Regulation.

³ Articles 43 to 47 of the draft Framework Regulation.

The change in status of a supervised entity from significant to less significant and vice versa will be determined in an ECB decision. When a supervised entity fulfils any of the criteria laid down in Article 6(4) of the SSM Regulation, subject to the relevant ECB decision, the ECB will assume direct supervision within one year of the date of notification of the decision. Following the change from significant to less significant, as a general rule, the corresponding change in supervisor will only be implemented if the supervised entity has not fulfilled any of the relevant criteria for significance for at least three consecutive calendar years⁴. As regards pending procedures, the Framework Regulation provides that, as a rule, when an authority has started a procedure, it remains competent to finish that procedure, even after the effective change of competence.

Particular circumstances may justify the view that, although one or more of the criteria of significance are fulfilled, the classification of a supervised entity as significant is inappropriate, taking into account the objectives and principles of the SSM Regulation.

2. List of significant and less significant credit institutions

The ECB will publish a list on its website naming those credit institutions identified as significant supervised entities or forming part of a significant supervised group. Each significant supervised entity will also be the addressee of an ECB decision before the date on which the ECB is to assume direct supervision. Furthermore, the ECB will publish on its website a list including each entity that is supervised by an NCA together with the name of the supervising NCA. These lists will be updated on a regular basis and will provide legal certainty to credit institutions that remain under direct NCA supervision.

B. The SSM and the respective roles of the ECB and NCAs in the supervision of significant and less significant supervised entities

1. Organisation of the SSM

The SSM is composed of the ECB and of NCAs of participating Member States. NCAs are designated by participating Member States in accordance with Regulation (EU) No 575/2013⁵. The draft Framework Regulation takes account of the fact that, in some participating Member States, national central banks (NCBs) have been assigned certain supervisory tasks under national law although they are not NCAs. In this case, the provisions of the Framework Regulation apply to NCBs, where appropriate, with respect to those tasks assigned to them by national law⁶.

⁴ Article 47 of the draft Framework Regulation.

⁵ Regulation (EU) No 575/2013 of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on prudential requirements for credit institutions and investment firms and amending Regulation (EU) No 648/2012 (OJ L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁶ Part I clarifies in respect of the definition of NCA laid down in Article 2(2) of the SSM Regulation that this definition ‘is without prejudice to arrangements under national law which assign certain supervisory tasks to a national central bank (NCB) not designated as an NCA. In this case, the NCB shall carry out these tasks within the framework set out in national law and this Regulation. A reference to an NCA in this Regulation shall in this case apply as appropriate to the NCB for the tasks assigned to it by national law.’

2. Supervision of significant supervised entities

2.1 Joint Supervisory Teams⁷

JSTs are the operational units within the SSM that will be in charge of the day-to-day supervision of significant supervised entities or supervised groups⁸. They are the main tool within which NCAs assist the ECB in the supervision of significant supervised entities⁹. One JST will be established for each significant supervised entity or groups. Each JST will be composed of staff from the ECB and from NCAs, and coordinated by an ECB staff member (the ‘JST coordinator’). The JST coordinator will be assisted by a sub-coordinator from each NCA that has appointed more than one staff member to the JST (the ‘NCA sub-coordinator’).

The draft Framework Regulation explicitly provides that the references to NCAs in relation to JSTs should be read as including a reference to the NCBs, where appropriate.

2.2. NCA assistance in the supervision of significant supervised entities¹⁰

NCAs are involved in the preparation of ECB decisions in relation to the supervision of significant supervised entities. The ECB may request the NCA to prepare such draft decisions. At their own initiative, NCAs may also propose draft decisions, where appropriate.

NCAs will be required to follow the instructions given by the ECB and assist the ECB with the implementation of any act relating to the ECB’s supervisory tasks. In specific circumstances defined in the SSM Regulation and in the draft Framework Regulation, NCAs will also be required to assist the ECB in executing its decisions.

The single point of entry for all requests coming from significant supervised entities is, as a rule, the ECB, except as otherwise provided for in the SSM Regulation or in the draft Framework Regulation.

3. Supervision of less significant supervised entities

3.1 National supervisory teams

Less significant supervised entities remain under the direct supervision of NCAs. In accordance with Article 31(2) of the SSM Regulation, if the ECB considers that the participation of staff members from an NCA in another NCA’s supervisory team is appropriate, it may require the latter NCA to involve staff members of the former NCA in its supervisory team¹¹. This is to ensure the creation of ‘a truly

⁷ Articles 3 to 6 of the draft Framework Regulation.

⁸ In this section of the consultation document, a reference to supervised entities includes a reference to supervised groups.

⁹ Article 6(3) of the SSM Regulation: ‘Where appropriate and without prejudice to the responsibility and accountability of the ECB for the tasks conferred on it by this Regulation, national competent authorities shall be responsible for assisting the ECB, under the conditions set out in the framework mentioned in paragraph 7 of this Article, with the preparation and implementation of any acts relating to the tasks referred to in Article 4 related to all credit institutions, including assistance in verification activities. They shall follow the instructions given by the ECB when performing the tasks mentioned in Article 4.’

¹⁰ Articles 89 to 95 of the draft Framework Regulation.

¹¹ Article 7 of the draft Framework Regulation.

integrated supervisory mechanism’ as well as ‘peer control on an on-going basis’¹², particularly as regards the supervision of large credit institutions. Staff exchange will also be an important tool to establish a common supervisory culture.

3.2 Relationship between the ECB and NCAs in the supervision of less significant supervised entities

Part VII of the Framework Regulation describes the main principles governing the relationship between the ECB and the NCAs, as direct supervisors of less significant supervised entities¹³, with the aim of allowing the ECB to exercise oversight over the SSM.

As a general rule, NCAs must always inform the ECB of any rapid and significant deterioration in the financial situation of a less significant supervised entity¹⁴.

As regards *ex ante* oversight by the ECB regarding the supervision of less significant supervised entities by NCAs, this will be limited to draft decisions and procedures that concern certain less significant supervised entities identified by the ECB on the basis of general criteria taking account of the risk situation of the entity and its impact on the domestic financial system. Such draft decisions and procedures will need to be notified *ex ante* by NCAs to the ECB only if they are considered material¹⁵, in which case the ECB may provide comments on the draft decision or procedure.

As regards *ex post* reporting by NCAs on their supervisory activities¹⁶, NCAs will prepare regular reports for the ECB, on the basis of which the ECB will assess, inter alia, the consistency of supervisory outcomes within the SSM.

C. Supervisory procedures within the SSM: general principles

Part III of the draft Framework Regulation lays down the rules governing the conduct of supervisory procedures¹⁷ carried out by the ECB and NCAs.

1. Principles and obligations

The draft Framework Regulation elaborates on the general principles and obligations laid down in the SSM Regulation, for example, the duty to cooperate in good faith and the obligation to exchange information. It specifies that the obligation to exchange information also covers information not directly related to the ECB’s supervisory tasks (including consumer protection and the fight against

¹² Recital 79 of the SSM Regulation.

¹³ Article 6(5)(c) of the SSM Regulation provides that the ECB shall exercise oversight over the functioning of the system based in particular on the procedures governing the relationship between the ECB and NCAs with respect to the supervision of less significant supervised entities established in accordance with Article 6(7)(c) of the SSM Regulation.

¹⁴ Article 96 of the draft Framework Regulation.

¹⁵ Articles 97 and 98 of the draft Framework Regulation.

¹⁶ Articles 99 and 100 of the draft Framework Regulation.

¹⁷ ‘ECB supervisory procedure’ and ‘NCA supervisory procedure’ are defined in Part I of the draft Framework Regulation.

money laundering) but that may still have an impact on the respective tasks of the ECB and NCAs and, in particular, information that the NCAs have on procedures that may affect the safety and soundness of a supervised entity.

2. Due process for adopting ECB supervisory decisions

The right of due process¹⁸ includes: (a) the right to be heard before the adoption of a supervisory decision¹⁹ that would directly and adversely affect the rights of the party²⁰; (b) the right to have access to the ECB's file in a supervisory procedure; and (c) an obligation on the ECB to give reasons for its decisions.

The right to be heard may be exercised in writing or, where appropriate, in a meeting with the ECB. It can be deferred and granted after a legal act has been adopted if an urgent decision appears necessary in order to prevent significant damage to the financial system.

The right to have access to the ECB's file in an ECB supervisory procedure is subject to the legitimate interest of legal and natural persons other than the relevant party in the protection of their business secrets. The right of access to the file does not extend to confidential information such as internal documents of the ECB and the NCAs, including, for example, legal advice and correspondence between the ECB and the NCA or between the NCAs. The regime governing the right to have access to the ECB's file is similar to the regime laid down in Council Regulation (EC) No 1/2003²¹ which provides for access to the Commission's file in competition cases.

3. Language regime

For communications between the ECB and supervised entities, the supervised entities may generally address the ECB in any of the EU official languages and the ECB will respond in that language. Decisions addressed to supervised entities or other persons²² will be adopted by the ECB in the English language and an official language of the Member State in which each addressee has its head office or is domiciled. If a decision is taken upon application of a supervised entity, the decision will be adopted in the English language and in the language used in the application. None the less, the ECB will seek to reach an explicit agreement on the use of the English language between each significant supervised entity and the ECB. The supervised entity may revoke this agreement at any time.

¹⁸ Article 22 of the SSM Regulation.

¹⁹ 'ECB supervisory decision' means a legal act adopted by the ECB in the exercise of the tasks and powers conferred on it by the SSM Regulation which takes the form of an ECB decision, is addressed to one or more supervised entities or supervised groups or one or more other persons and is not a legal act of general application.

²⁰ Pursuant to Article 22(1) of the SSM Regulation, this right does not extend to Section 1 of Chapter III of the SSM Regulation concerning investigatory powers (Articles 10 to 13 of the SSM Regulation), which relates to requests for information, general investigations and on-site inspections.

²¹ Council Regulation (EC) No 1/2003 of 16 December 2002 on the implementation of the rules on competition laid down in Articles 81 and 82 of the Treaty (OJ L 1, 4.1.2003, p. 1).

²² These persons are typically (prospective) shareholders or board members of the supervised entity, who may be subject to an ECB supervisory procedure, such as an assessment of the acquisition of a qualifying holding or an assessment in relation to the fit and proper requirements.

For communications between the ECB and the NCAs, as a rule, the English language will be used.

4. Reporting of breaches

Article 23 of the SSM Regulation establishes a regime for reporting breaches, that is to say, breaches of relevant Union law²³ both by supervised entities and by competent authorities (including the ECB). Where reports are received alleging breaches by supervised entities, the ECB will assess these using reasonable discretion. Where reports are received alleging breaches by competent authorities (other than the ECB), the ECB will request the relevant competent authority to comment on the facts reported. In particular, the inclusion of the competent authorities in this whistleblowing regime should be read in connection with the general responsibility of the ECB ‘for the effective and consistent functioning of the SSM’ and to ‘exercise oversight over the functioning of the system’²⁴.

D. Procedures relating to micro-prudential tasks

To ensure the smooth and effective functioning of the SSM on a daily basis, the draft Framework Regulation specifies the respective roles of the ECB and NCAs in carrying out certain micro-prudential supervisory tasks, in particular, in respect of consolidated supervision and passport issues²⁵.

1. Consolidated supervision and colleges of supervisors

Within the SSM²⁶, the home/host distinction within the meaning of Directive 2013/36²⁷ is not applicable to the extent that the supervised group is significant and all entities belonging to such group are established in participating Member States.

The ECB will chair colleges of supervisors in two cases: (a) as consolidating supervisor within the meaning of Regulation (EU) No 2013/575, except where all subsidiaries and branches of a supervised group are established in participating Member States; (b) as supervisor of a significant credit institution with significant branches in non-participating Member States²⁸. In the first case, the NCAs of the participating Member States where the parent, subsidiaries or significant branches are established may participate in the college as observers.

Where the parent credit institution is not established in a participating Member State but has significant and/or less significant subsidiaries in participating Member States, the ECB and/or NCAs will participate in colleges of supervisors chaired by the competent authority of the non-participating

²³ Relevant Union law means directly applicable EU regulations, e.g., Regulation (EU) No 575/2013, and national legislation transposing EU directives related to the tasks referred to in Articles 4(1) and 5(1) of the SSM Regulation.

²⁴ Article 6(1) and Article 6(5)(c) of the SSM Regulation.

²⁵ Part II of the draft Framework Regulation.

²⁶ This is without prejudice to the tasks not covered by the SSM Regulation, e.g., consumer protection.

²⁷ Directive 2013/36/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on access to the activity of credit institutions and the prudential supervision of credit institutions and investment firms, amending Directive 2002/87/EC and repealing Directives 2006/48/EC and 2006/49/EC (OJ L 176, 27.6.2013, p. 338).

²⁸ Article 52(3) of Directive 2013/36/EU.

Member State. Where both the ECB and one or more NCAs are members of the same college, coordination between the ECB and NCAs should be sought. In the case of diverging opinions, NCAs remain free however to take their own decisions in the college.

2. Passport issues

Part II of the draft Framework Regulation lays down the procedural rules governing the right of establishment (of branches) and the exercise of the freedom to provide services by supervised entities²⁹, without amending the rules specified in Directive 2013/36/EU. In line with the SSM Regulation, NCAs remain competent to receive notifications from credit institutions in relation to the right of establishment and the freedom to provide services.

Internal passport (supervised entities established in a participating Member State wishing to establish a branch or provide services in another participating Member State): pursuant to Article 17(1) of the SSM Regulation, the procedures set out in Directive 2013/36/EU do not apply in this case. The draft Framework Regulation lays down rules similar to those set out in Directive 2013/36/EU to facilitate the notification procedures applying to supervised entities. The relevant NCA remains the addressee of the notification, subject to an obligation to immediately inform the ECB of receipt of such from a significant supervised entity. As regards the exercise of the right of establishment, the ECB (for significant supervised entities) or the home NCA (for less significant supervised entities) has two months to take a decision. If no decision is taken within this period, the branch may commence its activities. The notification must also be communicated to the NCA of the participating Member State where the services will be provided or branch established.

Outbound passport (supervised entities established in a participating Member State wishing to establish a branch or provide services in a non-participating Member State): the procedures established under relevant Union law apply; the ECB will be the home authority for significant supervised entities and the NCA for less significant supervised entities.

Inbound passport (supervised entities established in a non-participating Member State wishing to establish a branch or provide services in a participating Member State): (a) as regards the right of establishment, the ECB will exercise the powers of the host authority for significant branches, while the NCA will do so for less significant branches; (b) as regards the exercise of the freedom to provide services, the ECB will be the host authority, in accordance with the SSM Regulation. NCAs, however, will be the addressees of the notification received from the home authority in all cases, subject to a duty to inform the ECB immediately upon receipt of such notification. As determination of the significance of the branch to be established in a participating Member State is an intra-SSM matter³⁰,

²⁹ The supervision of credit institutions from third countries establishing a branch or providing cross-border services in the Union does not fall within the scope of the SSM Regulation and, hence, it also falls outside the draft Framework Regulation.

³⁰ As regards the assessment of the significance of branches and in relation to the freedom to provide services and the right of establishment, EEA branches are treated in the same way as branches of non-participating Member States. Since this directly results from the application of Directive 2013/36/EU, which is of EEA relevance, these principles have not been further specified in the draft Framework Regulation.

and as the right of establishment and/or the exercise of the freedom to provide services may cover services that do not fall under ECB supervision, the NCA will serve as the point of entry.

3. Supplementary supervision of a financial conglomerate

Where the banking supervisor is appointed coordinator for the supervision of a financial conglomerate in accordance with relevant Union law, the ECB will exercise the role of coordinator if the credit institution forming part of the conglomerate is a significant supervised entity, whereas the NCA will exercise the role in relation to a less significant supervised entity.

E. Procedures relating to macro-prudential tasks

1. The procedure provided for in Article 5 of the SSM Regulation

Article 5 of the SSM Regulation lays down the procedure for the application by NCAs, national designated authorities (NDAs) and the ECB of macro-prudential tools provided for under Union law. In order to ensure full coordination, where NCAs or NDAs impose such measures, the ECB must be duly notified prior to the adoption of those measures. Moreover, where necessary and subject to close coordination with national authorities, the ECB may, in fact, apply higher requirements and more stringent measures.

2. The rules laid down in the draft Framework Regulation

Part VIII of the draft Framework Regulation specifies procedures for the cooperation between NCAs, NDAs and the ECB. It defines macro-prudential tools and further specifies that macro-prudential measures are not typically addressed to individual institutions and therefore do not constitute supervisory procedures³¹. It provides that the ECB may set a buffer rate in accordance with Article 5(2) of the SSM Regulation if the NDA has not set such buffer rate³². It requires NCAs and NDAs to notify the ECB of the macro-prudential tools referred to in Article 101 of the draft Framework Regulation that fall within their competence³³. Finally, it provides for procedures for the exchange of information and cooperation in respect of macro-prudential tools³⁴.

F. The ECB's supervisory powers

1. Investigatory powers

³¹ Article 101 of the draft Framework Regulation.

³² Article 102 of the draft Framework Regulation.

³³ Article 103 of the draft Framework Regulation.

³⁴ Articles 104 and 105 of the draft Framework Regulation.

Part XI of the draft Framework Regulation specifies how investigatory powers are to be exercised by the ECB, in cooperation with NCAs. Pursuant to Article 6(5)(d) of the SSM Regulation³⁵, investigatory powers can be exercised by the ECB with respect to significant and less significant supervised entities, without prejudice to the NCA's capacity to also make use of these powers with respect to less significant supervised entities. In this regard, the ECB and NCAs will also rely on the general obligation to exchange information³⁶ and on the obligations on NCAs to report to the ECB with respect to less significant supervised entities³⁷.

1.1 Request for information and reporting³⁸

Before requiring information that the ECB considers necessary from any person referred to in Article 10(1) of the SSM Regulation, it will first take account of information available to NCAs.

As regards reporting, within the scope of the Single Rulebook³⁹ the ECB has the tasks and powers laid down under relevant Union law with regard to significant supervised entities. NCAs have those tasks and powers with regard to less significant supervised entities.

NCAs are the point of entry for information reported on a regular basis by any supervised entity, and are required to check the integrity and quality of the data and make it available to the ECB. The ECB is responsible for organising the specific processes for the collection and quality review of the data to be reported.

1.2 General investigations⁴⁰ and on-site inspections⁴¹

A general investigation initiated by the ECB is launched on the basis of an ECB decision, as is a decision to conduct an on-site inspection at the business premises of a supervised entity upon the initiative of the ECB. It may be the same ECB decision as the one launching a general investigation if the on-site inspection has the same scope and purpose as the general investigation.

Without prejudice to these ECB powers, NCAs remain competent to initiate their own investigations and on-site inspections in relation to less significant supervised entities.

As regards the establishment and the composition of on-site inspection teams at the ECB's initiative, the draft Framework Regulation largely refers back to Article 12 of the SSM Regulation. The ECB will appoint the head of the on-site inspection team from ECB and NCA staff members. The on-site

³⁵ The ECB 'may at any time make use of the powers referred to in Articles 10 to 13 [with regard to credit institutions that are less significant]'.

³⁶ Part III of the draft Framework Regulation.

³⁷ Part VII of the draft Framework Regulation.

³⁸ Articles 139 to 141 of the draft Framework Regulation.

³⁹ Regulation (EU) No 575/2013, Directive 2013/36 and European Banking Authority (EBA) implementing technical standards.

⁴⁰ Article 142 of the draft Framework Regulation.

⁴¹ Articles 143 to 146 of the draft Framework Regulation.

inspection will be led by the head of the on-site inspection team, whose instructions must be followed by the members of the team.

The draft Framework Regulation also addresses issues of coordination between JST and on-site inspection teams.

2. Specific supervisory powers (common procedures)⁴²

The ECB has an overall and exclusive competence as regards the granting and withdrawal of authorisations and the assessment of the acquisition of qualifying holdings in relation to all supervised entities. These powers are referred to as common procedures.

Procedure for authorisation⁴³: the NCA of the Member State where the applicant seeks authorisation to take up the business of a credit institution is the point of entry for an application. It carries out a first assessment of the application on the basis of the conditions laid down under national law. If it considers that the application complies with those conditions, it prepares a draft decision and sends it to the ECB. On the basis of relevant Union law, the ECB performs an independent assessment of the application based on the NCA's draft decision. The ECB may agree or object to the (positive) draft decision of the NCA: it takes a final decision to adopt or to reject the draft decision, i.e. whether to grant the authorisation or not. The ECB decision is notified to the applicant by the NCA.

If the NCA considers that the application does not comply with national law, it must reject the application and inform the ECB.

Procedure for withdrawal of authorisation⁴⁴: there are two options provided for in the SSM Regulation: (a) withdrawal upon request of the ECB, and (b) withdrawal upon request of the NCA. The second category includes a withdrawal at the request of a supervised entity. The relevant NCA may propose the withdrawal not only on the basis of relevant Union law but also on the basis of national law.

Procedure for assessment of the acquisition of a qualifying holding⁴⁵: the procedure is similar to the procedure for authorisation with the difference that the NCA may propose positive and negative decisions to the ECB. The ECB's assessment is based on a draft decision proposed by the NCA to accept or oppose the notified acquisition of a qualifying holding in a credit institution.

⁴² Part V of the draft Framework Regulation.

⁴³ Articles 73 to 79 of the draft Framework Regulation.

⁴⁴ Articles 80 to 84 of the draft Framework Regulation.

⁴⁵ Articles 85 to 87 of the draft Framework Regulation.

G. Administrative penalties

1. Article 18 of the SSM Regulation on administrative penalties

Part X of the draft Framework Regulation has been drafted based on the following allocation of competences between the ECB and NCAs:

- Article 18(1) of the SSM Regulation (breach of directly applicable Union law): within the scope of the tasks conferred on the ECB, the ECB has the exclusive competence to open infringement proceedings against and impose administrative penalties on significant supervised entities. NCAs have the exclusive competence to open infringement proceedings against and impose administrative penalties on less significant supervised entities.
- Article 18(5) of the SSM Regulation (breach of national law): the ECB cannot impose administrative pecuniary penalties, but is exclusively competent to require NCAs to open proceedings against significant supervised entities that may lead to the imposition of sanctions. NCAs are also competent to impose administrative penalties on natural persons and to impose administrative penalties where there is a breach of national law, including a national law transposing a directive, e.g., Directive 2013/36/EU.
- Article 18(7) of the SSM Regulation (breach of ECB regulations and decisions): this provision applies in the cases where an ECB regulation or decision is breached in relation to the tasks conferred upon the ECB. Consequently, it basically addresses significant supervised entities. However, to the extent that an ECB regulation or decision imposes obligations upon less significant supervised entities in relation to the ECB, the ECB remains exclusively competent to apply the relevant sanctions on those entities for breach of such regulation or decision.

2. Rules applying to the imposition of administrative penalties

2.1 Applicable procedural rules

Since Article 18(4) of the SSM Regulation entitles the ECB to apply the procedural rules contained in Council Regulation (EC) No 2532/98 of 23 November 1998 concerning the powers of the European Central Bank to impose sanctions⁴⁶ ‘as appropriate’, Part X clarifies that the procedural rules contained in the Framework Regulation will be applied in relation to administrative penalties imposed under Article 18(1) of the SSM Regulation. For sanctions under Article 18(7) of the SSM Regulation, the common procedural rules contained in Part X of the Framework Regulation will be applied in accordance with Article 25 (Separation from the monetary policy function) and Article 26 (Supervisory Board) of the SSM Regulation. The draft Framework Regulation thereby clarifies that the Supervisory Board shall be responsible for preparing draft complete decisions in relation to all sanctions imposed by the ECB in the exercise of its supervisory tasks.

2.2 Proposal to amend Regulation (EC) No 2532/98

The ECB intends to recommend amendments to Council Regulation (EC) No 2532/98 in order to clarify the rules applying to: (a) the sanctions that may be imposed by the ECB when exercising central banking tasks other than supervisory tasks and (b) the administrative penalties and sanctions that may be imposed by the ECB when exercising its supervisory tasks. This is to ensure that Regulation (EC) No 2532/98 and the SSM Regulation may operate effectively and consistently in the context of the SSM.

2.3 Separation between investigation and decision-taking

Part X aims at reflecting the principle of separation between the investigation phase and the decision-taking phase⁴⁷ and therefore gives investigatory powers to an independent investigating unit which will be set up by the ECB. The independence of this investigating unit will be ensured by the fact that it may not be given any instructions for the exercise of its investigations.

2.4 Other procedural rules

Right to be heard: This right is always granted to the supervised entity prior to the matter being referred to the Supervisory Board. Moreover, where the Supervisory Board disagrees with the proposal of the investigating unit and concludes that a different infringement has been committed or that there is a different factual basis for the proposal of the investigating unit⁴⁸, the Supervisory Board must invite the supervised entity to make submissions (in writing or in an oral hearing).

⁴⁶ OJ L 318, 27.11.1998, p. 4.

⁴⁷ Pursuant to recital 86 of the SSM Regulation, the SSM Regulation observes the principles recognised in the Charter of Fundamental Rights of the European Union. See, for example, the judgment of the European Court of Human Rights of 11 June 2009 in *Dubus v France* (Application No 5242/04).

⁴⁸ If the complete draft decision of the Supervisory Board is based on facts and objections on which the supervised entity has already been given an opportunity to comment during the investigating phase, no additional hearing is foreseen.

Limitation periods for the imposition and enforcement of sanctions: to ensure compliance with both the principle of good administration and the effective exercise of the rights of defence, the imposition and enforcement of administrative pecuniary penalties are subject to limitation periods. Their computation is similar to that provided for under Union competition law⁴⁹ as well as under the rules applying to the supervision of credit rating agencies by the European Securities and Markets Authority (ESMA)⁵⁰.

Publication of decisions regarding administrative pecuniary penalties: the regime for the publication of decisions regarding administrative pecuniary penalties reflects the provisions of Directive 2013/36/EU on this issue.

H. Arrangements for the conduct of close cooperation

Member States whose currency is not the euro may wish to participate in the SSM. Article 7 of the SSM Regulation provides that a regime of close cooperation may be established allowing such Member States to participate.

Part IX of the Framework Regulation sets out the way in which close cooperation operates and supervision is conducted once a close cooperation has been established. Part IX also specifies that various parts of the Framework Regulation apply *mutatis mutandis* in respect of supervised entities in close cooperation Member States. The same provisions apply as are applicable to supervised entities in euro area Member States, with only the necessary changes being made, as set out in Part IX.

1. General principles

Under the regime of close cooperation, the ECB will carry out the tasks referred to in Article 4(1) and (2) and Article 5 of the SSM Regulation in relation to supervised entities established in the Member State under close cooperation.

This means that, with respect to significant supervised entities and groups and less significant supervised entities and groups established in a Member State under close cooperation, the ECB and the NCAs will be put in a position comparable to the situation under the SSM Regulation with respect to supervised entities established in euro area Member States, subject to the proviso that the ECB may not act directly in relation to the entities established in a Member State under close cooperation.

Where the ECB considers that a measure relating to the tasks referred to in Article 4(1) and (2) of the SSM Regulation should be adopted by the NCA in relation to a supervised entity or group, it will address to the NCA:

⁴⁹ See Articles 25 and 26 of Regulation (EC) No 1/2003.

⁵⁰ Article 5 of Commission Delegated Regulation (EU) No 946/2012 of 12 July 2012 supplementing Regulation (EC) No 1060/2009 of the European Parliament and the Council with regard to rules of procedures on fines imposed to credit rating agencies by the European Securities and Markets Authority, including rules on the right of defence and temporal provisions, OJ L 282, 16.10.2012, p. 23.

- (a) in the case of a significant supervised entity or group, a general or specific instruction, request or guideline requiring the issuance of a supervisory decision in relation to that significant supervised entity or group; or
- (b) in the case of a less significant supervised entity or group, a general instruction, request or guideline.

In the case of macro-prudential tasks, if the ECB considers that a measure relating to the tasks referred to in Article 5 of the SSM Regulation should be adopted, it will address to the NCA or NDA in close cooperation a general or specific instruction, request or guideline requiring the application of higher requirements for capital buffers or the application of more stringent measures aimed at addressing systemic or macro-prudential risks.

2. Conduct of supervision under the close cooperation regime

Supervision of significant supervised entities or groups: the NCA must ensure that the ECB receives all the information and reporting from and in respect of significant supervised entities and groups which the NCA receives and which are necessary for the purposes of carrying out the tasks conferred upon the ECB by the SSM Regulation.

A JST will be established for the supervision of each significant supervised entity or group. The NCA will appoint a local coordinator to act directly in relation to the significant supervised entity or group. The JST coordinator and staff members of the ECB and other NCAs will participate as members of the JST.

Consolidated supervision and colleges of supervisors: in the case of consolidated supervision and colleges of supervisors, in circumstances where the parent undertaking is established in a Member State under close cooperation, the ECB, as competent authority, will be the consolidating supervisor and will chair a college of supervisors. The ECB will invite the relevant NCA to act as an observer. In these cases, the ECB may only act via instructions to the relevant NCA.

Decisions in respect of significant supervised entities: without prejudice to the powers of the NCAs in respect of tasks not conferred upon the ECB by the SSM Regulation, NCAs may adopt decisions in respect of significant supervised entities only upon ECB instructions and, in addition, NCAs may request ECB instructions.

Supervision of less significant supervised entities: the ECB may issue general instructions, guidelines or requests to the NCA of a Member State under close cooperation requiring the adoption of supervisory decisions in respect of the less significant supervised entities in the Member State under close cooperation. Such general instructions, guidelines or requests may refer to groups or categories of credit institutions for the purposes of ensuring the consistency of supervisory outcomes within the SSM.

I. Transitional provisions⁵¹

Start of ECB direct supervision when it first assumes its SSM tasks⁵²: as a general rule, the ECB will notify each significant credit institution falling under its supervision by means of a decision [two months] prior to assuming the supervisory tasks with respect to that credit institution. Decisions will only take effect from the date of effective supervision.

Continuity of existing procedures⁵³: Unless the ECB decides otherwise, the start of effective supervision by the ECB on 4 November 2014 will not, as a general rule, interfere with existing supervisory procedures (including common procedures) initiated by NCAs.

Member States whose currency becomes the euro after the effective start of the SSM⁵⁴: it is intended that the transitional provisions should also apply in the cases where, after the start of effective supervision, Member States whose currency becomes the euro enter the SSM. For this reason, recital 10 of the draft Framework Regulation underlines the importance of a comprehensive assessment of credit institutions also as regards those established in Member States joining the euro area and therefore joining the SSM.

Continuity of existing cooperation arrangements⁵⁵: NCAs are usually parties to memoranda of understanding and other cooperation arrangements for prudential supervision of credit institutions (MoUs). In relation to the MoUs that partly cover the tasks conferred on the ECB by the SSM Regulation, there will be no interruption to the functioning of the on-going information exchange with third parties once the ECB assumes its supervisory function as the ECB will operate within a common supervisory framework involving the NCAs. Hence, as a general principle, the existing arrangements will continue to apply.

⁵¹ Part XII of the draft Framework Regulation.

⁵² Article 147 of the draft Framework Regulation.

⁵³ Article 149 of the draft Framework Regulation.

⁵⁴ Article 151 of the draft Framework Regulation.

⁵⁵ Article 152 of the draft Framework Regulation.

III. THE DRAFT FRAMEWORK REGULATION

This draft Regulation is a working document for consultation purposes only. It does not purport to represent or prejudge the final proposal for an SSM Framework Regulation to be presented by the Supervisory Board to the Governing Council in accordance with Article 6(7) of the SSM Regulation.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne [den Měsíc YYYY],

kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu

(nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu)

([ECB/YYYY/XX])

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 127 odst. 6 a článek 132 této smlouvy,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na článek 34 tohoto statutu,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi¹, a zejména na čl. 4 odst. 3, článek 6 a čl. 33 odst. 2 tohoto nařízení,

s ohledem na Interinstitucionální dohodu mezi Evropským parlamentem a Evropskou centrální bankou o praktických podmínkách uplatňování demokratické odpovědnosti a dohledu nad plněním úkolů, které jsou ECB svěřeny v rámci jednotného mechanismu dohledu²,

s ohledem na veřejné konzultace a analýzy provedené v souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013,

s ohledem na návrh Rady dohledu a na základě konzultací s vnitrostátními příslušnými orgány,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (EU) č. 1024/2013 (dále jen „nařízení o jednotném mechanismu dohledu“) zavádí jednotný mechanismus dohledu, který sestává z Evropské centrální banky (ECB) a vnitrostátních příslušných orgánů zúčastněných členských států.
- (2) V rámci článku 6 nařízení o jednotném mechanismu dohledu má ECB výlučnou pravomoc plnit mikroobezřetnostní úkoly, které jí byly svěřeny na základě článku 4 uvedeného nařízení a které se týkají úvěrových institucí usazených v zúčastněných členských státech. ECB odpovídá za účinné a konzistentní fungování jednotného mechanismu dohledu a za výkon dohledu nad fungováním systému na základě odpovědnosti a postupů uvedených v článku 6 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.

¹ Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63.

² Úř. věst. L 320, 30.11.2013, s. 1.

- (3) Pokud je to vhodné a aniž jsou dotčeny povinnosti a odpovědnost ECB za úkoly jí svěřené nařízením o jednotném mechanismu dohledu, mají vnitrostátní příslušné orgány povinnost pomáhat ECB s přípravou a prováděním veškerých aktů týkajících se úkolů uvedených v článku 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu v souvislosti se všemi úvěrovými institucemi, a to za podmínek stanovených v nařízení o jednotném mechanismu dohledu a v tomto nařízení, včetně pomoci při činnostech ověřování. Za tímto účelem by se vnitrostátní příslušné orgány při plnění úkolů uvedených v článku 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu měly řídit pokyny vydanými ECB.
- (4) Aniž by byla dotčena úloha Eurosystemu a Evropské rady pro systémová rizika, musí ECB, vnitrostátní příslušné orgány a vnitrostátní pověřené orgány plnit makrobezpečnostní úkoly uvedené v článku 5 nařízení o jednotném mechanismu dohledu a postupovat podle koordinačních postupů zakotvených v tomto článku, v tomto nařízení a v příslušných právních předpisech Unie.
- (5) V rámci jednotného mechanismu dohledu jsou příslušné úkoly ECB a vnitrostátních příslušných orgánů v oblasti dohledu rozděleny podle významu subjektů, které spadají do oblasti působnosti jednotného mechanismu dohledu. Toto nařízení zejména vymezuje specifickou metodiku pro hodnocení tohoto významu, jak vyžaduje čl. 6 odst. 7 nařízení o jednotném mechanismu dohledu. ECB má působnost v oblasti přímého dohledu nad úvěrovými institucemi, finančními holdingovými společnostmi, smíšenými finančními holdingovými společnostmi usazenými v zúčastněných členských státech a pobočkami usazenými v zúčastněných členských státech a patřícími úvěrovým institucím usazeným v nezúčastněných členských státech, které jsou významné. Aniž by byla dotčena pravomoc ECB v konkrétních případech rozhodnout o převzetí přímého dohledu nad danými subjekty, je-li to nezbytné k zajištění důsledného uplatňování standardů dohledu, jsou vnitrostátní příslušné orgány odpovědné za přímý dohled nad méně významnými subjekty.
- (6) S cílem zohlednit aktuální vývoj v legislativě Unie v oblasti sankcí a judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, pokud se týká oddělení stadia vyšetřování a rozhodování, zřídí ECB samostatnou vyšetřovací jednotku, která bude samostatně vyšetřovat porušení pravidel a rozhodnutí v oblasti dohledu.
- (7) Čl. 6 odst. 7 nařízení o jednotném mechanismu dohledu stanoví, že ECB na základě konzultace s vnitrostátními příslušnými orgány a na základě návrhu Rady dohledu přijme a zveřejní rámec pro provádění spolupráce mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu.
- (8) Čl. 33 odst. 2 nařízení o jednotném mechanismu dohledu stanoví, že ECB musí prostřednictvím nařízení a rozhodnutí zveřejnit podrobné operační postupy pro provádění úkolů, které jsou jí uvedeným nařízením svěřeny. Toto nařízení obsahuje ustanovení, kterými se provádí čl. 33 odst. 2, pokud se týká spolupráce mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu.

- (9) V důsledku těchto skutečností toto nařízení dále rozvíjí a upřesňuje postupy spolupráce, které jsou na základě nařízení o jednotném mechanismu dohledu zavedeny v rámci jednotného mechanismu dohledu mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány, případně rovněž vnitrostátními pověřenými orgány, a tím zajišťuje účinné a konzistentní fungování jednotného mechanismu dohledu.
- (10) ECB přikládá velký význam komplexnímu posouzení úvěrových institucí včetně posouzení rozvahy, které musí provést před tím, než převezme své úkoly. To platí i pro všechny členské státy, které vstoupí do eurozóny, a připojí se tedy k jednotnému mechanismu dohledu po datu zahájení dohledu v souladu s čl. 33 odst. 2 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.
- (11) Pro plynulé fungování jednotného mechanismu dohledu je zásadní, aby ECB plně spolupracovala s vnitrostátními příslušnými orgány a aby si vyměňovaly veškeré informace, které mohou mít dopad na jejich příslušné úkoly, zejména veškeré informace, které vnitrostátní příslušné orgány využívají, pokud se týká postupů, které mohou mít dopad na bezpečnost a spolehlivost dohlíženého subjektu nebo které ovlivňují postupy v oblasti dohledu nad těmito subjekty,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

ČÁST I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a účel nařízení

1. Toto nařízení stanoví pravidla týkající se všech těchto skutečností:
- a) rámce uvedeného v čl. 6 odst. 7 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, tj. rámce pro provádění článku 6 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, pokud se týká spolupráce v rámci jednotného mechanismu dohledu, který obsahuje:
 - i) specifickou metodiku pro posouzení a přezkum toho, zda dohlížený subjekt je klasifikován jako významný či méně významný podle kritérií vymezených v čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, a opatření vyplývající z tohoto posouzení;
 - ii) vymezení postupů včetně lhůt, a to i ve vztahu k možnosti vnitrostátních příslušných orgánů vypracovat návrh rozhodnutí, jenž bude zaslán ECB ke zvážení, pro vztah mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány ohledně dohledu nad významnými dohlíženými subjekty;
 - iii) vymezení postupů včetně lhůt, pokud se týká vztahu mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány ohledně dohledu nad méně významnými dohlíženými subjekty.

Tyto postupy zejména vyžadují, aby vnitrostátní příslušné orgány v závislosti na jednotlivých případech vymezených v tomto nařízení:

- oznámily ECB jakékoli podstatné řízení v oblasti dohledu;
 - na žádost ECB dále vyhodnotily konkrétní aspekty tohoto řízení;
 - ECB předaly návrhy podstatných rozhodnutí v oblasti dohledu, k nimž může ECB zaujmout stanovisko;
- b) spolupráce a výměny informací mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu, pokud jde o postupy, které se týkají i) významných dohlížených subjektů a ii) méně významných dohlížených subjektů včetně společných postupů pro udělování povolení k zahájení činnosti úvěrové instituce, odebrání těchto povolení a posuzování nabývání a zcizování kvalifikovaných účastí;
- c) postupů týkajících se spolupráce mezi ECB, vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány, pokud se týká makrobezpečnostních úkolů a nástrojů ve smyslu článku 5 nařízení o jednotném mechanismu dohledu;
- d) postupů týkajících se fungování úzké spolupráce ve smyslu článku 7 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, které se použijí ve vztahu mezi ECB, vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány;
- e) vymezení postupů týkajících se spolupráce mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány ve vztahu k článkům 10 až 13 nařízení o jednotném mechanismu dohledu včetně určitých aspektů podávání zpráv v oblasti dohledu;
- f) postupů týkajících se přijímání rozhodnutí v oblasti dohledu, jež jsou určena dohlíženým subjektům a jiným osobám;
- g) jazykových ujednání mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány a mezi ECB a dohlíženými subjekty a jinými osobami;
- h) postupů platných pro pravomoci ECB a vnitrostátních příslušných orgánů v oblasti sankcí v rámci jednotného mechanismu dohledu, pokud se týká úkolů svěřených ECB na základě nařízení o jednotném mechanismu dohledu;
- i) přechodných ustanovení.
2. Tímto nařízením nejsou dotčeny úkoly v oblasti dohledu, které ECB nebyly svěřeny na základě nařízení o jednotném mechanismu dohledu, a které proto mají i nadále vnitrostátní orgány.
3. Toto nařízení se vykládá zejména ve spojení s rozhodnutím Evropské centrální banky ECB/2004/2³ a [rozhodnutím Evropské centrální banky ECB/2013/XX ze dne [den], kterým se přijímá jednací řád Rady dohledu Evropské centrální banky⁴], zejména pokud se týká

³ Rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2004/2 ze dne 19. února 2004, kterým se přijímá jednací řád Evropské centrální banky (Úř. věst. L 80, 18.3.2004, s. 33).

⁴ [vlozte odkaz na Úř. věst.].

rozhodování v rámci jednotného mechanismu dohledu včetně postupů, které se vztahují na Radu dohledu a Radu guvernérů, pokud se týká neuplatnění námitek ze strany Rady guvernérů ve smyslu čl. 26 odst. 8 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, a ostatními příslušnými právními akty [včetně [nařízení Evropské centrální banky ECB/2013/XX ze dne [den] o zřízení mediační komise a jejím jednacím řádu⁵] a rozhodnutí ECB/2013/xx o zřízení správní revizní komise a pravidlech jejího fungování⁶].

Článek 2

Definice

Není-li uvedeno jinak, platí pro účely tohoto nařízení definice obsažené v nařízení o jednotném mechanismu dohledu spolu s těmito definicemi:

1. „povolením“ se rozumí povolení ve smyslu definice obsažené v čl. 4 odst. 1 bodu (42) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁷;
2. „pobočkou“ se rozumí pobočka ve smyslu definice obsažené v čl. 4 odst. 1 bodu (17) nařízení (EU) č. 575/2013;
3. „společnými postupy“ se rozumí postupy zakotvené v části V, pokud se týká udělování povolení k zahájení činnosti úvěrové instituce, odebrání povolení vykonávat tuto činnost a rozhodování ohledně kvalifikovaných účastí;
4. „členským státem eurozóny“ se rozumí členský stát, jehož měnou je euro;
5. „skupinou“ se rozumí skupina podniků, z nichž alespoň jeden je úvěrovou institucí, která se skládá z mateřského podniku a jeho dceřiných společností, nebo podniky vzájemně propojené ve smyslu čl. 12 odst. 1 sedmé směrnice Rady 83/349/EHS⁸, včetně jakékoli její podskupiny;
6. „společným týmem dohledu“ se rozumí tým osob vykonávajících dohled, který je pověřen dohledem nad významným dohlíženým subjektem nebo nad významnou dohlíženou skupinou;
7. „méně významným dohlíženým subjektem“ se rozumí jak a) méně významný dohlížený subjekt, který se nachází v členském státě eurozóny, tak b) méně významný dohlížený subjekt, který se nachází v členském státě mimo eurozónu, jenž je zúčastněným členským státem;

⁵ [vložte odkaz na Úř. věst.].

⁶ [vložte odkaz na Úř. věst.].

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁸ Sedmá směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983, založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o konsolidovaných účetních závěrkách (Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1).

8. „méně významným dohlíženým subjektem, který se nachází v členském státě eurozóny“ se rozumí dohlížený subjekt, který je usazen v členském státě eurozóny a který nemá postavení významného dohlíženého subjektu ve smyslu čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu;
9. „vnitrostátním příslušným orgánem“ se rozumí vnitrostátní příslušný orgán ve smyslu definice obsažené v čl. 2 odst. 2 nařízení o jednotném mechanismu dohledu. Touto definicí nejsou dotčena ujednání na základě vnitrostátních právních předpisů, která svěřují určité úkoly v oblasti dohledu národní centrální bance, která není určena jako vnitrostátní příslušný orgán. V tomto případě národní centrální banka plní tyto úkoly v rámci vymezeném ve vnitrostátních právních předpisech a v tomto nařízení. V tomto případě se odkaz na vnitrostátní příslušný orgán v tomto nařízení přiměřeně vztahuje na národní centrální banku, pokud jde o úkoly, které jsou jí přiděleny na základě vnitrostátních právních předpisů;
10. „vnitrostátním příslušným orgánem v úzké spolupráci“ se rozumí vnitrostátní příslušný orgán pověřený zúčastněným členským státem v úzké spolupráci v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU⁹;
11. „vnitrostátním pověřeným orgánem“ se rozumí vnitrostátní pověřený orgán ve smyslu definice obsažené v čl. 2 odst. 7 nařízení o jednotném mechanismu dohledu;
12. „vnitrostátním pověřeným orgánem v úzké spolupráci“ se rozumí vnitrostátní pověřený orgán mimo eurozónu, který zúčastněný členský stát v úzké spolupráci pověřil pro účely plnění úkolů souvisejících s článkem 5 nařízení o jednotném mechanismu dohledu;
13. „členským státem mimo eurozónu“ se rozumí členský stát, jehož měnou není euro;
14. „mateřským podnikem“ se rozumí mateřský podnik ve smyslu definice obsažené v čl. 4 odst. 1 bodu (15) nařízení (EU) č. 575/2013;
15. „zúčastněným členským státem v úzké spolupráci“ se rozumí členský stát mimo eurozónu, který navázal úzkou spolupráci s ECB v souladu s článkem 7 nařízení o jednotném mechanismu dohledu;
16. „významným dohlíženým subjektem“ se rozumí jak a) významný dohlížený subjekt, který se nachází v členském státě eurozóny, tak b) významný dohlížený subjekt, který se nachází v zúčastněném členském státě mimo eurozónu;
17. „významným dohlíženým subjektem, který se nachází v členském státě eurozóny“ se rozumí dohlížený subjekt, který je usazen v členském státě eurozóny a který má postavení významného dohlíženého subjektu podle rozhodnutí ECB v oblasti dohledu na základě čl. 6 odst. 4 nebo čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení o jednotném mechanismu dohledu;

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

18. „významným dohlíženým subjektem, který se nachází v zúčastněném členském státě mimo eurozónu“ se rozumí dohlížený subjekt, který je usazen v zúčastněném členském státě mimo eurozónu a který má postavení významného dohlíženého subjektu podle rozhodnutí ECB v oblasti dohledu na základě čl. 6 odst. 4 nebo čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení o jednotném mechanismu dohledu;
19. „dceřinou společností“ se rozumí dceřiná společnost ve smyslu definice obsažené v čl. 4 odst. 1 bodu (16) nařízení (EU) č. 575/2013;
20. „dohlíženým subjektem“ se rozumí kterýkoli z těchto subjektů: a) úvěrová instituce usazená v zúčastněném členském státě, b) finanční holdingová společnost usazená v zúčastněném členském státě, c) smíšená finanční holdingová společnost usazená v zúčastněném členském státě, pokud splňuje podmínky vymezené v bodu (22) písm. b), d) pobočka usazená v zúčastněném členském státě a patřící úvěrové instituci, která je usazena v nezúčastněném členském státě.

Ústřední protistrana ve smyslu definice obsažené v čl. 2 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012¹⁰, která je kvalifikována jako úvěrová instituce ve smyslu směrnice 2013/36/EU, se považuje za dohlížený subjekt v souladu s nařízením o jednotném mechanismu dohledu, tímto nařízením a příslušnými právními předpisy Unie, aniž by přitom byl dotčen dohled, který nad ústřední protistranou vykonává dotčený vnitrostátní příslušný orgán ve smyslu nařízení (EU) č. 648/2012;

21. „dohlíženou skupinou“ se rozumí kterýkoli z těchto subjektů:
 - a) skupina, jejímž mateřským podnikem je úvěrová instituce nebo finanční holdingová společnost, jejíž ústředí se nachází v zúčastněném členském státě;
 - b) skupina, jejímž mateřským podnikem je smíšená finanční holdingová společnost, jejíž ústředí se nachází v zúčastněném členském státě, je-li koordinátor finančního konglomerátu ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES¹¹ orgánem příslušným k dohledu nad úvěrovými institucemi a je-li rovněž koordinátorem ve funkci orgánu dohledu nad úvěrovými institucemi;
 - c) dohlížené subjekty, které mají ústředí ve stejném zúčastněném členském státě, pokud jsou trvale přidruženy k ústřednímu subjektu, který nad nimi vykonává dohled za podmínek vymezených v článku 10 nařízení (EU) č. 575/2013 a který je usazen ve stejném zúčastněném členském státě;

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovny a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).

22. „významnou dohlíženou skupinou“ se rozumí dohlížená skupina, která má postavení významné dohlížené skupiny podle rozhodnutí ECB v oblasti dohledu na základě čl. 6 odst. 4 a čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení o jednotném mechanismu dohledu;
23. „méně významnou dohlíženou skupinou“ se rozumí dohlížená skupina, která nemá postavení významné dohlížené skupiny ve smyslu čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu;
24. „řízením ECB v oblasti dohledu“ se rozumí činnost ECB, která směřuje k přípravě vydání rozhodnutí ECB v oblasti dohledu včetně společných postupů a ukládání správních peněžitých sankcí. Na všechna řízení ECB v oblasti dohledu se vztahuje část III. Nestanoví-li část X jinak, platí část III rovněž pro ukládání správních peněžitých sankcí;
25. „řízením vnitrostátního příslušného orgánu v oblasti dohledu“ se rozumí činnost vnitrostátního příslušného orgánu, která směřuje k přípravě vydání rozhodnutí vnitrostátního příslušného orgánu v oblasti dohledu, které je určeno jednomu či více dohlíženým subjektům nebo skupinám či jedné či více dalším osobám, včetně ukládání správních sankcí;
26. „rozhodnutím ECB v oblasti dohledu“ se rozumí právní akt přijatý ECB při plnění úkolů a výkonů pravomocí, které byly ECB svěřeny nařízením o jednotném mechanismu dohledu, jenž má formu rozhodnutí ECB, je určen jednomu či více dohlíženým subjektům nebo skupinám či jedné či více dalším osobám a nejedná se o obecně závazný právní akt;
27. „třetí zemí“ se rozumí země, která není členským státem, ani členským státem Evropského hospodářského prostoru;
28. „pracovním dnem“ se rozumí den, který není sobotou, nedělí, ani svátkem ECB v souladu s kalendářem platným v ECB¹².

¹² Jak je zveřejněn na internetových stránkách ECB.

ČÁST II

USPOŘÁDÁNÍ JEDNOTNÉHO MECHANISMU DOHLEDU

Hlava 1

Struktury pro dohled nad významnými a méně významnými dohlíženými subjekty

Kapitola 1

Dohled nad významnými dohlíženými subjekty

Článek 3

Společné týmy dohledu

1. Společný tým dohledu bude ustaven pro dohled nad každým významným subjektem nebo každou významnou skupinou, nad nimiž je vykonáván dohled v zúčastněných členských státech. Každý společný tým dohledu se skládá ze zaměstnanců ECB a vnitrostátních příslušných orgánů jmenovaných podle článku 4, kteří pracují pod vedením pověřeného zaměstnance ECB (dále jen „koordinátor společného týmu dohledu“) a jednoho či několika dílčích koordinátorů z vnitrostátních příslušných orgánů, jak je uvedeno dále v článku 6.
2. Aniž by byla dotčena ostatní ustanovení tohoto nařízení, zahrnují úkoly společného týmu dohledu zejména:
 - a) provádění procesu dohledu a hodnocení uvedeného v článku 97 směrnice 2013/36/EU ve vztahu k významnému dohlíženému subjektu nebo významné dohlížené skupině, nad nimiž je vykonáván dohled ze strany společného týmu dohledu;
 - b) s ohledem na proces dohledu a hodnocení navrhopat Radě dohledu program dohledových šetření včetně plánu kontrol na místě ve smyslu článku 99 směrnice 2013/36/ES, a to pro významný dohlížený subjekt nebo významnou dohlíženou skupinu;
 - c) provádění programu dohledových šetření, který byl schválen ECB, a všech rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, pokud se týká významného dohlíženého subjektu nebo významné dohlížené skupiny, nad nimiž je vykonáván dohled ze strany společného týmu dohledu;
 - d) zajištění koordinace s týmem provádějícím kontrolu na místě ve smyslu části XI, pokud se týká provádění plánu kontrol na místě;
 - e) případná spolupráce s vnitrostátním příslušným orgánem.

Článek 4

Ustavení a složení společných týmů dohledu

1. ECB je pověřena ustavením a složením společných týmů dohledu. Jmenování zaměstnanců z řad vnitrostátních příslušných orgánů do společných týmů dohledu provádějí relevantní vnitrostátní příslušné orgány v souladu s odstavcem 2.
2. V souladu se zásadami uvedenými v čl. 6 odst. 8 nařízení o jednotném mechanismu dohledu a aniž by byl dotčen článek 31 uvedeného nařízení, vnitrostátní příslušný orgán jmenuje z řad svých zaměstnanců jednu či více osob členem nebo členy společného týmu dohledu. Zaměstnanec z řad vnitrostátního příslušného orgánu může být jmenován členem více než jednoho společného týmu dohledu.
3. Bez ohledu na odstavec 2 může ECB vyžadovat, aby vnitrostátní příslušné orgány změnily jmenování, jež učinily pro účely složení společného týmu dohledu.
4. Pokud v zúčastněném členském státě vykonává úkoly v oblasti dohledu více než jeden vnitrostátní příslušný orgán nebo pokud vnitrostátní právní předpisy zúčastněného členského státu svěří národní centrální bance konkrétní úkoly v oblasti dohledu a národní centrální banka není vnitrostátním příslušným orgánem, příslušné orgány koordinují svou účast ve společných týmech dohledu.

Článek 5

Zapojení zaměstnanců národních centrálních bank zúčastněných členských států

1. Národní centrální banky zúčastněných členských států, které jsou v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy zapojeny do obezřetnostního dohledu nad významným dohlíženým subjektem nebo nad významnou dohlíženou skupinou, avšak nejsou vnitrostátními příslušnými orgány, mohou rovněž jednoho či několik svých zaměstnanců jmenovat do společného týmu dohledu.
2. O těchto jmenováních je třeba vyrozumět ECB a článek 4 se použije obdobně.
3. Jsou-li do společného týmu dohledu jmenováni zaměstnanci národních centrálních bank zúčastněných členských států, vykládají se odkazy na vnitrostátní příslušné orgány v souvislosti se společnými týmy dohledu tak, že obsahují odkaz na tyto národní centrální banky.

Článek 6

Koordinátor společného týmu dohledu a dílčí koordinátoři

1. Koordinátor společného týmu dohledu za pomoci dílčích koordinátorů z vnitrostátních příslušných orgánů ve smyslu odstavce 2 zajišťuje koordinaci činnosti společného týmu dohledu. Za tímto účelem se členové společného týmu dohledu řídí pokyny koordinátora společného týmu dohledu, pokud se týká jejich úkolů ve společném týmu dohledu. Tím nejsou

dotčeny jejich úkoly a povinnosti ve vztahu k jejich relevantnímu vnitrostátnímu příslušnému orgánu.

2. Každý vnitrostátní příslušný orgán, který do společného týmu dohledu jmenuje více než jednoho zaměstnance, určí jednoho z těchto zaměstnanců jako dílčího koordinátora (dále jen „dílčí koordinátor z vnitrostátního příslušného orgánu“). Dílčí koordinátoři z vnitrostátních příslušných orgánů napomáhají koordinátorovi společného týmu dohledu, pokud jde o organizaci a koordinaci úkolů ve společném týmu dohledu, zejména pokud se týká zaměstnanců, kteří byli jmenováni tímž vnitrostátním příslušným orgánem jako příslušný dílčí koordinátor z vnitrostátního příslušného orgánu. Dílčí koordinátor z vnitrostátního příslušného orgánu může udílet pokyny členům společného týmu dohledu, kteří byli jmenováni stejným vnitrostátním příslušným orgánem, pokud tyto pokyny nejsou v rozporu s pokyny udělenými koordinátorem společného týmu dohledu.

Kapitola 2

Dohled nad méně významnými dohlíženými subjekty

Článek 7

Zapojení zaměstnanců z jiných vnitrostátních příslušných orgánů v týmu dohledu vnitrostátního příslušného orgánu

Aniž by byl dotčen čl. 31 odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, pokud ECB ve vztahu k dohledu nad méně významnými dohlíženými subjekty rozhodne, že je vhodné do týmu dohledu vnitrostátního příslušného orgánu zapojit zaměstnance z jednoho či více vnitrostátních příslušných orgánů, může ECB vyžadovat, aby vnitrostátní příslušný orgán zapojil zaměstnance těchto jiných vnitrostátních příslušných orgánů.

Hlava 2

Dohled na konsolidovaném základě a účast ECB a vnitrostátních příslušných orgánů v kolegiích orgánů dohledu

Článek 8

Dohled na konsolidovaném základě

V souladu s článkem 111 směrnice 2013/36/EU vykonává ECB dohled na konsolidovaném základě nad úvěrovými institucemi, finančními holdingovými společnostmi nebo smíšenými finančními holdingovými společnostmi, které jsou významné na konsolidovaném základě. Relevantní vnitrostátní příslušný orgán plní úkoly orgánu dohledu na konsolidovaném základě nad úvěrovými institucemi, finančními holdingovými společnostmi nebo smíšenými finančními holdingovými společnostmi, které jsou méně významné na konsolidovaném základě.

Článek 9

ECB jako předseda kolegia orgánů dohledu

1. Je-li ECB orgánem dohledu na konsolidovaném základě, předsedá kolegiu ustavenému podle článku 116 směrnice 2013/36/EU. Vnitrostátní příslušné orgány zúčastněných členských států, v nichž jsou usazeny případné mateřské podniky, dceřiné společnosti a významné pobočky ve smyslu článku 51 směrnice 2013/36/EU, jsou oprávněny účastnit se kolegia jako pozorovatelé.
2. Není-li ustaveno žádné kolegium podle článku 116 směrnice 2013/36/EU a významný dohlížený subjekt má pobočky v nezúčastněných členských státech, jež se považují za významné v souladu s čl. 51 odst. 1 směrnice 2013/36/EU, ECB spolu s příslušnými orgány hostitelských členských států ustaví kolegium orgánů dohledu.

Článek 10

ECB a vnitrostátní příslušné orgány jako členové kolegií orgánů dohledu

Není-li orgán dohledu na konsolidovaném základě v zúčastněném členském státě, účastní se ECB a vnitrostátní příslušné orgány kolegia orgánů dohledu v souladu s těmito pravidly a ustanoveními obsaženými v příslušných právních předpisech Unie:

- a) jsou-li dohlížené subjekty v zúčastněných členských státech všechny významnými dohlíženými subjekty, účastní se ECB kolegia orgánů dohledu jako člen, zatímco vnitrostátní příslušné orgány jsou oprávněny se téhož kolegia účastnit jako pozorovatelé;
- b) jsou-li dohlížené subjekty v zúčastněných členských státech všechny méně významnými dohlíženými subjekty, účastní se vnitrostátní příslušné orgány kolegia orgánů dohledu jako členové;
- c) jsou-li dohlížené subjekty v zúčastněných členských státech jak méně významnými, tak i významnými dohlíženými subjekty, účastní se ECB a vnitrostátní příslušné orgány kolegia orgánů dohledu jako členové. Vnitrostátní příslušné orgány zúčastněných členských států, v nichž jsou významné dohlížené subjekty usazeny, jsou oprávněny se účastnit kolegia orgánů dohledu jako pozorovatelé.

Hlava 3

Postupy týkající se práva usazování a volného pohybu služeb

Kapitola 1

Postupy týkající se práva usazování a volného pohybu služeb v rámci jednotného mechanismu dohledu

Článek 11

Právo usazování úvěrových institucí v rámci jednotného mechanismu dohledu

1. Významný dohlížený subjekt, který hodlá zřídit pobočku na území jiného zúčastněného členského státu, oznámí svůj záměr vnitrostátnímu příslušnému orgánu zúčastněného členského státu, v němž má významný dohlížený subjekt své ústředí. Informace se poskytují v souladu s požadavky vymezenými v čl. 35 odst. 2 směrnice 2013/36/EU. Vnitrostátní příslušný orgán okamžitě vyrozumí ECB o přijetí tohoto oznámení.
2. Méně významný dohlížený subjekt, který hodlá zřídit pobočku na území jiného zúčastněného členského státu, oznámí vnitrostátnímu příslušnému orgánu svůj záměr v souladu s požadavky vymezenými v čl. 35 odst. 2 směrnice 2013/36/EU.
3. Nerozhodne-li ECB do dvou měsíců od přijetí oznámení jinak, může být pobočka uvedená v odstavci 1 zřízena a může zahájit svou činnost. ECB oznámí tuto informaci vnitrostátnímu příslušnému orgánu zúčastněného členského státu, v němž je pobočka usazena.
4. Nerozhodne-li vnitrostátní příslušný orgán domovského členského státu do dvou měsíců od přijetí oznámení jinak, může být pobočka uvedená v odstavci 2 zřízena a může zahájit svou činnost. Vnitrostátní příslušný orgán oznámí tuto informaci ECB.
5. Dojde-li ke změně jakékoli informace oznámené podle odstavců 1 a 2, oznámí dohlížený subjekt písemně tuto změnu vnitrostátnímu příslušnému orgánu, který původní informaci přijal, alespoň jeden měsíc před provedením změny. Tento vnitrostátní příslušný orgán informuje vnitrostátní příslušný orgán členského státu, v němž je pobočka usazena.

Článek 12

Využití volného pohybu služeb ze strany úvěrových institucí v rámci jednotného mechanismu dohledu

1. Významný dohlížený subjekt, který hodlá poprvé využít volného pohybu služeb vykonáváním své činnosti na území jiného zúčastněného členského státu, to oznámí ECB v souladu s požadavky vymezenými ve směrnici 2013/36/EU. O oznámení se vyrozumí vnitrostátní příslušný orgán zúčastněného členského státu, v němž budou služby poskytovány.
2. Méně významný dohlížený subjekt, který hodlá poprvé využít volného pohybu služeb vykonáváním své činnosti na území jiného zúčastněného členského státu, to oznámí vnitrostátnímu příslušnému orgánu v souladu s požadavky vymezenými ve směrnici 2013/36/EU. O oznámení se vyrozumí ECB.

Kapitola 2

Postupy týkající se práva usazování a volného pohybu služeb v rámci jednotného mechanismu dohledu ze strany úvěrových institucí usazených v nezúčastněných členských státech

Článek 13

Oznámení o využití práva usazování úvěrových institucí usazených v nezúčastněných členských státech v rámci jednotného mechanismu dohledu

1. Pokud příslušný orgán nezúčastněného členského státu oznamuje informace uvedené v čl. 35 odst. 2 směrnice 2013/36/EU postupem uvedeným v čl. 35 odst. 3 uvedené směrnice, vnitrostátnímu příslušnému orgánu zúčastněného členského státu, v němž má dojít ke zřízení pobočky, vnitrostátní příslušný orgán okamžitě vyrozumí o přijetí tohoto oznámení ECB.
2. Do dvou měsíců od přijetí oznámení od příslušného orgánu nezúčastněného členského státu se ECB, jedná-li se o pobočku, která je významná podle kritérií vymezených v článku 6 nařízení o jednotném mechanismu dohledu a v části IV tohoto nařízení, nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán, jedná-li se o pobočku, která je méně významná podle kritérií vymezených v článku 6 nařízení o jednotném mechanismu dohledu a v části IV tohoto nařízení, připraví na výkon dohledu nad pobočkou v souladu s články 40 až 46 směrnice 2013/36/EU a v případě potřeby stanoví podmínky, za nichž může pobočka z důvodů obecného zájmu vyvíjet svou činnost v hostitelském členském státě.
3. Vnitrostátní příslušné orgány sdělí ECB podmínky, za kterých může pobočka v jejich členském státě vyvíjet činnost na základě vnitrostátních právních předpisů a z důvodů obecného zájmu.
4. Změna jakékoli informace, kterou úvěrová instituce, jež hodlá zřídit pobočku, poskytla podle bodů b), c) nebo d) čl. 35 odst. 2 směrnice 2013/36/EU, se oznámí vnitrostátnímu příslušnému orgánu uvedenému v odstavci 1.

Článek 14

Příslušný orgán hostitelského členského státu pro pobočky

1. V souladu s čl. 4 odst. 2 nařízení o jednotném mechanismu dohledu vykonává ECB pravomoci příslušného orgánu hostitelského členského státu, pokud je pobočka významná ve smyslu čl. 6 odst. 4 uvedeného nařízení.
2. Je-li pobočka méně významná ve smyslu čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, vykonává pravomoci příslušného orgánu hostitelského členského státu vnitrostátní příslušný orgán zúčastněného členského státu, v němž je pobočka usazena.

Článek 15

Oznámení o využití volného pohybu služeb úvěrových institucí usazených v nezúčastněných členských státech v rámci jednotného mechanismu dohledu

Pokud příslušný orgán nezúčastněného členského státu činí oznámení ve smyslu čl. 39 odst. 2 směrnice 2013/36/EU, je adresátem tohoto oznámení vnitrostátní příslušný orgán zúčastněného členského státu, v němž je využíván volný pohyb služeb. O přijetí tohoto oznámení vnitrostátní příslušný orgán okamžitě vyrozumí ECB.

Článek 16

Příslušný orgán hostitelského členského státu pro volný pohyb služeb

1. V souladu s čl. 4 odst. 2 a v rozsahu čl. 4 odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu dohledu plní ECB úkoly příslušného orgánu hostitelského členského státu ve vztahu k úvěrovým institucím usazeným v nezúčastněných členských státech, které využívají svobody volného pohybu služeb v zúčastněných členských státech.
2. Jedná-li se o volný pohyb služeb z důvodů obecného zájmu za určitých podmínek obsažených ve vnitrostátních právních předpisech zúčastněných členských států, informují vnitrostátní příslušné orgány o těchto podmínkách ECB.

Hlava 3

Postupy týkající se práva usazování a volného pohybu služeb ve vztahu k nezúčastněným členským státům

Článek 17

Právo usazování a využití volného pohybu služeb ve vztahu k nezúčastněným členským státům

1. Významný dohlížený subjekt, který hodlá zřídit pobočku nebo využít volného pohybu služeb na území nezúčastněného členského státu, oznámí svůj záměr ECB v souladu s příslušnými ustanoveními právních předpisů Unie. ECB vykonává pravomoci příslušného orgánu domovského členského státu.
2. Méně významný dohlížený subjekt, který hodlá zřídit pobočku nebo využít volného pohybu služeb na území nezúčastněného členského státu, oznámí svůj záměr relevantnímu vnitrostátnímu příslušnému orgánu v souladu s příslušnými ustanoveními právních předpisů Unie. Relevantní vnitrostátní příslušný orgán vykonává pravomoci příslušného orgánu domovského členského státu.

Hlava 4

Doplňkový dozor nad finančními konglomeráty

Článek 18

Koordinátor

1. ECB přebírá úkol koordinátora finančního konglomerátu v souladu s kritérii vymezenými v příslušných právních předpisech Unie ve vztahu k významnému dohlíženému subjektu.
2. Vnitrostátní příslušný orgán přebírá úkol koordinátora finančního konglomerátu v souladu s kritérii vymezenými v příslušných právních předpisech Unie ve vztahu k méně významnému dohlíženému subjektu.

ČÁST III
OBECNÁ USTANOVENÍ PLATNÁ PRO PROVOZOVÁNÍ JEDNOTNÉHO MECHANISMU
DOHLEDU

Hlava 1
Zásady a povinnosti

Článek 19

Přehled

Tato část vymezuje a) obecná pravidla pro provozování jednotného mechanismu dohledu ze strany ECB a vnitrostátních příslušných orgánů a b) ustanovení, podle kterých ECB postupuje při provádění řízení ECB v oblasti dohledu s cílem vydat právní akt určený jednomu či více dohlíženým subjektům nebo jiným osobám.

Obecné zásady a ustanovení, které platí mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány v úzké spolupráci, jsou vymezeny v části IX.

Článek 20

Povinnost spolupracovat v dobré víře

ECB a vnitrostátní příslušné orgány mají povinnost spolupracovat v dobré víře a povinnost vyměňovat si informace.

Článek 21

Obecná povinnost vyměňovat si informace

1. Aniž by byla dotčena pravomoc ECB průběžně přímo přijímat informace vykázané dohlíženými subjekty, nebo mít k těmto informacím přímý přístup, vnitrostátní příslušné orgány zejména včas a přesně ECB poskytují veškeré informace, které jsou pro ECB nezbytné k plnění úkolů, jež byly ECB svěřeny na základě nařízení o jednotném mechanismu dohledu. Tyto informace zahrnují informace, které vyplývají z ověřování a činnosti na místě, jež provádějí vnitrostátní příslušné orgány.
2. Získává-li ECB informace přímo od právnických či fyzických osob uvedených v čl. 10 odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, poskytuje tyto informace vnitrostátním příslušným orgánům, kterých se tyto informace týkají, včas a přesně. Tyto informace zahrnují zejména informace, které jsou pro vnitrostátní příslušné orgány nezbytné k plnění jejich úloh napomáhat ECB.

Článek 22

Právo ECB udělit vnitrostátním příslušným orgánům nebo vnitrostátním pověřeným orgánům pokyn využít jejich pravomoci a přijmout opatření, pokud ECB má úkol v oblasti dohledu, avšak žádnou související pravomoc

1. V rozsahu nezbytném pro plnění úkolů, které jí byly svěřeny na základě nařízení o jednotném mechanismu dohledu, může ECB formou pokynů vyžadovat, aby vnitrostátní příslušné orgány a/nebo vnitrostátní pověřené orgány využily své pravomoci na základě podmínek vymezených ve vnitrostátních právních předpisech a v souladu s nimi a ve smyslu článku 9 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, pokud nařízení o jednotném mechanismu dohledu nesvěřuje tyto pravomoci ECB.
2. Vnitrostátní příslušné orgány a/nebo vnitrostátní pověřené orgány (ve vztahu k článku 5 nařízení o jednotném mechanismu dohledu) informují ECB o výkonu těchto pravomocí bez zbytečného odkladu.

Článek 23

Jazykový režim mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány

1. Nestanoví-li odstavce 2 až 5 tohoto článku jinak,
 - a) komunikace mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány probíhá pouze v angličtině a
 - b) právní akty ECB určené jednomu či více vnitrostátním příslušným orgánům jsou přijímány pouze v angličtině.
2. V případech uvedených v čl. 24 odst. 2 může vnitrostátní příslušný orgán ECB návrh rozhodnutí nebo jiný dokument, jenž má být v konečné fázi určen dohlíženému subjektu nebo jiné osobě (dále jen „dokument vnitrostátního příslušného orgánu“), poskytnout pouze v angličtině.
3. Odchylně od odst. 1 písm. a) poskytne vnitrostátní příslušný orgán ECB dokument vnitrostátního příslušného orgánu v úředním jazyce členského státu vnitrostátního příslušného orgánu:
 - a) pokud vnitrostátní příslušný orgán musí připravit návrh rozhodnutí, které je určeno dohlíženému subjektu nebo jiné osobě a které může být v konečné fázi přijato ECB v souladu s články 14 až 15 nařízení o jednotném mechanismu dohledu;
 - b) pokud vnitrostátní příslušný orgán musí na žádost ECB připravit pro ECB návrh rozhodnutí, které je určeno významnému dohlíženému subjektu nebo významné dohlížené skupině;
 - c) pokud vnitrostátní příslušný orgán z vlastní iniciativy vypracuje návrh rozhodnutí, které je určeno významnému dohlíženému subjektu nebo významné dohlížené skupině, aby jej ECB zvažila;

- d) pokud vnitrostátní příslušný orgán poskytne ECB podstatný návrh rozhodnutí v oblasti dohledu, které je určeno méně významnému dohlíženému subjektu nebo skupině, aby ECB mohla poskytnout své stanovisko, nebo
- e) pokud vnitrostátní příslušný orgán poskytne ECB návrh jakéhokoli jiného dokumentu, který je v konečné fázi určen dohlíženému subjektu, aby ECB mohla poskytnout své stanovisko.

Kromě toho vnitrostátní příslušný orgán poskytne ECB:

- i) v případech a) až e) výše důvodovou zprávu v angličtině, v níž vysvětlí pozadí a podstatu případu a shrne úvahy, na nichž je návrh rozhodnutí nebo dokumentu založen;
 - ii) v případech a) až c) výše překlad návrhu rozhodnutí do angličtiny, není-li daný dokument vnitrostátního příslušného orgánu v angličtině.
4. Pokud vnitrostátní příslušný orgán obdrží dokument od dohlíženého subjektu nebo od právnické či fyzické osoby (dále jen „dokument subjektu jiného než vnitrostátní příslušný orgán“) a je povinen tento dokument předložit ECB, předloží tento dokument subjektu jiného než vnitrostátní příslušný orgán ECB v původním jazykovém znění.
5. Na žádost ECB připraví vnitrostátní příslušný orgán, který ECB v souvislosti s úkoly ECB na základě nařízení o jednotném mechanismu dohledu předložil dokument subjektu jiného než vnitrostátní příslušný orgán, shrnutí tohoto dokumentu subjektu jiného než vnitrostátní příslušný orgán v angličtině.

Článek 24

Jazykový režim mezi ECB a právnickými či fyzickými osobami včetně dohlížených subjektů

1. Dokument, který dohlížený subjekt nebo jiná právnická či fyzická osoba, která v jednotlivém případě podléhá řízení ECB v oblasti dohledu, zasílá ECB, může být sepsán v kterémkoli úředním jazyce Unie, který si dohlížený subjekt nebo určitá osoba zvolí.
2. ECB, dohlížené subjekty a jiné právnické nebo fyzické osoby, které v jednotlivém případě podléhají řízení ECB v oblasti dohledu, mohou ve své písemné komunikaci, a to i pokud jde o právní akty, používat výlučně angličtinu, pokud se na tom výslovně dohodnou.

ECB usiluje o uzavření výslovné dohody o používání angličtiny s významnými dohlíženými subjekty.

Ukončení této dohody u používání angličtiny má dopad pouze na ty aspekty řízení ECB v oblasti dohledu, jež dosud nebyly provedeny.

Účastníci mohou při ústním jednání požadovat, aby s nimi bylo jednáno v úředním jazyce Unie, který není jazykem řízení ECB v oblasti dohledu. V takovém případě bude během ústního jednání poskytnuto tlumočení, pokud o něj byla ECB požádána s dostatečným předstihem.

3. S výjimkou případů uvedených v odstavci 2 přijímá ECB rozhodnutí ECB v oblasti dohledu určená jednomu či více dohlíženým subjektům, dohlíženým skupinám nebo jiným osobám v angličtině a v úředním jazyce členského státu, v němž má každý adresát ústředí nebo sídlo či bydliště. Má-li příslušný členský stát více než jeden úřední jazyk, rozhodnutí jsou přijímána v jednom z těchto jazyků. Má-li adresát své ústředí nebo sídlo či bydliště mimo Unii, je rozhodnutí ECB v oblasti dohledu přijímáno v angličtině a v jazyce zvoleném v souladu s odstavcem 1. Rozhoduje-li se o žádosti dohlíženého subjektu, rozhodnutí se přijímá v angličtině a v jazyce, který je použit v žádosti.
4. Je-li právní akt ECB přijímán v angličtině a v jiném úředním jazyce Unie, mají všechny jazykové verze stejnou platnost.

Hlava 2

Obecná ustanovení o spravedlivém procesu při přijímání rozhodnutí ECB v oblasti dohledu

Kapitola 1

Řízení ECB v oblasti dohledu

Článek 25

Obecné zásady

1. Řízení ECB v oblasti dohledu zahájené v souladu s článkem 4 a oddílem 2 kapitoly III nařízení o jednotném mechanismu dohledu a částí IV tohoto nařízení se provádí v souladu s článkem 22 nařízení o jednotném mechanismu dohledu a ustanoveními této hlavy.
2. Ustanovení této hlavy se nepoužijí na postupy prováděné správní revizní komisí.

Článek 26

Strany

1. Stranami řízení ECB v oblasti dohledu jsou:
 - a) osoby, které podaly žádost;
 - b) zamýšlení či skuteční adresáti rozhodnutí ECB v oblasti dohledu.
2. Vnitrostátní příslušné orgány se nepovažují za strany.

Článek 27

Zastoupení strany

1. Strana může být zastoupena právním či zákonným zástupcem či jiným zástupcem zmocněným na základě písemného pověření vykonávat veškeré úkony v souvislosti s řízením ECB v oblasti dohledu.
2. Odvolání mandátu je účinné až v okamžiku, kdy ECB obdrží písemné odvolání. ECB potvrdí přijetí tohoto odvolání.
3. Pokud si strana pro řízení ECB v oblasti dohledu jmenuje zástupce, ECB se v tomto řízení v oblasti dohledu obrací pouze na jmenovaného zástupce, ledaže konkrétní okolnosti vyžadují, aby se ECB obrátila na danou stranu přímo. Pokud se ECB obrací na stranu přímo, informuje o tom jejího zástupce.

Článek 28

Obecné povinnosti ECB a stran řízení ECB v oblasti dohledu

1. Řízení ECB v oblasti dohledu může být zahájeno z úřední povinnosti nebo na žádost strany. S výhradou odstavce 3 ECB určí skutečnosti, které budou relevantní při přijetí konečného rozhodnutí v každém řízení ECB v oblasti dohledu zahájeném z úřední povinnosti.
2. ECB ve svém posouzení zohlední veškeré relevantní okolnosti.
3. S výhradou právních předpisů Unie je strana povinna účastnit se řízení ECB v oblasti dohledu a napomáhat při objasňování skutečností. V řízení ECB v oblasti dohledu zahájeném na žádost strany může ECB omezit určení skutečností na to, že stranu požádá, aby poskytla relevantní faktické informace.

Článek 29

Dokazování v řízení ECB v oblasti dohledu

1. S cílem zjistit skutečnosti daného případu používá ECB takové důkazy, které po náležitém uvážení považuje za vhodné.
2. Strany s výhradou právních předpisů Unie napomáhají ECB při zjišťování skutečností daného případu. S výhradou omezení v souvislosti se sankčními postupy na základě právních předpisů Unie strany zejména pravdivě uvedou skutečnosti, které jim jsou známy.
3. ECB může stanovit lhůtu, v níž jí strany mohou poskytnout důkazy.

Článek 30

Svědci a znalci v řízení ECB v oblasti dohledu

1. Považuje-li to za nezbytné, může ECB vyslyšet svědky a znalce.
2. Pokud ECB ustanoví znalce, v dohodě vymezení jeho úkol a stanoví lhůtu, ve které znalec předloží svou zprávu.

3. Pokud ECB vyslýchá svědky či znalce a pokud o to svědci či znalci požádají, mají nárok na náhradu cestovních nákladů a diety. Poté, co poskytnou své vyjádření, mají svědci nárok na náhradu ušlého výdělku a znalci mají nárok na dohodnutý poplatek za své služby. Náhrada se poskytuje v souladu s příslušnými ustanoveními o poskytování náhrad svědků a odměně znalců ze strany Soudního dvora Evropské unie.
4. ECB může požadovat, aby osoby uvedené v čl. 11 odst. 1 písm. c) nařízení o jednotném mechanismu dohledu se jako svědci dostavily do kanceláří ECB nebo do jiného místa v zúčastněném členském státě, které určí ECB. Je-li osoba uvedená v čl. 11 odst. 1 písm. c) nařízením o jednotném mechanismu dohledu právnickou osobou, jsou povinny se ve smyslu předchozí věty dostavit fyzické osoby, které tuto právnickou osobu zastupují.

Článek 31

Právo být vyslechnut

1. Před tím, než ECB přijme rozhodnutí ECB v oblasti dohledu určené straně, které by nepříznivě ovlivnilo práva této strany, musí být straně dána možnost předložit ECB písemné vyjádření ke skutečnostem a námitkám, jež jsou relevantní pro rozhodnutí ECB v oblasti dohledu. Považuje-li to ECB za vhodné, může dát stranám možnost vyjádřit se ke skutečnostem a námitkám, jež jsou relevantní pro rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, na jednání. V oznámení, kterým ECB dává straně možnost vyjádřit se, uvede podstatný obsah zamýšleného rozhodnutí ECB v oblasti dohledu a podstatné skutečnosti a námitky, na nichž ECB hodlá založit své rozhodnutí. Ustanovení tohoto článku se nevztahují na oddíl 1 kapitoly III nařízení o jednotném mechanismu dohledu.
2. Dá-li ECB straně možnost vyjádřit se ke skutečnostem a námitkám, jež jsou relevantní pro rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, na jednání, není důvodem pro odročení jednání, pokud se strana bez řádné omluvy nedostaví. Je-li strana řádně omluvena, může ECB jednání odročit nebo může straně dát možnost vyjádřit se ke skutečnostem a námitkám, jež jsou relevantní pro rozhodnutí v oblasti dohledu, písemně. ECB vypracuje písemný zápis z jednání, který strany podepíší; kopii tohoto zápisu poskytne stranám.
3. Straně bude zásadně dána možnost písemně se vyjádřit ve lhůtě dvou týdnů od přijetí oznámení, v němž ECB uvedla skutečnosti a námitky, na nichž ECB hodlá založit přijetí rozhodnutí ECB v oblasti dohledu.

Na žádost strany může ECB tuto lhůtu přiměřeně prodloužit.

Za zvláštních okolností může ECB tuto lhůtu zkrátit na tři pracovní dny. Lhůta se na tři pracovní dny zkracuje rovněž v situacích uvedených v článcích 14 a 15 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.

4. Bez ohledu na odstavce 3 a s výhradou odstavce 5 může ECB přijmout rozhodnutí ECB v oblasti dohledu určené straně, které by přímo a nepříznivě ovlivnilo práva této strany, aniž by straně dalo před přijetím rozhodnutí možnost vyjádřit se ke skutečnostem a námitkám, jež jsou

relevantní pro rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, pokud se zdá, že je naléhavě třeba vydat rozhodnutí v zájmu zabránění závažnému poškození finančního systému.

5. Je-li rozhodnutí ECB v oblasti dohledu přijímáno naléhavě v souladu s odstavcem 4, bude straně dána možnost písemně se vyjádřit ke skutečnostem a námitkám, jež jsou relevantní pro rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, bez zbytečného odkladu po přijetí tohoto rozhodnutí. Straně bude zásadně dána možnost písemně se vyjádřit ve lhůtě dvou týdnů od přijetí rozhodnutí ECB v oblasti dohledu. Na žádost strany může ECB tuto lhůtu prodloužit; lhůta však nesmí být delší než šest měsíců. ECB rozhodnutí ECB v oblasti dohledu na základě vyjádření strany přezkoumá a buď jej potvrdí, zruší, změní, nebo jej zruší a nahradí novým rozhodnutím ECB v oblasti dohledu.
6. Odstavce 4 a 5 se nevztahují na řízení ECB v oblasti dohledu, které se týká sankcí podle článku 18 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.

Článek 32

Přístup ke spisům v řízení ECB v oblasti dohledu

1. V řízení ECB v oblasti dohledu jsou plně respektována práva na obhajobu dotčených osob. Za tímto účelem mají strany po zahájení řízení ECB v oblasti dohledu právo na přístup ke spisu ECB s výhradou oprávněných zájmů právnických a fyzických osob, které nejsou příslušnou stranou, na ochraně jejich obchodního tajemství. Právo na přístup ke spisu se nevztahuje na důvěrné informace. Vnitrostátní příslušné orgány bez zbytečného odkladu postoupí ECB veškeré žádosti, které obdržely v souvislosti s přístupem ke spisům souvisejícím s řízením ECB v oblasti dohledu.
2. Spis se skládá ze všech dokumentů, které ECB obdržela, vytvořila nebo sestavila v průběhu řízení ECB v oblasti dohledu, a to bez ohledu na prostředek, na němž jsou dokumenty uchovávány.
3. Pro účely tohoto článku zahrnují důvěrné informace zejména:
 - a) interní dokumenty ECB nebo vnitrostátního příslušného orgánu a
 - b) korespondenci mezi ECB a vnitrostátním příslušným orgánem nebo mezi vnitrostátními příslušnými orgány.
4. Tento článek nebrání tomu, aby ECB nebo vnitrostátní příslušné orgány zpřístupnily nebo použily informace, které jsou nezbytné k prokázání porušení.
5. ECB může stanovit, že přístup ke spisu bude umožněn jedním či více následujícími způsoby, přičemž se zohlední technické schopnosti stran:
 - a) formou CD-ROMu nebo jiného zařízení pro uchovávání elektronických dat včetně zařízení, které může být k dispozici v budoucnu;
 - b) pomocí kopií dostupného spisu v papírové formě zaslaných stranám poštou;
 - c) výzvou, aby do dostupného spisu nahlédly v kancelářích ECB.

Kapitola 2

Rozhodnutí ECB v oblasti dohledu

Článek 33

Důvody pro rozhodnutí ECB v oblasti dohledu

1. Rozhodnutí ECB v oblasti dohledu je v souladu s odstavcem 2 doplněno odůvodněním tohoto rozhodnutí.
2. V odůvodnění se uvedou podstatné skutečnosti a právní důvody, na nichž ECB zakládá své rozhodnutí.
3. S výhradou čl. 31 odst. 4 zakládá ECB své rozhodnutí jen na skutečnostech a námitkách, k nimž se strana mohla vyjádřit.

Článek 34

Odkladný účinek

1. Aniž by byl dotčen článek 278 SFEU a čl. 24 odst. 8 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, může ECB rozhodnout o pozastavení uplatňování rozhodnutí ECB v oblasti dohledu buď a) tak, že to uvede v rozhodnutí v oblasti dohledu, nebo b) nejedná-li se o žádost o přezkum správní revizní komisí, na žádost adresáta rozhodnutí v oblasti dohledu.

Článek 35

Oznamování rozhodnutí ECB v oblasti dohledu

1. ECB může rozhodnutí v oblasti dohledu straně oznámit a) ústně, b) doručení nebo osobním předáním kopie rozhodnutí v oblasti dohledu, c) doporučenou poštou s potvrzením o přijetí, d) expresní zásilkovou službou, e) faxem nebo f) elektronicky v souladu s odstavcem 10.
2. Je-li jmenován zástupce, může ECB rozhodnutí ECB v oblasti dohledu oznámit zástupci. V těchto případech není ECB povinna rozhodnutí ECB v oblasti dohledu oznamovat rovněž dohlíženému subjektu, který je zastoupen tímto zástupcem.
3. V případě ústního oznamování rozhodnutí ECB v oblasti dohledu se má za to, že oznámení rozhodnutí je adresátovi doručeno, pokud zaměstnanec ECB informoval a) příslušnou fyzickou osobu, jedná-li se o fyzickou osobu, a b) zmocněného zástupce právnické osoby pro převzetí rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, jedná-li se o právnickou osobu. V tomto případě se bez zbytečného odkladu po tomto ústním oznámení zašle adresátovi písemná kopie rozhodnutí ECB v oblasti dohledu.
4. V případě oznámení rozhodnutí ECB v oblasti dohledu doporučenou poštou s potvrzením o přijetí se má za to, že oznámení rozhodnutí ECB v oblasti dohledu je adresátovi doručeno

- v desátý den po předání dopisu poskytovateli poštovních služeb, ledaže z potvrzení o přijetí vyplývá, že dopis byl doručen v jiný den.
5. V případě oznámení rozhodnutí ECB v oblasti dohledu expresní zásilkovou službou se má za to, že oznámení rozhodnutí ECB v oblasti dohledu je adresátovi doručeno v desátý den po předání dopisu zásilkové službě, ledaže z dokumentu o doručení ze strany zásilkové služby vyplývá, že dopis byl doručen v jiný den.
 6. Odstavce 4 a 5 vyžadují, aby rozhodnutí ECB v oblasti dohledu bylo adresováno na adresu vhodnou pro doručení (platnou adresu). Platná adresa je:
 - a) v případě řízení ECB v oblasti dohledu zahájeného na žádost či podnět adresáta rozhodnutí ECB v oblasti dohledu adresa, kterou adresát uvedl ve své žádosti či podnětu;
 - b) v případě dohlíženého subjektu poslední obchodní adresa ústředí, kterou dohlížený subjekt poskytl ECB;
 - c) v případě fyzických osob poslední adresa poskytnutá ECB, a pokud nebyla ECB poskytnuta žádná adresa a fyzická osoba je zaměstnanec, vedoucí zaměstnanec nebo akcionář dohlíženého subjektu, obchodní adresa dohlíženého subjektu v souladu s písmenem b).
 7. Každá osoba, která je stranou řízení ECB v oblasti dohledu, poskytne ECB na žádost platnou adresu.
 8. Je-li osoba usazena nebo má-li sídlo či bydliště ve státě, který není členským státem, může ECB vyžadovat, aby strana v přiměřené době jmenovala oprávněného příjemce, který je rezidentem v členském státě nebo který má obchodní prostory v členském státě. Není-li oprávněný příjemce na žádost ECB jmenován a dokud nedojde ke jmenování tohoto oprávněného příjemce, může být veškerá komunikace zasílána v souladu s odstavci 3 až 5 a 9 na adresu strany, kterou má ECB k dispozici.
 9. Pokud osoba, která je adresátem rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, poskytne ECB faxové číslo, může ECB rozhodnutí ECB v oblasti dohledu oznámit tak, že kopii rozhodnutí ECB v oblasti dohledu zašle telefaxem. Má se za to, že rozhodnutí ECB v oblasti dohledu je adresátovi doručeno, pokud ECB obdržela zprávu o úspěšném doručení telefaxu.
 10. ECB může formou rozhodnutí bez adresátů stanovit kritéria, za nichž může být rozhodnutí ECB v oblasti dohledu doručeno formou elektronické komunikace. Toto rozhodnutí se zveřejňuje.

Hlava 3

Oznamování porušení pravidel

Článek 36

Oznamování porušení pravidel

Jakákoli osoba může v dobré víře podat přímo ECB oznámení, má-li tato osoba dostatečné důvody se domnívat, že toto oznámení odhalí porušení právních aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 nařízení o jednotném mechanismu dohledu ze strany úvěrových institucí, finančních holdingových společností, smíšených finančních holdingových společností nebo příslušných orgánů (včetně ECB samotné).

Článek 37

Přiměřená ochrana oznamování porušení pravidel

1. Podá-li osoba v dobré víře oznámení o údajném porušení právních aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 nařízení o jednotném mechanismu dohledu ze strany dohlížených subjektů, nebo ze strany příslušných orgánů, zachází se s tímto oznámením jako s chráněným.
2. Veškeré osobní údaje, které se týkají osoby, která činí chráněné oznámení, a osoby, která je údajně odpovědná za porušení, jsou chráněny v souladu s příslušným rámcem Unie pro ochranu údajů.
3. ECB nesdělí totožnost osoby, která učinila chráněné oznámení, bez předchozího výslovného souhlasu této osoby s výjimkou případu, kdy je toto zveřejnění vyžadováno na základě soudního příkazu v souvislosti s dalším vyšetřováním nebo následným soudním řízením.

Článek 38

Postupy pro přijímání následných opatření v návaznosti na oznámení

1. ECB posoudí všechna oznámení týkající se významných dohlížených subjektů a oznámení týkající se méně významných dohlížených subjektů, pokud se týká porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB. Jakmile vnitrostátní příslušné orgány v těchto případech oznámení obdrží, předají toto oznámení ECB, aniž by při tom sdělily totožnost osoby, která oznámení učinila, pokud jim k tomu tato osoba nedala výslovný souhlas.
2. Aniž by byl dotčen odstavec 1, předá ECB oznámení týkající se méně významných dohlížených subjektů relevantnímu vnitrostátnímu příslušnému orgánu, aniž by při tom sdělila totožnost osoby, která oznámení učinila, pokud jí k tomu tato osoba nedala výslovný souhlas.
3. ECB si s vnitrostátními příslušnými orgány vyměňuje informace: a) s cílem posoudit oznámení, která byla zaslána ECB i relevantnímu vnitrostátnímu příslušnému orgánu, a koordinovat činnost a b) zjistit výsledek opatření přijatých v návaznosti na oznámení, která byla předána vnitrostátním příslušným orgánům.
4. Při určování toho, jak posuzovat přijatá oznámení a jaká přijmout opatření, postupuje ECB na základě rozumného uvážení.
5. V případě údajného porušení pravidel ze strany dohlížených subjektů poskytne příslušný dohlížený subjekt ECB na žádost veškeré informace a dokumenty, které ECB vyžaduje za účelem posouzení přijatých oznámení.

6. Pokud jde o údajná porušení pravidel ze strany příslušných orgánů (s výjimkou ECB), požádá ECB příslušný orgán, aby se vyjádřil k oznámeným skutečnostem.
7. Ve své každoroční zprávě ve smyslu čl. 20 odst. 2 nařízení o jednotném mechanismu dohledu ECB ve zkrácené nebo souhrnné formě poskytuje informace o přijatých oznámeních tak, aby nebylo možné identifikovat jednotlivé dohlížené subjekty nebo osoby.

ČÁST IV
URČOVÁNÍ POSTAVENÍ DOHLÍŽENÉHO SUBJEKTU JAKO VÝZNAMNÉHO NEBO
MÉNĚ VÝZNAMNÉHO

Hlava 1

Obecná ustanovení o klasifikaci subjektu jako významného nebo méně významného

Článek 39

Klasifikace dohlíženého subjektu jako významného na individuálním základě

1. Dohlížený subjekt se považuje za významný dohlížený subjekt, pokud tak ECB stanoví v rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, které je určeno příslušnému dohlíženému subjektu podle článků 43 až 49, přičemž toto rozhodnutí odůvodní.
2. Dohlížený subjekt není nadále klasifikován jako významný dohlížený subjekt, pokud ECB v rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, které je určeno danému subjektu a které odůvodní, stanoví, že se jedná o méně významný dohlížený subjekt, nebo že se již nadále nejedná o dohlížený subjekt.
3. Dohlížený subjekt může být klasifikován jako významný dohlížený subjekt na základě některého z těchto kritérií:
 - a) jeho velikosti stanovené podle článků 50 až 55 (dále jen „kritérium velikosti“);
 - b) jeho důležitosti pro hospodářství Unie nebo kteréhokoli zúčastněného členského státu stanovené v souladu s články 56 až 58 (dále jen „kritérium ekonomické důležitosti“);
 - c) jeho významu ve vztahu k přeshraniční činnosti stanoveného v souladu s články 59 a 60 (dále jen „kritérium přeshraniční činnosti“);
 - d) žádosti o přímou veřejnou finanční pomoc z Evropského mechanismu stability (ESM) nebo přijetí takové pomoci, jak je stanoveno v souladu s články 61 až 64 (dále jen „kritérium přímé veřejné finanční pomoci“);
 - e) skutečnosti, že dohlížený subjekt je jednou ze tří nejvýznamnějších úvěrových institucí v zúčastněném členském státě, jak je stanoveno v souladu s článkem 65 a 66 (dále jen „kritérium nejvýznamnějších úvěrových institucí“).
4. Nad významnými dohlíženými subjekty vykonává dohled přímo ECB, pokud zvláštní okolnosti neodůvodňují dohled ze strany relevantního vnitrostátního příslušného orgánu v souladu hlavou 9 této části.
5. ECB rovněž vykonává přímý dohled nad méně významným dohlíženým subjektem nebo nad méně významnou dohlíženou skupinou na základě rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, které ECB přijala podle čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení o jednotném mechanismu dohledu a na jehož základě bude ECB přímo vykonávat veškeré příslušné pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 4

nařízení o jednotném mechanismu dohledu. Pro účely jednotného mechanismu dohledu se tento méně významný dohlížený subjekt nebo méně významná dohlížená skupina klasifikují jako významné.

6. Před přijetím rozhodnutí uvedených v tomto článku ECB konzultuje relevantní vnitrostátní příslušné orgány. Každé rozhodnutí ECB v oblasti dohledu uvedené v tomto článku se rovněž oznámí relevantním vnitrostátním příslušným orgánům.

Článek 40

Klasifikace dohlížených subjektů, které jsou součástí skupiny, jako významných

1. Je-li jeden či více dohlížených subjektů součástí dohlížené skupiny, stanoví se kritéria pro stanovení významu na nejvyšší úrovni konsolidace v rámci zúčastněných členských států v souladu s ustanoveními obsaženými v hlavě 3 až 7 v části IV.
2. Každý dohlížený subjekt, který je součástí dohlížené skupiny, se považuje za významný dohlížený subjekt za kterékoli z těchto okolností:
 - a) pokud dohlížená skupina na nejvyšší úrovni konsolidace v rámci zúčastněných členských států splňuje kritérium velikosti, kritérium ekonomického významu nebo kritérium přeshraniční činnosti;
 - b) pokud jeden z dohlížených subjektů, které jsou součástí dohlížené skupiny, splňuje kritérium přímé veřejné finanční pomoci;
 - c) je-li jeden z dohlížených subjektů, které jsou součástí dohlížené skupiny, jednou ze tří nejvýznamnějších úvěrových institucí v zúčastněném členském státě.
3. Je-li stanoveno, že dohlížená skupina je významná nebo je-li stanoveno, že již významná není, přijme ECB rozhodnutí ECB v oblasti dohledu o klasifikaci dohlíženého subjektu jako významného nebo o ukončení jeho klasifikace jako významného dohlíženého subjektu a každému dohlíženému subjektu, který je součástí dotčené dohlížené skupiny, v souladu s kritérii a postupy vymezenými v článku 39 poskytně data zahájení a ukončení přímého dohledu ze strany ECB.

Článek 41

Zvláštní ustanovení pro pobočky úvěrových institucí usazených v nezúčastněných členských státech

1. Všechny pobočky, které úvěrová instituce, která je usazena v nezúčastněném členském státě, otevřela v témže zúčastněném členském státě, se pro účely tohoto nařízení považují za jediný dohlížený subjekt.
2. S pobočkami, které úvěrová instituce, která je usazena v nezúčastněném členském státě, otevřela v různých zúčastněných členských státech, se pro účely tohoto nařízení jednotlivě zachází jako se samostatnými dohlíženými subjekty.

3. Pobočky úvěrové instituce, která je usazena v nezúčastněném členském státě, se při určování, zda je splněno některé z kritérií vymezených v čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, posuzují jednotlivě jako samostatné dohlížené subjekty a odděleně od dceřiných společností téže úvěrové instituce. Odstavec 1 není dotčen.

Článek 42

Zvláštní ustanovení pro dceřiné společnosti úvěrových institucí usazených v nezúčastněných členských státech a ve třetích zemích

1. Dceřiné společnosti, které v jednom či více zúčastněných členských státech zřídila úvěrová instituce, která má ústředí v nezúčastněném členském státě nebo ve třetí zemi, se při určování, zda je splněno některé z kritérií vymezených v čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, posuzují odděleně od poboček této úvěrové instituce.
2. Dceřiné společnosti, které: a) jsou usazeny v zúčastněném členském státě, b) patří do skupiny, jejíž mateřský podnik má ústředí v nezúčastněném členském státě nebo ve třetí zemi, a c) nepatří do dohlížené skupiny v rámci zúčastněných členských států, se při určování, zda je splněno některé z kritérií vymezených v čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, posuzují samostatně.

Hlava 2

Postup pro klasifikaci dohlížených subjektů jako významných dohlížených subjektů

Kapitola 1

Klasifikace dohlíženého subjektu jako významného

Článek 43

Přezkum postavení dohlíženého subjektu

1. Nestanoví-li toto nařízení jinak, ECB alespoň jednou ročně přezkoumává, zda významný dohlížený subjekt nebo významná dohlížená skupina i nadále splňuje některé z kritérií stanovených v čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.
2. Nestanoví-li toto nařízení jinak, každý vnitrostátní příslušný orgán alespoň jednou ročně přezkoumává, zda méně významný dohlížený subjekt nebo méně významná dohlížená skupina i nadále splňuje některé z kritérií stanovených v čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu. V případě méně významné dohlížené skupiny provádí tento přezkum relevantní vnitrostátní příslušný orgán zúčastněného členského státu, v němž je usazen mateřský podnik určený na nejvyšší úrovni konsolidace v rámci zúčastněných členských států.

3. Kdykoli poté, co obdrží relevantní informace, může ECB přezkoumat a) zda dohlížený subjekt splňuje některé z kritérií stanovených v čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu a b) zda významný dohlížený subjekt již nesplňuje některé z kritérií stanovených v čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.
4. Pokud vnitrostátní příslušný orgán usoudí, že méně významný dohlížený subjekt nebo méně významná dohlížená skupina splňuje některé z kritérií stanovených v čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, informuje o tom relevantní vnitrostátní příslušný orgán bez zbytečného odkladu ECB.
5. Na žádost ECB nebo vnitrostátního příslušného orgánu ECB a relevantní vnitrostátní příslušný orgán spolupracují při určení, zda je ve vztahu k dohlíženému subjektu nebo dohlížené skupině splněno některé z kritérií stanovených v čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.
6. Pokud ECB a) rozhodne, že převezme přímý dohled nad dohlíženým subjektem nebo nad dohlíženou skupinou nebo b) rozhodne o ukončení přímého dohledu nad dohlíženým subjektem nebo nad dohlíženou skupinou ze strany ECB, ECB a relevantní vnitrostátní příslušný orgán spolupracují s cílem zajistit plynulý přechod pravomocí v oblasti dohledu. Když ECB přebírá přímý dohled nad dohlíženým subjektem, připraví relevantní vnitrostátní příslušný orgán zejména zprávu, v níž uvede historii v oblasti dohledu a rizikový profil dohlíženého subjektu; když se relevantní vnitrostátní příslušný orgán stane příslušným k dohledu nad dotčeným subjektem, připraví takovou zprávu ECB.
7. ECB určí, zda jsou dohlížený subjekt nebo dohlížená skupina významné, přičemž použije kritéria stanovená v čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, a to v pořadí stanoveném v tomto článku, zejména: a) velikost; b) důležitost pro hospodářství Unie nebo kteréhokoli zúčastněného členského státu; c) význam přeshraniční činnosti; d) žádost o přímou veřejnou finanční pomoc z ESM či přijetí takové pomoci; e) skutečnost, že se jedná o jednu ze tří nejvýznamnějších úvěrových institucí v zúčastněném členském státě.

Článek 44

Postup, který se použije při určení významu dohlíženého subjektu

1. V časovém rámci vymezeném v článku 45 ECB každému dotčenému dohlíženému subjektu písemně oznámí rozhodnutí ECB v oblasti dohledu o klasifikaci dohlíženého subjektu nebo dohlížené skupiny jako významných; toto rozhodnutí rovněž sdělí relevantnímu vnitrostátnímu příslušnému orgánu.
2. Dohlíženým subjektům, jimž ECB nezaslala oznámení ve smyslu odstavce 1, slouží seznam uvedený v čl. 49 odst. 2 jako oznámení jejich klasifikace jako méně významných.
3. ECB každému relevantnímu dohlíženému subjektu umožní, aby před přijetím rozhodnutí ECB v oblasti dohledu podle odstavce 1 činil písemná podání.

4. Kromě toho ECB v souladu s čl. 39 odst. 6 relevantnímu vnitrostátnímu příslušnému orgánu umožní, aby činil písemné připomínky a vyjádření, které ECB náležitě vezme v úvahu.
5. Dohlížený subjekt nebo dohlížená skupina se klasifikují jako významný dohlížený subjekt nebo jako významná dohlížená skupina ode dne oznámení rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, které stanoví, že se jedná o významný dohlížený subjekt nebo o významnou dohlíženou skupinu.

Kapitola 2

Začátek a konec přímého dohledu ze strany ECB

Článek 45

Začátek přímého dohledu ze strany ECB

1. ECB v rozhodnutí ECB v oblasti dohledu stanoví den, kdy převezme přímý dohled nad dohlíženým subjektem, který byl klasifikován jako významný dohlížený subjekt. Toto rozhodnutí může být stejné jako rozhodnutí podle čl. 44 odst. 1. S výhradou odstavce 2 ECB toto rozhodnutí oznámí každému dotčenému dohlíženému subjektu alespoň jeden měsíc přede dnem, kdy převezme přímý dohled.
2. Pokud ECB přebírá přímý dohled nad dohlíženým subjektem nebo dohlíženou skupinou na základě žádosti o přímou veřejnou finanční pomoc z ESM, nebo na základě přijetí této pomoci, oznámí ECB rozhodnutí uvedené v odstavci 1 každému dotčenému dohlíženému subjektu včas alespoň jeden týden přede dnem, kdy převezme přímý dohled.
3. ECB poskytne kopie rozhodnutí uvedených v odstavci 1 relevantním vnitrostátním příslušným orgánům.
4. ECB převezme přímý dohled nad dohlíženým subjektem nejpozději 12 měsíců po dni, kdy ECB dohlíženému subjektu oznámí rozhodnutí ECB v oblasti dohledu podle čl. 44 odst. 1.

Článek 46

Konec přímého dohledu ze strany ECB

1. Pokud ECB rozhodne o tom, že přímý dohled nad dohlíženým subjektem nebo dohlíženou skupinou ze strany ECB skončí, vydá ECB rozhodnutí ECB v oblasti dohledu adresované každému dotčenému dohlíženému subjektu, v němž uvede den a důvody, pro které bude přímý dohled ukončen. ECB přijme toto rozhodnutí alespoň jeden měsíc přede dnem, kdy přímý dohled ze strany ECB skončí. ECB rovněž poskytne kopii tohoto rozhodnutí relevantním vnitrostátním příslušným orgánům.
2. Před vydáním rozhodnutí podle odstavce 1 mohou dotčené dohlížené subjekty činit písemná podání.

3. Rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, které stanoví den, kdy skončí přímý dohled nad dohlíženým subjektem ze strany ECB, může být vydáno společně s rozhodnutím, na jehož základě je dohlížený subjekt klasifikován jako méně významný.

Článek 47

Důvody pro ukončení přímého dohledu ze strany ECB

1. V případě významného dohlíženého subjektu, který je takto klasifikován na základě a) své velikosti, b) své důležitosti pro hospodářství Unie nebo kteréhokoli zúčastněného členského státu nebo c) významu jeho přeshraniční činnosti, nebo proto, že je součástí dohlížené skupiny, která splňuje alespoň jedno z těchto kritérií, přijme ECB rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, v němž ukončí klasifikaci tohoto subjektu jako významného dohlíženého subjektu, jakož i přímý dohled nad ním, není-li po tři po sobě jdoucí kalendářní roky splněno žádné z kritérií uvedených v čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu buď na individuálním základě, nebo ze strany dohlížené skupiny, k níž dohlížený subjekt patří.
2. V případě dohlíženého subjektu, který je klasifikován jako významný, protože bylo požádáno o přímou veřejnou finanční pomoc z ESM ve vztahu a) k němu, b) dohlížené skupině, k níž dohlížený subjekt patří, nebo c) dohlíženému subjektu, který patří do této skupiny a který není významný z jiných důvodů, přijme ECB rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, v němž ukončí klasifikaci tohoto subjektu jako významného dohlíženého subjektu, jakož i přímý dohled, pokud byla přímá veřejná finanční pomoc odepřena, zcela vrácena nebo ukončena. V případě vrácení či ukončení přímé veřejné finanční pomoci může být toto rozhodnutí přijato jen tři kalendářní roky po úplném vrácení nebo ukončení přímé veřejné finanční pomoci.
3. V případě dohlíženého subjektu, který je klasifikován jako významný, neboť je jednou ze tří nejvýznamnějších úvěrových institucí v zúčastněném členském státě, jak je stanoveno v člancích 65 až 66, nebo patří do dohlížené skupiny takové úvěrové instituce a který není významný z jiných důvodů, přijme ECB rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, v němž ukončí klasifikaci tohoto subjektu jako významného dohlíženého subjektu, jakož i přímý dohled, pokud příslušný dohlížený subjekt nebyl po tři po sobě jdoucí kalendářní roky jednou ze tří nejvýznamnějších úvěrových institucí v zúčastněném členském státě.
4. V případě dohlíženého subjektu, nad kterým vykonává přímý dohled ECB na základě rozhodnutí ECB v oblasti dohledu přijatého podle čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení o jednotném mechanismu dohledu a který není významný z jiných důvodů, přijme ECB rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, v němž ukončí přímý dohled ze strany ECB, pokud přímý dohled není na základě odůvodněného uvážení ECB nadále nezbytný k zajištění důsledného používání vysokých standardů dohledu.

Probíhající řízení

1. Má-li dojít ke změně působnosti mezi ECB a vnitrostátním příslušným orgánem, orgán, jehož působnost má skončit (dále jen „orgán, jehož působnost končí“), informuje orgán, který se má stát příslušným (dále jen „orgán přebírající dohled“), o jakémkoli řízení v oblasti dohledu, které bylo formálně zahájeno a které vyžaduje rozhodnutí. Orgán, jehož působnost končí, poskytne tyto informace ihned poté, co se dozví o bezprostřední změně působnosti. Orgán, jehož působnost končí, tyto informace aktualizuje průběžně, a je-li třeba oznámit nové informace o řízení v oblasti dohledu, pravidelně každý měsíc. Orgán přebírající dohled může v řádně odůvodněných případech umožnit, aby oznámení bylo podáváno méně často. Pro účely článků 48 a 49 se řízením v oblasti dohledu rozumí řízení ECB nebo vnitrostátního příslušného orgánu v oblasti dohledu.

Před změnou působnosti spolupracuje orgán, jehož působnost končí, s orgánem přebírajícím dohled bez zbytečného odkladu po formálním zahájení jakéhokoli nového řízení v oblasti dohledu, které vyžaduje rozhodnutí.

2. Mění-li se působnost v oblasti dohledu, podnikne orgán, jehož působnost končí, kroky k ukončení jakéhokoli probíhajícího řízení v oblasti dohledu, které vyžaduje rozhodnutí, předem, kdy má dojít ke změně působnosti v oblasti dohledu.
3. Pokud není možné formálně zahájené řízení v oblasti dohledu, které vyžaduje rozhodnutí, ukončit předem, kdy dochází ke změně působnosti v oblasti dohledu, je orgánem příslušným k ukončení takového probíhajícího řízení v oblasti dohledu orgán, jehož působnost končí. Za tímto účelem si orgán, jehož působnost končí, ponechá veškeré příslušné pravomoci až do ukončení řízení v oblasti dohledu. Orgán, jehož působnost končí, dokončí dané probíhající řízení v oblasti dohledu v souladu s příslušnými právními předpisy na základě ponechaných pravomocí. Orgán, jehož působnost končí, informuje orgán přebírající dohled před tím, než přijme rozhodnutí v řízení v oblasti dohledu, které probíhalo před změnou působnosti. Orgánu přebírajícímu dohled poskytne kopii přijatého rozhodnutí a všechny relevantní dokumenty, které s rozhodnutím souvisejí.
4. Odchylně od odstavce 3 může ECB do jednoho měsíce poté, kdy obdrží informace nezbytné k dokončení svého hodnocení příslušného formálně zahájeného řízení v oblasti dohledu, po konzultaci s relevantním vnitrostátním příslušným orgánem rozhodnout, že přebírá dotčené řízení v oblasti dohledu. Pokud je z důvodů vnitrostátního práva rozhodnutí ECB v oblasti dohledu vyžadováno před koncem období pro hodnocení řízení uvedeného v předchozí větě, poskytne vnitrostátní příslušný orgán ECB nezbytné informace a zejména upřesní časový rámec, v němž musí ECB rozhodnout, zda hodlá řízení převzít či nikoli. Pokud ECB řízení v oblasti dohledu převezme, oznámí své rozhodnutí převzít dané řízení v oblasti dohledu relevantnímu vnitrostátnímu příslušnému orgánu a stranám.

5. ECB a relevantní vnitrostátní příslušný orgán spolupracují, pokud se týká dokončení jakéhokoli probíhajícího řízení, a mohou si za tímto účelem vyměňovat veškeré relevantní informace.
6. Tento článek se nevztahuje na společná řízení.

Kapitola 3

Seznam dohlížených subjektů

Článek 49

Zveřejnění

1. ECB zveřejní seznam, který obsahuje název každého dohlíženého subjektu nebo dohlížené skupiny, nad nimiž vykonává přímý dohled ECB, a konkrétní právní základ pro tento přímý dohled. V případě klasifikace subjektu jako významného na základě kritéria velikosti obsahuje seznam celkovou hodnotu aktiv dohlíženého subjektu nebo dohlížené skupiny. ECB rovněž zveřejní název dohlížených subjektů, které ačkoli splňují jedno z kritérií uvedených v čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, a byly by proto kvalifikovány jako významné, ECB přesto považuje za méně významné z důvodu zvláštních okolností podle hlavy 9 části IV, a ECB nad nimi proto nevykonává přímý dohled.
2. ECB zveřejní seznam, který obsahuje název každého dohlíženého subjektu, nad nímž vykonává dohled vnitrostátní příslušný orgán, a název relevantního vnitrostátního příslušného orgánu.
3. Seznamy uvedené v odstavcích 1 a 2 se zveřejňují elektronicky a jsou přístupné na internetových stránkách ECB.
4. Seznamy uvedené v odstavcích 1 a 2 se pravidelně aktualizují, a to alespoň každé čtvrtletí.

Hlava 3

Určení významu na základě velikosti

Článek 50

Určení významu na základě velikosti

1. Zda jsou dohlížený subjekt nebo dohlížená skupina významné na základě kritéria velikosti či nikoli, se určí s ohledem na celkovou hodnotu jejich aktiv.
2. Dohlížený subjekt nebo dohlížená skupina se klasifikují jako významné, je-li celková hodnota jejich aktiv vyšší než 30 miliard EUR (dále jen „práh velikosti“).

Článek 51

Základ pro určení, zda je dohlížený subjekt významný na základě velikosti či nikoli

1. Je-li dohlížený subjekt součástí dohlížené skupiny, celková hodnota jeho aktiv se určí na základě obezřetnostních konsolidovaných výkazů za dohlíženou skupinu ke konci roku v souladu s příslušnými právními předpisy.
2. Nelze-li celková aktiva určit na základě údajů uvedených v odstavci 1, určí se celková hodnota aktiv na základě poslední aktuální auditované konsolidované účetní závěrky vypracované v souladu s IFRS a pokud tato účetní závěrka není k dispozici, na základě konsolidované roční závěrky vypracované v souladu s příslušnými vnitrostátními účetními právními předpisy.
3. Pokud dohlížený subjekt není součástí dohlížené skupiny, celková hodnota aktiv se určí na základě obezřetnostních individuálních výkazů ke konci roku v souladu s příslušnými právními předpisy.
4. Pokud celková aktiva nelze určit za použití údajů uvedených v odstavci 3, celková hodnota aktiv se určí na základě poslední aktuální auditované roční účetní závěrky vypracované v souladu s IFRS, které jsou v Unii použitelné v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002¹³, a pokud tato roční závěrka není k dispozici, na základě roční závěrky vypracované v souladu s příslušnými vnitrostátními účetními právními předpisy.
5. Je-li dohlížený subjekt pobočkou úvěrové instituce, která je usazena v nezúčastněném členském státě, celková hodnota jeho aktiv se určuje na základě statistických údajů vykazovaných v souladu s nařízením (ES) č. 25/2009 (ECB/2008/32).

Článek 52

Základ pro určení významu na základě velikosti ve zvláštních či výjimečných situacích

1. Dojde-li ve vztahu k méně významnému dohlíženému subjektu k výjimečné zásadní změně okolností, které jsou relevantní pro určení významu na základě kritéria velikosti, přezkoumá relevantní vnitrostátní příslušný orgán, zda je i nadále splněn práh velikosti či nikoli.

Dojde-li k takové změně ve vztahu k významnému dohlíženému subjektu, přezkoumá ECB, zda je i nadále splněn práh velikosti či nikoli.

Mezi výjimečnou zásadní změnu okolností, která je relevantní pro určení významu na základě kritéria velikosti, se řadí jakákoli z těchto skutečností: a) sloučení dvou či více úvěrových institucí, b) prodej nebo převod zásadní obchodní divize, c) převod akcií úvěrové instituce, kdy tato instituce již není součástí dohlížené skupiny, jejíž součástí byla před prodejem, d) konečné rozhodnutí provést řádnou likvidaci dohlíženého subjektu (nebo skupiny), e) srovnatelné faktické situace.

¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů (Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s.1).

2. Méně významný dohlížený subjekt a v případě méně významné dohlížené skupiny méně významný dohlížený subjekt na nejvyšší úrovni konsolidace v rámci zúčastněných členských států informuje relevantní vnitrostátní příslušný orgán o všech změnách uvedených v odstavci 1. Významný dohlížený subjekt a v případě dohlížené skupiny dohlížený subjekt na nejvyšší úrovni konsolidace v rámci zúčastněných členských států informuje ECB o všech změnách uvedených v odstavci 1.
3. Odchylně od pravidla tří let uvedeného v čl. 47 odst. 1 a v případě výjimečné změny okolností uvedené v odstavci 1 ECB po konzultaci s vnitrostátními příslušnými orgány rozhodne, zda dotčené dohlížené subjekty jsou významné nebo méně významné, a určí datum, od něhož bude dohled vykonávat ECB nebo vnitrostátní příslušné orgány.

Článek 53

Skupiny konsolidovaných podniků

1. Pro účely určení významu na základě kritéria velikosti sestává dohlížená skupina konsolidovaných podniků z podniků, které musí být konsolidovány pro obezřetnostní účely v souladu s právními předpisy Unie.
2. Pro účely určení významu na základě kritéria velikosti dohlížená skupina konsolidovaných podniků zahrnuje rovněž dceřiné společnosti a pobočky v: a) nezúčastněných členských státech a b) třetích zemích.

Článek 54

Metoda konsolidace

Metodou konsolidace je metoda konsolidace použitelná v souladu s právními předpisy Unie pro obezřetnostní účely.

Článek 55

Metoda pro výpočet celkových aktiv

Pro účely určení významu úvěrové instituce na základě kritéria velikosti se „celková hodnota aktiv“ odvozuje z řádky „celková aktiva“ v rozvaze vypracované v souladu s právními předpisy Unie pro obezřetnostní účely.

Hlava 4

Určení významu na základě důležitosti pro hospodářství Unie nebo jakéhokoli zúčastněného členského státu

Článek 56

Práh významu pro národní hospodářství

Dohlížený subjekt usazený v zúčastněném členském státě nebo dohlížená skupina, jejíž mateřský podnik je usazen v zúčastněném členském státě, se klasifikují jako významné na základě jejich důležitosti pro ekonomiku příslušného zúčastněného členského státu, pokud:

A : $B \geq 0,2$ (práh významu pro národní ekonomiku) a

A \geq EUR 5 miliard,

přičemž

A je celková hodnota aktiv určená v souladu s články 51 až 55 pro daný kalendářní rok a

B je hrubý domácí produkt v tržních cenách, jak je definován v bodě 8.89 přílohy A nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013 ze dne 21. května 2013 o Evropském systému národních a regionálních účtů v Evropské unii¹⁴ (ESA 2010) a zveřejněn Eurostatem na daný kalendářní rok.

Článek 57

Kritéria pro určení významu na základě důležitosti pro ekonomiku Unie nebo kteréhokoli zúčastněného členského státu

1. ECB zejména při posuzování toho, zda dohlížený subjekt nebo dohlížená skupina jsou důležité pro ekonomiku Unie nebo zúčastněného členského státu z důvodů jiných než uvedených v článku 56, zohlední tato kritéria:
 - a) význam dohlíženého subjektu nebo dohlížené skupiny pro konkrétní ekonomické sektory Unie nebo zúčastněného členského státu;
 - b) vzájemnou propojenost dohlíženého subjektu nebo dohlížené skupiny s ekonomikou Unie nebo zúčastněného členského státu;
 - c) nahraditelnost dohlíženého subjektu nebo dohlížené skupiny jako účastníka trhu i poskytovatele služeb klientům;
 - d) obchodní, strukturální a operační složitost dohlíženého subjektu nebo dohlížené skupiny.
2. Čl. 52 odst. 3 se použije obdobně.

Článek 58

Určení významu na základě důležitosti pro ekonomiku kteréhokoli zúčastněného členského státu na žádost vnitrostátního příslušného orgánu

¹⁴ Úř. věst. L 174, 26.6.2013, s. 1.

1. Vnitrostátní příslušný orgán může ECB oznámit, že dohlížený subjekt považuje za významný ve vztahu ke své tuzemské ekonomice.
2. ECB posoudí oznámení vnitrostátního příslušného orgánu na základě kritérií uvedených v čl. 57 odst. 1.
3. Článek 57 se použije obdobně.

Hlava 5

Určení významu na základě důležitosti přeshraniční činnosti

Článek 59

Kritéria pro určení významu na základě významu přeshraniční činnosti dohlížené skupiny

1. ECB může dohlíženou skupinu považovat za významnou na základě její přeshraniční činnosti, pouze pokud mateřský podnik dohlížené skupiny zřídil dceřiné společnosti, které jsou samy úvěrovými institucemi, ve více než jednom jiném zúčastněném členském státě.
2. ECB může dohlíženou skupinu považovat za významnou na základě její přeshraniční činnosti, pouze pokud:
 - a) poměr jejích přeshraničních aktiv k celkovým aktivům je vyšší než 10 %; nebo
 - b) poměr jejích přeshraničních pasiv k celkovým pasivům je vyšší než 10 %.
3. Čl. 52 odst. 3 se použije obdobně.

Článek 60

Přeshraniční aktiva a pasiva

1. „Přeshraničními aktivy“ se v kontextu dohlížené skupiny rozumí část celkových aktiv, ve vztahu k nimž je protistranou úvěrová instituce nebo jiná fyzická či právnická osoba, která se nachází v zúčastněném členském státě, který není členským státem, v němž má mateřský podnik příslušné dohlížené skupiny své ústředí.
2. „Přeshraničními pasivy“ se v kontextu dohlížené skupiny rozumí část celkových pasiv, ve vztahu k nimž je protistranou úvěrová instituce nebo jiná fyzická či právnická osoba, která se nachází v zúčastněném členském státě, který není členským státem, v němž má mateřský podnik příslušné dohlížené skupiny své ústředí.

Hlava 6

Určení významu na základě žádosti o veřejnou finanční pomoc z ESM nebo na základě přijetí této pomoci

Článek 61

Žádost o přímou veřejnou finanční pomoc z ESM nebo přijetí této pomoci

1. O přímou veřejnou finanční pomoc pro dohlížený subjekt je požádáno, pokud člen ESM podá žádost o poskytnutí finanční pomoci ze strany ESM tomuto subjektu v souladu s rozhodnutím přijatým Radou guvernérů ESM v souladu s článkem 19 Smlouvy o zřízení Evropského mechanismu stability, pokud se týká přímé rekapitalizace úvěrové instituce, a s nástroji přijatými na základě tohoto rozhodnutí.
2. K přijetí přímé veřejné finanční pomoci ze strany úvěrové instituce dochází, když tuto finanční pomoc úvěrová instituce obdržela podle rozhodnutí a nástrojů uvedených v odstavci 1.

Článek 62

Povinnost vnitrostátních příslušných orgánů informovat ECB o možné žádosti méně významného dohlíženého subjektu o veřejnou finanční pomoc nebo o jejím přijetí ze strany tohoto subjektu

1. Aniž by byla dotčena povinnost informovat ECB o zhoršení finančního stavu méně významného dohlíženého subjektu vymezená v článku 96, vnitrostátní příslušný orgán informuje ECB, jakmile se dozví o možné potřebě veřejné finanční pomoci pro méně významný dohlížený subjekt, jež by měla být poskytnuta na vnitrostátní úrovni nepřímo z ESM a/nebo ze strany ESM.
2. S výjimkou řádně odůvodněných naléhavých případů předloží vnitrostátní příslušný orgán své posouzení finančního stavu méně významného dohlíženého subjektu ke zvážení ECB před tím, než jej předloží ESM.

Článek 63

Začátek a konec přímého dohledu

1. Dohlížený subjekt, v jehož případě bylo požádáno o přímou veřejnou finanční pomoc z ESM nebo který obdržel přímou veřejnou finanční pomoc z ESM, se klasifikuje jako významný dohlížený subjekt ode dne, kdy bylo jeho jménem požádáno o přímou veřejnou finanční pomoc.
2. ECB v rozhodnutí ECB v oblasti dohledu v souladu s hlavou 2 stanoví den, kdy ECB převezme přímý dohled.
3. Čl. 52 odst. 3 se použije obdobně.

Článek 64

Rozsah

Je-li požádáno o přímou veřejnou finanční pomoc ve vztahu k dohlíženému subjektu, který je součástí dohlížené skupiny, klasifikují se jako významné všechny dohlížené subjekty, které jsou součástí dohlížené skupiny.

Hlava 7

Určení významu na základě skutečnosti, že dohlížený subjekt je jednou ze tří nejvýznamnějších úvěrových institucí v zúčastněném členském státě

Článek 65

Kritéria pro určení tří nejvýznamnějších úvěrových institucí v zúčastněném členském státě

1. Úvěrová instituce nebo dohlížená skupina se klasifikuje jako významná, je-li jednou ze tří nejvýznamnějších úvěrových institucí nebo dohlížených skupin v zúčastněném členském státě.
2. Pro účely určení tří nejvýznamnějších úvěrových institucí nebo dohlížených skupin v zúčastněném členském státě ECB a relevantní vnitrostátní příslušný orgán zohlední velikost dohlíženého subjektu, resp. dohlížené skupiny určenou podle článků 50 až 55.

Článek 66

Přezkum

1. Ve vztahu ke každému zúčastněnému členskému státu ECB do 1. října každého kalendářního roku určí, zda by tři úvěrové instituce nebo dohlížené skupiny s mateřským podnikem usazeným v každém zúčastněném členském státě měly být klasifikovány jako významné dohlížené subjekty či nikoli.
2. Na žádost ECB vnitrostátní příslušné orgány ECB informují o třech nejvýznamnějších úvěrových institucích nebo dohlížených skupinách usazených v jejich příslušných zúčastněných členských státech do 1. října daného kalendářního roku. Vnitrostátní příslušné orgány určí tři nejvýznamnější úvěrové instituce nebo dohlížené skupiny na základě kritérií uvedených v člancích 50 až 55.
3. Za každou ze tří nejvýznamnějších úvěrových institucí nebo dohlížených skupin v zúčastněných členských státech předloží relevantní vnitrostátní příslušný orgán ECB zprávu, v níž uvede historii v oblasti dohledu a rizikový profil v jednotlivých případech, pokud úvěrová instituce nebo dohlížená skupina ještě není klasifikována jako významná.
Po přijetí informací uvedených v odstavci 2 provede ECB vlastní hodnocení. ECB může za tímto účelem relevantní vnitrostátní příslušný orgán požádat, aby poskytl příslušné informace.
4. Pokud dne 1. října každého roku není jedna či více ze tří nejvýznamnějších úvěrových institucí nebo dohlížených skupin v zúčastněném členském státě klasifikována jako významný dohlížený subjekt, přijme ECB v souladu s hlavou 2 rozhodnutí ve vztahu ke kterékoli ze tří

nejvýznamnějších úvěrových institucí nebo dohlížených skupin, které nejsou klasifikovány jako významné.

5. Čl. 52 odst. 3 se uplatňují obdobně.

Hlava 8

Rozhodnutí ECB vykonávat přímý dohled nad méně významnými dohlíženými subjekty podle čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení o jednotném mechanismu dohledu

Článek 67

Kritéria pro rozhodnutí podle čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení o jednotném mechanismu dohledu

1. Podle čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení o jednotném mechanismu dohledu může ECB kdykoli na základě rozhodnutí ECB v oblasti dohledu rozhodnout, že bude přímo vykonávat dohled nad méně významným dohlíženým subjektem nebo nad méně významnou dohlíženou skupinou, je-li to nezbytné k zajištění důsledného uplatňování vysokých standardů dohledu.
2. Před přijetím rozhodnutí uvedeného v odstavci 1 ECB zohlední mimo jiné kterýkoli z těchto faktorů:
 - a) zda je méně významný dohlížený subjekt nebo méně významná dohlížená skupina blízko ke splnění jednoho z kritérií uvedených v čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu;
 - b) vzájemnou propojenost méně významného dohlíženého subjektu nebo méně významné dohlížené skupiny s jinými úvěrovými institucemi;
 - c) zda dotčený méně významný dohlížený subjekt je či není dceřinou společností dohlíženého subjektu, který má ústředí v nezúčastněném členském státě nebo ve třetí zemi a který zřídil jednu či více dceřiných společností, které jsou rovněž úvěrovými institucemi, nebo jednu či více poboček v zúčastněných členských státech, z nichž jedna či více jsou významné;
 - d) skutečnost, že vnitrostátní příslušný orgán nepostupoval podle pokynů ECB;
 - e) skutečnost, že vnitrostátní příslušný orgán nedodrжуje akty uvedené v čl. 4 odst. 3 první pododstavec nařízení o jednotném mechanismu dohledu;
 - f) skutečnost, že méně významný dohlížený subjekt požádal nebo nepřímo přijal finanční pomoc z EFSF nebo ESM.

Článek 68

Postup pro přípravu rozhodnutí podle čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení o jednotném mechanismu dohledu na žádost vnitrostátního příslušného orgánu

1. ECB na žádost vnitrostátního příslušného orgánu posoudí, zda je třeba v souladu s nařízením o jednotném mechanismu dohledu přímo vykonávat dohled nad méně významným dohlíženým subjektem nebo nad méně významnou dohlíženou skupinou s cílem zajistit důsledné uplatňování vysokých standardů dohledu.
2. Vnitrostátní příslušný orgán ve své žádosti: a) identifikuje méně významný dohlížený subjekt nebo méně významnou dohlíženou skupinu, o které se vnitrostátní příslušný orgán domnívá, že by nad ní měla převzít přímý dohled ECB, a b) uvede, proč je dohled nad méně významným dohlíženým subjektem nebo méně významnou dohlíženou skupinou ze strany ECB nezbytný s cílem zajistit důsledné uplatňování vysokých standardů dohledu.
3. Spolu se svou žádostí předloží vnitrostátní příslušný orgán zprávu, v níž uvede historii v oblasti dohledu a rizikový profil méně významného dohlíženého subjektu nebo méně významné dohlížené skupiny.
4. Pokud nevyhoví žádosti vnitrostátního příslušného orgánu, konzultuje ECB s dotčeným vnitrostátním příslušným orgánem před provedením konečného posouzení, zda je dohled nad méně významným dohlíženým subjektem nebo nad méně významnou dohlíženou skupinou ze strany ECB nezbytný s cílem zajistit důsledné uplatňování vysokých standardů dohledu.
5. Pokud ECB rozhodne, že přímý dohled nad méně významným dohlíženým subjektem nebo nad méně významnou dohlíženou skupinou ze strany ECB je nezbytný s cílem zajistit důsledné uplatňování vysokých standardů dohledu, přijme rozhodnutí ECB v oblasti dohledu v souladu s hlavou 2.

Článek 69

Postup pro přípravu rozhodnutí podle čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení o jednotném mechanismu dohledu na základě vlastní iniciativy ECB

1. ECB může vnitrostátní příslušný orgán požádat, aby jí předložil zprávu, v níž uvede historii v oblasti dohledu a rizikový profil méně významného dohlíženého subjektu nebo méně významné dohlížené skupiny. ECB určí termín, do kterého očekává zaslání této zprávy.
2. ECB konzultuje vnitrostátní příslušný orgán před provedením konečného posouzení, zda je dohled nad méně významným dohlíženým subjektem nebo nad méně významnou dohlíženou skupinou ze strany ECB nezbytný s cílem zajistit důsledné uplatňování vysokých standardů dohledu.
3. Dojde-li ECB k závěru, že přímý dohled nad méně významným dohlíženým subjektem nebo nad méně významnou dohlíženou skupinou ze strany ECB je nezbytný s cílem zajistit důsledné uplatňování vysokých standardů dohledu, přijme rozhodnutí ECB v oblasti dohledu v souladu s hlavou 2.

Hlava 9

Zvláštní okolnosti, které mohou odůvodnit klasifikaci dohlíženého subjektu jako méně významného, ačkoli jsou splněna kritéria významu

Článek 70

Zvláštní okolnosti, které vedou ke klasifikaci významného dohlíženého subjektu jako méně významného

1. Zvláštní okolnosti ve smyslu druhého a pátého pododstavce čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu (dále jen „zvláštní okolnosti“) jsou dány, nastanou-li zvláštní a skutkové okolnosti, kvůli nimž je klasifikace subjektu jako významného nepřiměřená s ohledem na cíle a zásady nařízení o jednotném mechanismu dohledu, a zejména s ohledem na nezbytnost zajistit důsledné uplatňování vysokých standardů dohledu.
2. Pojem „zvláštní okolnosti“ se vykládá úzce.

Článek 71

Posuzování výskytu zvláštních okolností

1. Zda jsou dány zvláštní okolnosti, které odůvodňují klasifikaci subjektu, který by jinak byl významným dohlíženým subjektem, jako méně významného, se určí v každém jednotlivém případě a konkrétně pro dotčený dohlížený subjekt nebo dohlíženou skupinu, nikoli však pro kategorie dohlížených subjektů.
2. Článek 40 se použije obdobně.
3. Články 44 až 46 a články 48 a 49 se použijí obdobně. ECB uvede v rozhodnutí ECB v oblasti dohledu důvody, které ji vedly k závěru, že jsou zvláštní okolnosti dány.

Článek 72

Přezkum

1. ECB za podpory relevantních vnitrostátních příslušných orgánů alespoň jednou ročně přezkoumá, zda jsou ve vztahu k dohlíženému subjektu nebo dohlížené skupině, jež jsou klasifikovány jako méně významné z důvodu zvláštních okolností, i nadále zvláštní okolnosti dány.
2. Dotčený dohlížený subjekt poskytne veškeré informace a dokumenty, které si ECB vyžádá k provedení přezkumu uvedeného v odstavci 1.

3. Má-li ECB za to, že zvláštní okolnosti již nejsou nadále dány, přijme rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, které je určeno příslušnému dohlíženému subjektu a které stanoví, že je významný a že nejsou dány žádné zvláštní okolnosti.
4. Hlava 2 části IV se použije obdobně.

ČÁST V SPOLEČNÁ ŘÍZENÍ

Hlava 1

Spolupráce při žádosti o povolení k přístupu k činnosti úvěrové instituce

Článek 73

Oznámení žádosti o povolení k přístupu k činnosti úvěrové instituce ECB

1. Vnitrostátní příslušný orgán, který obdrží žádost o povolení k přístupu k činnosti úvěrové instituce, která má být usazena v zúčastněném členském státě, vyrozumí ECB o přijetí této žádosti do 15 pracovních dnů.
2. Vnitrostátní příslušný orgán rovněž ECB informuje o lhůtě, ve které musí být rozhodnutí o žádosti vydáno a oznámeno žadateli v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy.
3. Není-li žádost úplná, vnitrostátní příslušný orgán na základě své vlastní iniciativy nebo na žádost ECB požádá žadatele o poskytnutí požadovaných dodatečných informací. Veškeré dodatečné informace, které vnitrostátní příslušný orgán obdrží, zašle ECB do 15 pracovních dnů ode dne, kdy je tento orgán přijal.

Článek 74

Posouzení žádostí ze strany vnitrostátních příslušných orgánů

Vnitrostátní příslušný orgán, ke kterému byla žádost podána, posoudí, zda žadatel splňuje všechny podmínky pro vydání povolení uvedené v příslušných vnitrostátních právních předpisech členského státu vnitrostátního příslušného orgánu.

Článek 75

Rozhodnutí vnitrostátních příslušných orgánů o zamítnutí žádosti

Vnitrostátní příslušné orgány zamítnou žádosti, které nespĺňují podmínky pro vydání povolení uvedené v příslušných vnitrostátních právních předpisech, a zašlou kopii svého rozhodnutí ECB.

Článek 76

Návrhy rozhodnutí vnitrostátních příslušných orgánů o povolení k přístupu k činnosti úvěrové instituce

1. Je-li vnitrostátní příslušný orgán přesvědčen, že žádost splňuje všechny podmínky pro vydání povolení uvedené v příslušných vnitrostátních právních předpisech, vypracuje návrh rozhodnutí, v němž navrhuje, aby ECB žadateli udělila povolení k přístupu k činnosti úvěrové instituce (dále jen „návrh rozhodnutí o povolení“).

2. Vnitrostátní příslušný orgán zajistí, aby návrh rozhodnutí o povolení byl ECB a žadateli oznámen alespoň 20 pracovních dnů před koncem maximálního období pro posouzení, které stanoví příslušné vnitrostátní právní předpisy.
3. Vnitrostátní příslušný orgán může navrhopvat, aby byla k návrhu rozhodnutí o povolení připojena doporučení, podmínky nebo omezení v souladu s vnitrostátními a unijními právními předpisy. V těchto případech bude za dodržování souladu s těmito podmínkami nebo omezeními zodpovědný vnitrostátní příslušný orgán.

Článek 77

Posouzení žádostí ze strany ECB a jednání se žadateli

1. ECB posoudí žádost na základě podmínek pro vydání povolení uvedených v příslušných právních předpisech Unie. Má-li ECB za to, že tyto podmínky nejsou splněny, dá žadateli možnost, aby se v souladu s článkem 31 písemně vyjádřil ke skutečnostem a námitkám, které jsou relevantní pro toto posouzení.
2. Je-li jednání považováno za nezbytné a ve všech ostatních případech, které jsou řádně odůvodněny, může ECB prodloužit maximální lhůtu pro rozhodování o žádosti v souladu s čl. 14 odst. 3 nařízení o jednotném mechanismu dohledu. Prodloužení lhůty žadateli oznámí v souladu s článkem 35 tohoto nařízení.

Článek 78

Rozhodnutí ECB o žádostech

1. ECB rozhodne o návrhu rozhodnutí o povolení, který obdrží od vnitrostátního příslušného orgánu, do 10 pracovních dnů, pokud nerozhodne o prodloužení maximální lhůty v souladu s čl. 77 odst. 2. ECB může návrh rozhodnutí o povolení podpořit, a vyjádřit tak svůj souhlas s povolením, nebo k návrhu rozhodnutí o povolení předložit námitky.
2. ECB své rozhodnutí založí na posouzení žádosti, návrhu rozhodnutí o povolení a připomínkách poskytnutých žadatelem podle článku 77.
3. ECB přijme rozhodnutí, kterým udělí povolení, pokud žadatel splňuje všechny podmínky pro vydání povolení v souladu s příslušnými právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy členského státu, v němž je žadatel usazen.
4. Rozhodnutí, kterým se uděluje povolení, zahrnuje činnost žadatele jako úvěrové instituce ve smyslu příslušných vnitrostátních právních předpisů, aniž by byly dotčeny jakékoli dodatečné požadavky pro vydání povolení pro činnost, která nespočívá v přijímání vkladů či jiných splatných prostředků od veřejnosti a poskytování úvěrů na svůj vlastní účet, které vyplývají z příslušných vnitrostátních právních předpisů.

Článek 79

Zánik povolení

Povolení zaniká v situacích uvedených v čl. 18 písm. a) směrnice 2013/36/EU, pokud tak stanoví příslušné vnitrostátní právní předpisy.

Hlava 2

Spolupráce při odnětí povolení

Článek 80

Návrh vnitrostátních příslušných orgánů na odnětí povolení

1. Má-li relevantní vnitrostátní příslušný orgán za to, že povolení úvěrové instituce by mělo být zcela nebo částečně odňato v souladu s příslušnými unijními nebo vnitrostátními právními předpisy, včetně odnětí na žádost úvěrové instituce, předloží ECB návrh rozhodnutí, v němž navrhne odnětí povolení (dále jen „návrh rozhodnutí o odnětí“) spolu se všemi příslušnými podpůrnými dokumenty.
2. Vnitrostátní příslušný orgán v případě každého návrhu rozhodnutí o odnětí, které je významné pro vnitrostátní orgán příslušný pro řešení problémů úvěrových institucí (dále jen „vnitrostátní orgán pro řešení problémů“), koordinuje s vnitrostátním orgánem pro řešení problémů.

Článek 81

Posouzení návrhu rozhodnutí o odnětí ze strany ECB

1. ECB bezodkladně posoudí návrh rozhodnutí o odnětí. Zejména zohlední naléhavé důvody, které uvede vnitrostátní příslušný orgán.
2. Použije se právo být vyslechnut ve smyslu článku 31.

Článek 82

Posouzení z vlastní iniciativy ECB a konzultace s vnitrostátními příslušnými orgány

1. Dozví-li se ECB o okolnostech, které mohou odůvodňovat odnětí povolení, ECB z vlastní iniciativy posoudí, zda by povolení mělo být odňato v souladu s příslušnými právními předpisy Unie.
2. ECB může kdykoli konzultovat relevantní vnitrostátní příslušné orgány. Pokud ECB hodlá odejmout povolení, konzultuje vnitrostátní příslušný orgán členského státu, v němž je úvěrová instituce usazena, alespoň 25 pracovních dnů přede dnem, kdy zamýšlí učinit své rozhodnutí. V řádně odůvodněných naléhavých případech může být lhůta pro konzultaci zkrácena na pět pracovních dnů.

3. Pokud ECB hodlá odejmout povolení, informuje relevantní vnitrostátní příslušné orgány o všech připomínkách předložených úvěrovou institucí. Použije se právo úvěrové instituce být vyslechnuta ve smyslu článku 31.
4. Pokud se týká návrhu na odnětí povolení v souladu s čl. 14 odst. 5 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, koordinuje ECB s vnitrostátním orgánem pro řešení problémů. ECB informuje vnitrostátní příslušný orgán okamžitě po kontaktování vnitrostátního orgánu pro řešení problémů.

Článek 83

Rozhodnutí ECB o odnětí povolení

1. ECB bezodkladně přijme rozhodnutí o odnětí povolení. Při tom může přijmout nebo odmítnout příslušný návrh rozhodnutí o odnětí.
2. Při přijímání svého rozhodnutí ECB zohlední všechny tyto skutečnosti: a) své posouzení okolností, které odůvodňují odnětí; b) případný návrh rozhodnutí vnitrostátního příslušného orgánu o odnětí; c) konzultaci s relevantním vnitrostátním příslušným orgánem, a pokud vnitrostátní příslušný orgán není vnitrostátním orgánem pro řešení problémů, s vnitrostátním orgánem pro řešení problémů (spolu s vnitrostátním příslušným orgánem dále jen „vnitrostátní orgány“); d) všechny připomínky předložené úvěrovou institucí podle čl. 81 odst. 2 a čl. 82 odst. 3.
3. ECB rovněž vypracuje úplný návrh rozhodnutí v případech popsanych v článku 85, pokud relevantní vnitrostátní orgán pro řešení problémů nemá námitky proti odnětí povolení nebo pokud ECB rozhodne, že vnitrostátní orgány neprovedly řádná opatření nezbytná k udržení finanční stability.

Článek 84

Postup v případě možných opatření k řešení problémů přijatých vnitrostátními orgány

1. Pokud vnitrostátní orgán pro řešení problémů oznámí svou námitku vůči záměru ECB odejmout povolení, ECB a vnitrostátní orgán pro řešení problémů si dohodnou lhůtu, po kterou ECB nepřistoupí k odnětí povolení. ECB informuje vnitrostátní příslušný orgán okamžitě po kontaktování vnitrostátního orgánu pro řešení problémů s cílem dosáhnout dohody.
2. Po uplynutí dohodnuté lhůty ECB s ohledem na dosažený pokrok posoudí, zda hodlá přistoupit k odnětí povolení, nebo zda hodlá prodloužit dohodnutou lhůtu v souladu s čl. 14 odst. 6 nařízení o jednotném mechanismu dohledu. ECB konzultuje jak s relevantním vnitrostátním příslušným orgánem, tak s vnitrostátním orgánem pro řešení problémů, není-li vnitrostátním příslušným orgánem. Vnitrostátní příslušný orgán informuje ECB o opatřeních přijatých těmito orgány a o svém posouzení důsledků odnětí.

3. Pokud vnitrostátní orgán pro řešení problémů nemá námitky vůči odnětí povolení nebo pokud ECB rozhodne, že vnitrostátní orgány neprovedly řádná opatření nezbytná k udržení finanční stability, použije se článek 83.

Hlava 3

Spolupráce při nabytí kvalifikovaných účastí

Článek 85

Oznámení nabytí kvalifikované účasti vnitrostátním příslušným orgánům

1. Vnitrostátní příslušný orgán, který obdrží úplné oznámení o záměru nabýt kvalifikovanou účast v úvěrové instituci usazené v daném zúčastněném členském státě, toto úplné oznámení oznámí ECB nejpozději pět pracovních dnů po jeho přijetí.
2. Vnitrostátní příslušný orgán rovněž ECB informuje o datu, do kterého je třeba rozhodnutí o nesouhlasu nebo souhlasu s nabytím kvalifikované účasti oznámit žadateli podle příslušných vnitrostátních právních předpisů. Vnitrostátní příslušný orgán ECB oznámí, pokud musí období pro posouzení přerušit z důvodu vyžádání dodatečných informací.

Článek 86

Posouzení možných nabytí

1. Vnitrostátní příslušný orgán, kterému byl oznámen záměr nabýt kvalifikovanou účast v úvěrové instituci, posoudí, zda možné nabytí splňuje veškeré podmínky uvedené v příslušných unijních a vnitrostátních právních předpisech. Po provedení tohoto posouzení vypracuje vnitrostátní příslušný orgán pro ECB návrh rozhodnutí o nesouhlasu nebo souhlasu s nabytím.
2. Vnitrostátní příslušný orgán předloží ECB návrh rozhodnutí o nesouhlasu nebo souhlasu s nabytím nejméně 15 pracovních dnů před uplynutím příslušné lhůty pro posouzení ve smyslu příslušných právních předpisů Unie.

Článek 87

Rozhodnutí ECB o nabytí

ECB rozhodne o souhlasu nebo nesouhlasu s nabytím na základě svého posouzení navrhovaného nabytí a návrhu rozhodnutí vnitrostátního příslušného orgánu. Použije se právo být vyslechnut ve smyslu článku 31.

Hlava 4

Oznámení rozhodnutí o společném řízení

Článek 88

Postupy pro oznamování rozhodnutí

1. ECB bez zbytečného odkladu v souladu s článkem 35 oznámí stranám tato rozhodnutí:
 - a) rozhodnutí ECB o odnětí povolení působit jako úvěrová instituce;
 - b) rozhodnutí ECB o nabytí kvalifikované účasti v úvěrové instituci.
2. ECB bez zbytečného odkladu oznámí relevantnímu vnitrostátnímu příslušnému orgánu tato rozhodnutí:
 - a) rozhodnutí ECB o žádosti o povolení působit jako úvěrová instituce;
 - b) rozhodnutí ECB o odnětí povolení působit jako úvěrová instituce;
 - c) rozhodnutí ECB o nabytí kvalifikované účasti v úvěrové instituci.
3. Vnitrostátní příslušný orgán oznámí žadateli o vydání povolení tato rozhodnutí:
 - a) návrh rozhodnutí o povolení;
 - b) rozhodnutí vnitrostátního příslušného orgánu o zamítnutí žádosti o povolení, pokud žadatel nespĺňuje podmínky pro vydání povolení uvedené v příslušných vnitrostátních právních předpisech;
 - c) rozhodnutí ECB o nesouhlasu s návrhem rozhodnutí o povolení uvedeným v písm. a);
 - d) rozhodnutí ECB o povolení.
4. Vnitrostátní příslušný orgán oznámí příslušnému vnitrostátnímu orgánu pro řešení problémů rozhodnutí ECB o odnětí povolení působit jako úvěrová instituce.

ČÁST VI

POSTUPY PRO DOHLED NAD VÝZNAMNÝMI DOHLÍŽENÝMI SUBJEKTY

Hlava 1

Dohled nad významnými dohlíženými subjekty a pomoc ze strany vnitrostátních příslušných orgánů

Článek 89

Dohled nad významnými dohlíženými subjekty

ECB vykonává přímý dohled nad významnými dohlíženými subjekty v souladu s postupy vymezenými v části II, zejména pokud se týká úkolů a složení společných týmů dohledu.

Článek 90

Úloha vnitrostátních příslušných orgánů při pomoci ECB

1. Vnitrostátní příslušný orgán napomáhá ECB při plnění jejích úkolů za podmínek vymezených v nařízení o jednotném mechanismu dohledu a v tomto nařízení a vykonává zejména tyto činnosti:
 - a) v souladu s článkem 91 předkládá ECB návrhy rozhodnutí týkajících se významných dohlížených subjektů usazených v jeho zúčastněném členském státě;
 - b) napomáhá ECB při přípravě a provádění aktů souvisejících s plněním úkolů svěřených ECB na základě nařízení o jednotném mechanismu dohledu včetně pomoci při činnostech ověřování a každodenního posuzování stavu významného dohlíženého subjektu;
 - c) napomáhá ECB při vynucování jejích rozhodnutí za případného použití pravomocí uvedených v třetím pododstavci čl. 9 odst. 1 a čl. 11 odst. 2 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.
2. Při poskytování pomoci ECB postupují vnitrostátní příslušné orgány ve vztahu k významným dohlíženým subjektům v souladu s pokyny ECB.

Článek 91

Návrhy rozhodnutí, které mají vypracovat vnitrostátní příslušné orgány pro účely uvážení ze strany ECB

1. V souladu s čl. 6 odst. 3 a čl. 6 odst. 7 písm. b) nařízení o jednotném mechanismu dohledu může ECB vnitrostátní příslušný orgán požádat, aby tento orgán pro účely uvážení ze strany ECB vypracoval návrh rozhodnutí týkajícího se plnění úkolů uvedených v článku 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.

V žádosti je stanovena lhůta pro zaslání návrhu rozhodnutí ECB.

2. Vnitrostátní příslušný orgán může návrh rozhodnutí týkajícího se významného dohlíženého subjektu ECB k uvážení předložit rovněž na základě své vlastní iniciativy prostřednictvím společného týmu dohledu.

Článek 92

Výměna informací

ECB a vnitrostátní příslušné orgány si bez zbytečného odkladu vyměňují informace o významných dohlížených subjektech, existují-li závažné náznaky toho, že významné dohlížené subjekty nadále nejsou schopny plnit své závazky vůči svým věřitelům, a zejména zajišťovat bezpečnost majetkových hodnot, které jim byly svěřeny jejich vkladateli, nebo existují-li závažné náznaky toho, že došlo k výskytu okolností, které by mohly vést k závěru, že dotčená úvěrová instituce není schopna vyplatit vklady ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. i) směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES¹⁵. Učiní tak před vydáním rozhodnutí o tomto závěru.

Hlava 2

Splnění požadavků na způsobilost a bezúhonnost osob odpovědných za řízení úvěrových institucí

Článek 93

Posouzení vhodnosti členů řídicích orgánů významných dohlížených subjektů

1. S cílem zajistit, aby instituce zavedly spolehlivé systémy správy a řízení, a aniž by byly dotčeny příslušné unijní a vnitrostátní právní předpisy a část V, významný dohlížený subjekt vyrozumí relevantní vnitrostátní příslušný orgán o všech změnách členů svých řídicích orgánů v řídicích funkcích a ve funkcích dohledu (dále jen „manažeri“) ve smyslu čl. 3 odst. 1 bod 7) a čl. 3 odst. 2 směrnice 2013/36/EU, včetně opakovaného jmenování manažerů na další funkční období. Relevantní vnitrostátní příslušný orgán bezodkladně oznámí ECB všechny tyto změny, přičemž uvede lhůtu, ve které musí být vydáno a oznámeno rozhodnutí v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy.
2. K posouzení vhodnosti manažerů významných dohlížených subjektů má ECB pravomoci v oblasti dohledu, které mají příslušné orgány na základě příslušných unijních a vnitrostátních právních předpisů.

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 5).

Článek 94

Průběžný přezkum vhodnosti manažerů

1. Významný dohlížený subjekt informuje relevantní vnitrostátní příslušný orgán o všech nových skutečnostech, které mohou ovlivnit původní posouzení vhodnosti, nebo o všech dalších otázkách, které by mohly ovlivnit vhodnost manažera, bezodkladně, jakmile se dohlížený subjekt nebo příslušný manažer o těchto skutečnostech nebo otázkách dozví. Relevantní vnitrostátní příslušný orgán informuje ECB o všech nových skutečnostech nebo otázkách bezodkladně.
2. Na základě nových skutečností nebo otázek uvedených v odstavci 1 nebo pokud se ECB dozví o nových skutečnostech, které mohou ovlivnit původní posouzení příslušného manažera, nebo o jakýchkoli jiných otázkách, které by mohly ovlivnit vhodnost manažera, může ECB zahájit nové posouzení. ECB potom rozhodne o přijetí vhodného opatření v souladu s příslušnými unijními a vnitrostátními právními předpisy a o tomto opatření bezodkladně informuje relevantní vnitrostátní příslušný orgán.

Hlava 3

Ostatní postupy pro významné dohlížené subjekty

Článek 95

Požadavky, oznámení či žádosti ze strany významných dohlížených subjektů

1. Aniž by byla dotčena konkrétní řízení zakotvená zejména v části V a jeho běžná spolupráce s vnitrostátním příslušným orgánem, významný dohlížený subjekt zasílá ECB všechny své požadavky, oznámení či žádosti, které se týkají plnění úkolů svěřených ECB.
2. ECB dá takový požadavek, oznámení či žádost k dispozici relevantnímu vnitrostátnímu příslušnému orgánu a může požádat, aby vnitrostátní příslušný orgán vypracoval návrh rozhodnutí podle článku 91.
3. V případě podstatných změn v porovnání s povolením uděleným na základě původního požadavku, oznámení nebo žádosti významný dohlížený subjekt zašle ECB nový požadavek, oznámení či žádost v souladu s postupem uvedeným v odstavci 1.

ČÁST VII

POSTUPY PRO DOHLED NA MÉNĚ VÝZNAMNÝMI DOHLÍŽENÝMI SUBJEKTY

Hlava 1

Vyrozumění ECB vnitrostátními příslušnými orgány o podstatných řízeních vnitrostátního příslušného orgánu v oblasti dohledu a o podstatných návrzích rozhodnutí v oblasti dohledu

Článek 96

Zhoršení finančního stavu méně významného dohlíženého subjektu

Aniž by bylo dotčeno použití článku 62, informují vnitrostátní příslušné orgány ECB, pokud dojde k rychlému a podstatnému zhoršení stavu jakéhokoli méně významného dohlíženého subjektu, zejména pokud by toto zhoršení mohlo vést k žádosti o přímou či nepřímou finanční pomoc z ESM.

Článek 97

Vyrozumění ECB vnitrostátními příslušnými orgány o podstatných řízeních vnitrostátního příslušného orgánu v oblasti dohledu

1. S cílem umožnit ECB výkon dohledu nad fungováním systému, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 5 písm. c) nařízení o jednotném mechanismu dohledu, poskytují vnitrostátní příslušné orgány ECB informace o podstatných řízeních vnitrostátního příslušného orgánu v oblasti dohledu, jež se týkají méně významných dohlížených subjektů. ECB vymezí obecná kritéria, která stanoví, které informace je třeba oznámit pro konkrétní méně významné dohlížené subjekty; při tom zohlední zejména rizikový stav a možný dopad na tuzemský finanční systém dotčeného méně významného dohlíženého subjektu. Vnitrostátní příslušné orgány poskytnou tyto informace předem nebo v řádně odůvodněných naléhavých případech současně se zahájením řízení.
2. Mezi podstatná řízení vnitrostátního příslušného orgánu v oblasti dohledu uvedená v odstavci 1 se řadí:
 - a) odvolání členů řídicích orgánů méně významných dohlížených subjektů a jmenování zvláštních správců, kteří převezmou řízení méně významných dohlížených subjektů; a
 - b) postupy, které mají významný dopad na méně významný dohlížený subjekt.
3. Kromě požadavků ECB na informace podle tohoto článku může si ECB od vnitrostátních příslušných orgánů kdykoli vyžádat informace o plnění jejich úkolů ve vztahu k méně významným dohlíženým subjektům.
4. Kromě požadavků ECB na informace podle tohoto článku vyrozumí vnitrostátní příslušné orgány ze své vlastní iniciativy ECB o všech dalších řízeních vnitrostátního příslušného orgánu v oblasti dohledu:
 - a) která považují za podstatná a k nimž je třeba stanovisko ECB; nebo

- b) která mohou negativně ovlivnit dobrou pověst jednotného mechanismu dohledu.
5. Požaduje-li ECB, aby vnitrostátní příslušný orgán dále posoudil určité aspekty podstatného řízení vnitrostátního příslušného orgánu v oblasti dohledu, uvede ve své žádosti, o které aspekty se jedná. ECB a vnitrostátní příslušný orgán zajistí, aby druhá strana měla dostatek času na to, aby tento postup a jednotný mechanismus dohledu jako celek mohly účinně fungovat.

Článek 98

Vyrozumění ECB vnitrostátními příslušnými orgány o podstatných návrzích rozhodnutí v oblasti dohledu

1. S cílem umožnit ECB výkon dohledu nad fungováním systému, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 5 písm. c) nařízení o jednotném mechanismu dohledu, zasílají vnitrostátní příslušné orgány ECB návrhy rozhodnutí v oblasti dohledu, která splňují kritéria uvedená v odstavcích 2 a 3 a která se týkají méně významných dohlížených subjektů, v jejichž případě se ECB na základě obecných kritérií, která ve vztahu k rizikovému stavu a možnému dopadu na tuzemský finanční systém ECB stanoví, domnívá, že by jí měly být informace sděleny.
2. S výhradou odstavce 1 by návrhy rozhodnutí v oblasti dohledu měly být ECB zasílány před tím, než budou zaslány méně významným dohlíženým subjektům, pokud tato rozhodnutí:
 - a) se týkají odvolání členů řídicích orgánů méně významných dohlížených subjektů a jmenování zvláštních správců; nebo
 - b) mají významný dopad na méně významný dohlížený subjekt.
3. Kromě požadavků na informace uvedených v odstavcích 1 a 2 předávají vnitrostátní příslušné orgány ECB všechny další návrhy rozhodnutí v oblasti dohledu:
 - a) k nimž je třeba stanovisko ECB; nebo
 - b) které mohou negativně ovlivnit dobrou pověst jednotného mechanismu dohledu.
4. Vnitrostátní příslušné orgány zašlou návrhy rozhodnutí, jež splňují kritéria uvedená v odstavcích 1, 2 a 3, a jež se tedy považují za podstatné návrhy rozhodnutí v oblasti dohledu, ECB nejpozději 10 dnů před plánovaným dnem přijetí daného rozhodnutí. ECB k návrhu rozhodnutí zaujme stanovisko v přiměřené lhůtě před plánovaným přijetím daného rozhodnutí. V naléhavých případech vymezí relevantní vnitrostátní příslušný orgán přiměřenou lhůtu pro zaslání návrhu rozhodnutí, které splňuje kritéria uvedená v odstavcích 1, 2 a 3, ECB.

Hlava 2

Následné vyrozumění ECB vnitrostátními příslušnými orgány, pokud se týká méně významných dohlížených subjektů

Článek 99

Obecná informační povinnost vnitrostátních příslušných orgánů vůči ECB

1. S cílem umožnit ECB výkon dohledu nad fungováním systému, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 5 písm. c) nařízení o jednotném mechanismu dohledu, a aniž by byla dotčena kapitola 1, může ECB vyžadovat, aby jí vnitrostátní příslušné orgány pravidelně informovaly o přijatých opatřeních a o plnění úkolů, jež mají vykonávat podle čl. 6 odst. 6 nařízení o jednotném mechanismu dohledu. ECB každoročně informuje vnitrostátní příslušné orgány o kategoriích méně významných dohlížených subjektů a o povaze požadovaných informací.
2. Požadavky vymezenými v odstavci 1 není dotčeno právo ECB využít v případě méně významných dohlížených subjektů pravomocí uvedených v člácích 10 až 13 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.

Článek 100

Četnost a rozsah zpráv, které vnitrostátní příslušné orgány předkládají ECB

Vnitrostátní příslušné orgány v souladu s požadavky ECB předkládají ECB výroční zprávu o méně významných dohlížených subjektech, méně významných dohlížených skupinách nebo o kategoriích méně významných dohlížených subjektů.

ČÁST VIII
SPOLUPRÁCE MEZI ECB, VNITROSTÁTNÍMI PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY A
VNITROSTÁTNÍMI POVEŘENÝMI ORGÁNY, POKUD SE TÝKÁ
MAKROBEZŘETNOSTNÍCH ÚKOLŮ A NÁSTROJŮ

Hlava 1

Definice makrobezřetnostních nástrojů

Článek 101

Obecná ustanovení

1. Pro účely této části se makrobezřetnostními nástroji rozumí kterýkoli z těchto nástrojů:
 - a) kapitálové rezervy ve smyslu článku 130 až 142 směrnice 2013/36/EU;
 - b) opatření pro úvěrové instituce s vnitrostátním povolením nebo dílčí soubor těchto úvěrových institucí podle článku 458 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - c) jakákoli jiná opatření, která v konkrétních případech vymezených v příslušných právních předpisech Unie přijmou vnitrostátní pověřené orgány nebo vnitrostátní příslušné orgány s cílem řešit systémová nebo makrobezřetnostní rizika a která jsou zakotvena a vztahují se na ně postupy vymezené v nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnici 2013/36/EU.
2. Makrobezřetnostní postupy uvedené v čl. 5 odst. 1 a 2 nařízení o jednotném mechanismu dohledu nejsou řízeními ECB nebo vnitrostátního příslušného orgánu v oblasti dohledu ve smyslu tohoto nařízení, aniž by tím byl dotčen článek 22 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, pokud se týká rozhodnutí určených jednotlivým dohlíženým subjektům.

Článek 102

Používání makrobezřetnostních nástrojů ze strany ECB

ECB používá makrobezřetnostní nástroje uvedené v článku 101 v souladu s tímto nařízením a v souladu s čl. 5 odst. 2 a čl. 9 odst. 2 nařízení o jednotném mechanismu dohledu a pokud jsou makrobezřetnostní nástroje zakotveny ve směrnici, za předpokladu provedení této směrnice do vnitrostátního práva. Pokud vnitrostátní pověřený orgán nestanoví sazbu kapitálových rezerv, nezabraňuje to ECB, aby stanovila požadavek na kapitálové rezervy v souladu s tímto nařízením a čl. 5 odst. 2 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.

Hlava 2

Procesní ustanovení pro používání makrobezpečnostních nástrojů

Článek 103

Seznam vnitrostátních příslušných orgánů a vnitrostátních pověřených orgánů odpovědných za makrobezpečnostní nástroje

ECB shromažďuje od vnitrostátních příslušných orgánů a vnitrostátních pověřených orgánů zúčastněných členských států informace o totožnosti orgánů pověřených pro účely příslušných makrobezpečnostních nástrojů uvedených v článku 101, jakož i o makrobezpečnostních nástrojích, které tyto orgány mohou používat.

Článek 104

Výměna informací a spolupráce, pokud se týká použití makrobezpečnostních nástrojů vnitrostátním příslušným orgánem nebo vnitrostátním pověřeným orgánem

1. V souladu s čl. 5 odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu dohledu vnitrostátní příslušný orgán nebo vnitrostátní pověřený orgán, který hodlá použít tyto nástroje, oznámí svůj záměr ECB deset pracovních dnů před přijetím tohoto rozhodnutí. Bez ohledu na toto ustanovení, pokud vnitrostátní příslušný orgán nebo vnitrostátní pověřený orgán hodlají použít makrobezpečnostní nástroj, informují ECB co nejdříve o tom, že identifikovaly makrobezpečnostní nebo systémové riziko pro finanční systém, a pokud možno o podrobnostech zamýšleného nástroje. Tato informace v nejvyšší možné míře obsahuje specifika zamýšleného opatření včetně zamýšleného data použití.
2. Vnitrostátní příslušný orgán nebo vnitrostátní pověřený orgán předloží oznámení o záměru ECB.
3. Má-li ECB námitky proti zamýšlenému opatření ze strany vnitrostátního příslušného orgánu nebo vnitrostátního pověřeného orgánu, uvede ECB své důvody pro tyto námitky do pěti pracovních dnů po přijetí oznámení záměru. Tyto námitky jsou písemné a obsahují odůvodnění. Vnitrostátní příslušný orgán nebo vnitrostátní pověřený orgán tyto důvody ECB řádně zváží předtím, než přikročí k případnému rozhodnutí.

Článek 105

Výměna informací a spolupráce, pokud se týká použití makrobezpečnostních nástrojů ze strany ECB

1. Pokud ECB hodlá v souladu s čl. 5 odst. 2 nařízení o jednotném mechanismu dohledu ze své vlastní iniciativy nebo na návrh vnitrostátního příslušného orgánu nebo vnitrostátního pověřeného orgánu uplatnit vyšší požadavky na kapitálové rezervy nebo pokud hodlá uplatnit přísnější opatření zaměřená na řešení systémových nebo makrobezpečnostních rizik, úzce

spolupracuje s vnitrostátními pověřenými orgány v dotčených členských státech, a zejména oznámí svůj záměr vnitrostátnímu pověřenému orgánu nebo vnitrostátnímu příslušnému orgánu 10 pracovních dnů před přijetím tohoto rozhodnutí. Bez ohledu na toto ustanovení, pokud ECB hodlá uplatnit vyšší požadavky na kapitálové rezervy nebo pokud hodlá uplatnit přísnější opatření zaměřená na řešení systémových nebo makrobezpečnostních rizik na úrovni úvěrových institucí postupem podle nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU v případech konkrétně stanovených v právních předpisech Unie, informuje relevantní vnitrostátní příslušné orgány nebo vnitrostátní pověřené orgány co nejdříve o tom, že identifikovala makrobezpečnostní nebo systémové riziko pro finanční systém, a pokud možno o podrobnostech zamýšleného nástroje. Tato informace v nejvyšší možné míře obsahuje specifika zamýšleného opatření včetně zamýšleného data použití.

2. Má-li kterýkoli z dotčených vnitrostátních příslušných orgánů nebo vnitrostátních pověřených orgánů námitky proti zamýšlenému opatření ze strany ECB, oznámí ECB své důvody pro tyto námitky do pěti pracovních dnů po přijetí oznámení záměru ECB. Tyto námitky jsou písemné a obsahují odůvodnění. ECB tyto důvody řádně zváží předtím, než přikročí k případnému rozhodnutí.

ČÁST IX POSTUPY PRO ÚZKOU SPOLUPRÁCI

Hlava 1

Obecné zásady a společná ustanovení

Článek 106

Postup pro navázání úzké spolupráce

ECB posoudí žádosti členských států mimo eurozónu o navázání úzké spolupráce v souladu s postupem vymezeným v rozhodnutí [Vlož odkaz na rozhodnutí ECB o postupu pro navázání úzké spolupráce].

Článek 107

Zásady platné po navázání úzké spolupráce

1. Ode dne, od něhož se uplatňuje rozhodnutí ECB podle čl. 7 odst. 2 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, kterým se navazuje úzká spolupráce mezi ECB a vnitrostátním příslušným orgánem členského státu mimo eurozónu, až do ukončení či přerušení této úzké spolupráce plní ECB v souladu s článkem 6 nařízení o jednotném mechanismu dohledu úkoly uvedené v čl. 4 odst. 1 a odst. 2 a v článku 5 nařízení o jednotném mechanismu dohledu ve vztahu k dohlíženým subjektům a skupinám usazeným v příslušném zúčastněném členském státě v úzké spolupráci.
2. Byla-li navázána úzká spolupráce podle čl. 7 odst. 2 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, mají ECB a vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci ve vztahu k významným dohlíženým subjektům a skupinám a méně významným dohlíženým subjektům a skupinám usazeným v zúčastněném členském státě v úzké spolupráci postavení srovnatelné s postavením vůči významným dohlíženým subjektům a skupinám a méně významným dohlíženým subjektům a skupinám usazeným v členských státech eurozóny, přičemž je třeba zohlednit skutečnost, že ve vztahu k významným dohlíženým subjektům a skupinám a méně významným dohlíženým subjektům a skupinám usazeným v zúčastněném členském státě v úzké spolupráci nemá ECB přímo použitelné pravomoci.
3. V souladu s článkem 6 nařízení o jednotném mechanismu dohledu může ECB vnitrostátnímu příslušnému orgánu v úzké spolupráci vydávat pokyny ve vztahu k významným dohlíženým subjektům a skupinám a pouze obecné pokyny ve vztahu k méně významným dohlíženým subjektům a skupinám.
4. Úzká spolupráce skončí v den, kdy dojde ke zrušení výjimky podle článku 139 SFEU pro zúčastněný členský stát v úzké spolupráci v souladu s čl. 140 odst. 2 SFEU; od tohoto okamžiku se přestanou uplatňovat ustanovení této části.

Článek 108

Právní nástroje týkající se dohledu v souvislosti s úzkou spoluprací

1. Ve vztahu k úkolům uvedeným v čl. 4 odst. 1 a odst. 2 a v článku 5 nařízení o jednotném mechanismu dohledu může ECB udílet pokyny, uplatňovat požadavky nebo vydávat obecné zásady.
2. Má-li ECB za to, že vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci by ve vztahu k dohlíženému subjektu nebo skupině měl přijmout opatření týkající se úkolů uvedených v čl. 4 odst. 1 a 2 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, obrátí se na tento vnitrostátní příslušný orgán:
 - a) ve vztahu k významnému dohlíženému subjektu nebo významné dohlížené skupině s obecným nebo konkrétním pokynem, požadavkem nebo obecnými zásadami, které vyžadují vydání rozhodnutí v oblasti dohledu ve vztahu k tomuto významnému dohlíženému subjektu nebo významné dohlížené skupině v zúčastněném členském státě v úzké spolupráci, nebo
 - b) ve vztahu k méně významnému dohlíženému subjektu nebo méně významné dohlížené skupině s obecným pokynem nebo obecnými zásadami.
3. Má-li ECB za to, že vnitrostátní příslušný orgán nebo vnitrostátní pověřený orgán v úzké spolupráci by měl přijmout opatření týkající se úkolů uvedených v článku 5 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, může se na tento vnitrostátní příslušný orgán nebo vnitrostátní pověřený orgán obrátit s obecným nebo konkrétním pokynem, požadavkem nebo obecnými zásadami, které vyžadují uplatnění vyšších požadavků na kapitálové rezervy nebo uplatnění přísnějších opatření zaměřených na řešení systémových nebo makrobezpečnostních rizik.
4. ECB v pokynu, požadavku nebo obecných zásadách upřesní příslušnou lhůtu pro přijetí opatření ze strany vnitrostátního příslušného orgánu v úzké spolupráci, která nesmí být kratší než 48 hodin, ledaže by dřívější přijetí bylo nezbytné k zabránění nenapravitelné škody. Při stanovení této lhůty ECB zohlední správní a procesní právní předpisy, podle kterých musí relevantní vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci postupovat.
5. Vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci přijme veškerá opatření nezbytná k tomu, aby splnil pokyny, požadavky a obecné zásady ECB, přičemž o přijatých opatřeních bez zbytečného odkladu informuje ECB.
6. Vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci odpovídá za veškeré škody, které vyplývají z toho, že včas neuplatnil opatření, pokyn, požadavek nebo obecné zásady ECB.

Hlava 2

Úzká spolupráce ve vztahu k částem III, IV, V, X a XI

Článek 109

Jazykový režim a režim úzké spolupráce

1. Článek 23 o jazykovém režimu mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány se uplatňuje obdobně i v případě vnitrostátních příslušných orgánů v úzké spolupráci v souladu s ustanoveními tohoto článku.
2. Jazykový režim, který čl. 23 odst. 2 zavádí pro návrhy rozhodnutí, které jsou určeny či které mají být určeny osobě, dohlíženému subjektu nebo dohlížené skupině, se uplatňuje v případě návrhu pokynů, které ECB zasílá vnitrostátnímu příslušnému orgánu v úzké spolupráci.

Článek 110

Posouzení významu úvěrové instituce v režimu úzké spolupráce

1. Ustanovení části IV o určování postavení dohlížených subjektů nebo dohlížených skupin jako významných nebo méně významných se uplatňují obdobně v případě dohlížených subjektů a dohlížených skupin v zúčastněných členských státech v úzké spolupráci v souladu s ustanoveními tohoto článku.
2. Vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci zajistí, aby postupy vymezené v části IV mohly být uplatňovány ve vztahu k dohlíženým subjektům a dohlíženým skupinám usazeným v jeho členském státě.
3. Pokud část IV stanoví, že ECB zašle rozhodnutí dohlíženému subjektu nebo dohlížené skupině, ECB namísto zaslání rozhodnutí dohlíženému subjektu nebo dohlížené skupině vydá pokyny vnitrostátnímu příslušnému orgánu v úzké spolupráci a tento vnitrostátní příslušný orgán v souladu s těmito pokyny zašle rozhodnutí dohlíženému subjektu nebo dohlížené skupině.

Článek 111

Společná řízení v režimu úzké spolupráce

1. Ustanovení části V o společných řízeních se s výhradou ustanovení tohoto článku uplatňují obdobně ve vztahu k dohlíženým subjektům a dohlíženým skupinám v zúčastněných členských státech v úzké spolupráci.
2. Vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci zajistí, aby postupy vymezené v části V mohly být uplatňovány ve vztahu k dohlíženým subjektům usazeným v jeho členském státě. Vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci zejména zajistí, aby ECB obdržela veškeré informace a dokumentaci nezbytnou pro plnění úkolů, které jí byly svěřeny nařízením o jednotném mechanismu dohledu.

3. Pokud část V stanoví, že ECB zašle rozhodnutí dohlíženému subjektu nebo dohlížené skupině, ECB namísto zaslání rozhodnutí dohlíženému subjektu nebo dohlížené skupině vydá pokyny vnitrostátnímu příslušnému orgánu v úzké spolupráci a tento vnitrostátní příslušný orgán v souladu s těmito pokyny zašle rozhodnutí dohlíženému subjektu nebo dohlížené skupině.
4. Pokud část V stanoví, že relevantní vnitrostátní příslušný orgán vypracuje návrh rozhodnutí, vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci předloží návrh rozhodnutí ECB a vyžádá si pokyny.

Článek 112

Makrobezpečnostní nástroje v režimu úzké spolupráce

Ustanovení části VIII o spolupráci mezi ECB, vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány, pokud se týká makrobezpečnostních úkolů a nástrojů, se uplatňují obdobně ve vztahu k dohlíženým subjektům a dohlíženým skupinám v zúčastněných členských státech v úzké spolupráci.

Článek 113

Správní sankce v režimu úzké spolupráce

1. Ustanovení části X o správních sankcích se uplatňují obdobně ve vztahu k dohlíženým subjektům a dohlíženým skupinám v zúčastněných členských státech v úzké spolupráci.
2. Pokud článek 18 nařízení o jednotném mechanismu dohledu ve spojení s částí X tohoto nařízení stanoví, že ECB zašle rozhodnutí dohlíženému subjektu nebo dohlížené skupině, ECB namísto zaslání rozhodnutí dohlíženému subjektu nebo dohlížené skupině vydá pokyny vnitrostátnímu příslušnému orgánu v úzké spolupráci a tento vnitrostátní příslušný orgán v souladu s těmito pokyny zašle rozhodnutí dohlíženému subjektu nebo dohlížené skupině.
3. Pokud článek 18 nařízení o jednotném mechanismu dohledu nebo část X tohoto nařízení stanoví, že relevantní vnitrostátní příslušný orgán zašle rozhodnutí významnému dohlíženému subjektu nebo významné dohlížené skupině, vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci zahájí řízení s cílem přijmout opatření v zájmu zajištění toho, aby byly uloženy přiměřené správní sankce pouze na základě pokynů ECB. Vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci informuje ECB o přijetí rozhodnutí.

Článek 114

Vyšetřovací pravomoci podle článků 10 až 13 nařízení o jednotném mechanismu dohledu v režimu úzké spolupráce

1. Ustanovení části XI, která se týká spolupráce ve vztahu k článkům 10 až 13 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, se uplatňují obdobně ve vztahu k dohlíženým subjektům a dohlíženým skupinám v zúčastněných členských státech v úzké spolupráci.

2. Vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci využívá vyšetřovací pravomoci podle článku 10 až 13 nařízení o jednotném mechanismu dohledu v souladu s pokyny ECB.
3. Vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci poskytne ECB zjištění, která vyplývají z použití vyšetřovacích pravomocí podle článku 10 až 13 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.
4. Vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci zajistí, aby se pověřený zaměstnanec ECB mohl jako pozorovatel účastnit jakéhokoli šetření podle článků 10 až 13 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.

Hlava 3

Úzká spolupráce ve vztahu k významným dohlíženým subjektům

Článek 115

Dohled nad významnými dohlíženými subjekty v zúčastněném členském státě v úzké spolupráci

1. Části II a VI se v souladu s ustanoveními tohoto článku uplatňují obdobně ve vztahu k významným dohlíženým subjektům a významným dohlíženým skupinám usazeným v zúčastněných členských státech v úzké spolupráci.
2. Vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci zajistí, aby ECB obdržela všechny informace a oznámení od významných dohlížených subjektů a významných dohlížených skupin a ve vztahu k nim, jež vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci sám obdržel a jež jsou nezbytné k plnění úkolů, které byly ECB svěřeny nařízením o jednotném mechanismu dohledu.
3. Pro dohled nad každým významným dohlíženým subjektem nebo významnou dohlíženou skupinou usazenou v zúčastněném členském státě v úzké spolupráci se ustaví společný tým dohledu. Členové společného týmu dohledu jsou jmenováni v souladu s článkem 4. Vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci jmenuje dílčího koordinátora z vnitrostátního příslušného orgánu, aby v souladu s pokyny vydanými koordinátorem společného týmu dohledu jednal přímo ve vztahu k významnému dohlíženému subjektu nebo významné dohlížené skupině.
4. Vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci zajistí, aby pověření zaměstnanci ECB byli zváni k účasti na kontrole na místě prováděné ve vztahu k významnému dohlíženému subjektu nebo významné dohlížené skupině. ECB může určit počet zaměstnanců ECB, kteří se budou účastnit jako pozorovatelé.
5. Pokud je mateřský podnik v kontextu konsolidovaného dohledu a kolegií orgánů dohledu usazen v členském státě eurozóny nebo zúčastněném členském státě mimo eurozónu, ECB jako příslušný orgán vykonává dohled na konsolidovaném základě a předsedá kolegiu orgánů dohledu. ECB vyzve relevantní vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci, aby jmenoval zaměstnance vnitrostátního příslušného orgánu jako pozorovatele. ECB může jednat pomocí pokynů udílených relevantnímu vnitrostátnímu příslušnému orgánu v úzké spolupráci.

Článek 116

Rozhodnutí ve vztahu k významným dohlíženým subjektům a významným dohlíženým skupinám

1. Aniž by byly dotčeny pravomoci vnitrostátních příslušných orgánů ve vztahu k úkolům, které nebyly na základě nařízení o jednotném mechanismu dohledu svěřeny ECB, vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci přijímá rozhodnutí ve vztahu k významným dohlíženým subjektům a významným dohlíženým skupinám ve svém členském státě jen na základě pokynů ECB. Pokyny ECB si může vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci rovněž vyžádat.
2. Vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci zpřístupní veškerá rozhodnutí ve vztahu k významnému dohlíženému subjektu nebo významné dohlížené skupině neprodleně ECB. Anglický překlad rozhodnutí zpřístupní do tří pracovních dnů po jeho přijetí.
3. Vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci informuje ECB, pokud se týká: a) rozhodnutí, která přijímá ve své pravomoci ve vztahu k úkolům, které nebyly nařízením o jednotném mechanismu dohledu svěřeny ECB; a b) rozhodnutí, která přijímá podle pokynů ECB, nebo jak je stanoveno v této části.

Hlava 4

Úzká spolupráce ve vztahu k méně významným dohlíženým subjektům a méně významným dohlíženým skupinám

Článek 117

Dohled nad méně významnými dohlíženými subjekty a méně významnými dohlíženými skupinami

1. Část VII se v souladu s následujícími ustanoveními uplatňuje obdobně ve vztahu k méně významným dohlíženým subjektům a méně významným dohlíženým skupinám v zúčastněných členských státech v úzké spolupráci.
2. Pro účely zajištění konzistentnosti výsledků dohledu v rámci jednotného mechanismu dohledu může ECB vydávat obecné pokyny a obecné zásady a ukládat požadavky vnitrostátním příslušným orgánům v úzké spolupráci, kterými vyžaduje, aby tyto orgány přijaly rozhodnutí v oblasti dohledu ve vztahu k méně významným dohlíženým subjektům nebo méně významným dohlíženým skupinám usazeným v zúčastněných členských státech v úzké spolupráci. Tyto obecné pokyny, obecné zásady nebo požadavky se mohou týkat skupin nebo kategorií úvěrových institucí.
3. ECB může rovněž vnitrostátnímu příslušnému orgánu v úzké spolupráci uložit požadavek na podrobnější vyhodnocení aspektů podstatného řízení vnitrostátního příslušného orgánu ve smyslu čl. 6 odst. 7 písm. c) odrážka ii) nařízení o jednotném mechanismu dohledu.

Hlava 5

Postup při nesouhlasu zúčastněného členského státu v úzké spolupráci

Článek 118

Postup při nesouhlasu s návrhem rozhodnutí Rady dohledu podle čl. 7 odst. 8 nařízení o jednotném mechanismu dohledu

1. Při dodržení požadavků v oblasti důvěrnosti podle právních předpisů Unie informuje ECB vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci o konečném návrhu rozhodnutí Rady dohledu ve vztahu k dohlíženému subjektu nebo dohlížené skupině, jež se nachází v zúčastněném členském státě v úzké spolupráci.
2. Pokud vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci nesouhlasí s konečným návrhem rozhodnutí Rady dohledu, do pěti pracovních dnů od obdržení konečného návrhu rozhodnutí písemně oznámí důvody svého nesouhlasu Radě guvernérů.
3. Rada guvernérů o dané věci rozhodne do pěti pracovních dnů od obdržení tohoto oznámení, přičemž plně zohlední uvedené důvody nesouhlasu, a své rozhodnutí vnitrostátnímu příslušnému orgánu v úzké spolupráci písemně vysvětlí.
4. Zúčastněný členský stát v úzké spolupráci může ECB požádat o okamžité ukončení úzké spolupráce a nebude následným rozhodnutím Rady guvernérů vázán.

Článek 119

Postup při nesouhlasu s námitkou Rady guvernérů k návrhu rozhodnutí Rady dohledu podle čl. 7 odst. 7 nařízení o jednotném mechanismu dohledu

1. ECB informuje vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci o všech námitkách Rady guvernérů vůči úplnému návrhu rozhodnutí Rady dohledu.
2. Pokud vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci nesouhlasí s námitkou Rady guvernérů vůči konečnému návrhu rozhodnutí Rady dohledu, do pěti pracovních dnů od obdržení námítky Rady guvernérů písemně oznámí důvody svého nesouhlasu ECB.
3. Rada guvernérů do 30 dní od přijetí odůvodněného nesouhlasu předloží své písemné stanovisko k odůvodněnému nesouhlasu vyjádřenému vnitrostátním příslušným orgánem v úzké spolupráci a svou námitku potvrdí nebo ji vezme zpět, přičemž uvede své důvody. ECB o tom informuje vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci.
4. V případě, že Rada guvernérů svou námitku potvrdí, vnitrostátní příslušný orgán v úzké spolupráci může do pěti dnů od okamžiku, kdy byl informován o tom, že Rada guvernérů svou námitku potvrdila, informovat ECB, že rozhodnutím přijatým v návaznosti na pozměněný původní konečný návrh rozhodnutí, vůči němuž má Rada guvernérů námitku, nebude vázán.
ECB poté s náležitým ohledem na účinnost dohledu zváží možné pozastavení nebo ukončení úzké spolupráce s vnitrostátním příslušným orgánem v úzké spolupráci a v tomto ohledu přijme

rozhodnutí. ECB zohlední zejména faktory uvedené v čl. 7 odst. 7 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.

ČÁST X

SPRÁVNÍ SANKCE

Hlava 1

Definice a vztah k nařízení Rady (ES) č. 2532/98¹⁶

Článek 120

Definice správních peněžitých sankcí

Pro účely této části se výrazem „správní peněžité sankce“ rozumí buď:

- a) správní peněžité sankce stanovené a ukládané na základě čl. 18 odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, nebo
- b) pokuty a penále vymezené v článku 2 nařízení (ES) č. 2532/98 a ukládané na základě čl. 18 odst. 7 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.

Článek 121

Vztah k nařízení (ES) č. 2532/98

1. Pro účely postupů stanovených v čl. 18 odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu dohledu se v souladu s čl. 18 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu uplatňují procesní pravidla obsažená v tomto nařízení.
2. Pro účely postupů stanovených v čl. 18 odst. 7 nařízení o jednotném mechanismu dohledu doplňují procesní pravidla obsažená v tomto nařízení procesní pravidla vymezená v nařízení (ES) č. 2532/98 a uplatňují se v souladu s články 25 a 26 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.

Článek 122

Pravomoc ECB ukládat sankce podle čl. 18 odst. 7 nařízení o jednotném mechanismu dohledu

ECB ukládá správní peněžité sankce ve smyslu čl. 120 písm. b), nejsou-li plněny povinnosti na základě nařízení nebo rozhodnutí ECB, která se týkají:

- a) významných dohlížených subjektů nebo
- b) méně významných dohlížených subjektů, pokud příslušná nařízení nebo rozhodnutí ECB ukládají méně významným dohlíženým subjektům povinnosti vůči ECB.

¹⁶ Nařízení Rady (ES) č. 2532/98 ze dne 23. listopadu 1998 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce (Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 4).

Hlava 2

Procesní pravidla pro ukládání správních peněžitých sankcí s výjimkou penále dohlíženým subjektům v členských státech eurozóny

Článek 123

Zřízení nezávislé vyšetřovací jednotky

1. ECB zřídí vnitřní nezávislou vyšetřovací jednotku (dále jen „vyšetřovací jednotka“), která se skládá z vyšetřujících úředníků jmenovaných ECB.
2. Vyšetřující úředníci se nesmějí účastnit na přímém či nepřímém dohledu nad příslušným dohlíženým subjektem, ani na vydávání povolení tomuto subjektu, a to již po dva roky před tím, než se stali vyšetřujícími úředníky.
3. Vyšetřující úředníci vykonávají své vyšetřovací funkce nezávisle na Radě dohledu i Radě guvernérů a neúčastní se jednání Rady dohledu a Rady guvernérů.

Článek 124

Postoupení řízení o uložení sankcí vyšetřovací jednotce

Má-li ECB při plnění svých úkolů na základě nařízení o jednotném mechanismu dohledu za to, že existuje důvodné podezření, že:

- a) významný dohlížený subjekt s ústředím v členském státě eurozóny jednou či vícekrát porušuje či porušil příslušné přímo použitelné právní předpisy Unie ve smyslu čl. 18 odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, nebo
- b) dohlížený subjekt s ústředím v členském státě eurozóny jednou či vícekrát porušuje či porušil nařízení či rozhodnutí ECB ve smyslu čl. 18 odst. 7 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, postoupí ECB záležitost vyšetřovací jednotce.

Článek 125

Pravomoci vyšetřovací jednotky

1. Pro účely vyšetřování údajných porušení ve smyslu článku 124 může vyšetřovací jednotka využít pravomoci, které byly ECB svěřeny na základě nařízení o jednotném mechanismu dohledu.
2. Je-li vůči dotčenému dohlíženému subjektu v kontextu vyšetřování uplatněn požadavek na základě pravomoci, které byly ECB svěřeny na základě nařízení o jednotném mechanismu dohledu, upřesní vyšetřovací jednotka předmět a účel vyšetřování.

3. Při plnění svých úkolů má vyšetřovací jednotka přístup ke všem dokumentům a informacím, které během své činnosti v oblasti dohledu shromáždila ECB, případně relevantní vnitrostátní příslušný orgán.

Článek 126

Procesní práva

1. Po skončení vyšetřování a před tím, než je koncept konečného návrhu rozhodnutí vypracován a předložen Radě dohledu, vyšetřovací jednotka písemně vyrozumí dotčený dohlížený subjekt o zjištěních provedeného vyšetřování a o námitkách vznesených vůči těmto zjištěním.
2. V oznámení podle odstavce 1 vyšetřovací jednotka dotčený dohlížený subjekt informuje o právu předložit vyšetřovací jednotce písemná podání týkající se skutkových závěrů a námitek, které byly proti tomuto subjektu vzneseny a které jsou v tomto oznámení uvedeny, a stanoví přiměřenou lhůtu pro přijetí těchto podání. ECB není povinna zohlednit písemná podání, která přijala po uplynutí lhůty stanovené vyšetřovací jednotkou.
3. V návaznosti na oznámení ve smyslu odstavce 1 může vyšetřovací jednotka dotčený dohlížený subjekt rovněž pozvat na ústní jednání. Strany, které jsou vyšetřovány, mohou být na jednání zastoupeny právníkem nebo jinými kvalifikovanými osobami nebo jim může právník nebo tyto osoby pomáhat. Ústní jednání nejsou veřejná.
4. Právo dohlíženého subjektu, který je vyšetřován, na přístup do spisu vyšetřovací jednotky je vymezeno v souladu s článkem 32.

Článek 127

Přezkum spisu Radou dohledu

1. Má-li vyšetřovací jednotka za to, že dohlíženému subjektu by měla být uložena správní peněžitá sankce, vyšetřovací jednotka předloží koncept konečného návrhu rozhodnutí Radě dohledu, který stanoví, že dotčený dohlížený subjekt se dopustil porušení, a uvede správní peněžitou sankci, která má být uložena. Vyšetřovací jednotka rovněž předloží vyšetřovací spis Radě dohledu.
2. Vyšetřovací jednotka svůj koncept konečného návrhu rozhodnutí založí pouze na skutečnostech a námitkách, k nimž měl dohlížený subjekt možnost se vyjádřit.
3. Má-li Rada dohledu za to, že spis předložený vyšetřovací jednotkou je neúplný, může spis vyšetřovací jednotce vrátit spolu s odůvodněnou žádostí o dodatečné informace. Článek 125 se uplatňuje přiměřeně.
4. Pokud Rada dohledu na základě úplného spisu souhlasí s konceptem konečného návrhu rozhodnutí vyšetřovací jednotky, pokud se týká jednoho či více porušení a skutkového základu tohoto rozhodnutí, přijme konečný návrh rozhodnutí navrhovaný vyšetřovací jednotkou, pokud se týká porušení, v jejichž případě souhlasí s tím, že k nim došlo. V rozsahu, v němž Rada

dohledu s konceptem nesouhlasí, bude přijato rozhodnutí podle příslušných ustanovení tohoto článku.

5. Má-li Rada dohledu na základě úplného spisu za to, že skutečnosti popsané v konceptu konečného návrhu rozhodnutí ve smyslu článku 1 zřejmě nepředstavují dostatečný důkaz porušení ve smyslu článku 124, může Rada dohledu přijmout konečný návrh rozhodnutí, kterým se případ uzavře.
6. Pokud Rada dohledu na základě úplného spisu souhlasí s konceptem konečného návrhu rozhodnutí vyšetřovací jednotky, který stanoví, že dotčený dohlížený subjekt se dopustil porušení, avšak nesouhlasí s navrhovaným doporučením týkajícím se správních peněžitých sankcí, přijme konečný návrh rozhodnutí, v němž uvede správní peněžité sankce, které považuje za přiměřené.
7. Pokud Rada dohledu na základě úplného spisu nesouhlasí s návrhem vyšetřovací jednotky, avšak dojde k závěru, že dohlížený subjekt se dopustil jiného porušení nebo že návrh vyšetřovací jednotky vychází z jiných skutečností, písemně vyrozumí dotčený dohlížený subjekt o svých zjištěních a o námitkách, které byly vůči dotčenému dohlíženému subjektu uplatněny. Čl. 126 odst. 2 až 4 se pro Radu dohledu uplatňuje přiměřeně.
8. Rada dohledu vypracuje konečný návrh rozhodnutí, který stanoví, zda se dotčený dohlížený subjekt dopustil porušení či nikoli, a uvede správní peněžité sankce, které mají být případně uloženy.
9. Konečný návrh rozhodnutí, který byl přijat Radou dohledu a který bude předložen Radě guvernérů, je založen pouze na skutečnostech a námitkách, k nimž měl dohlížený subjekt možnost se vyjádřit.

Článek 128

Definice celkového ročního obratu pro účely stanovení horní hranice pro uložení správní peněžité sankce

Celkovým ročním obratem ve smyslu čl. 18 odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu dohledu se rozumí roční obrat dohlíženého subjektu ve smyslu článku 67 směrnice 2013/36/EU podle poslední aktuální dostupné roční účetní závěrky tohoto dohlíženého subjektu. Pokud dohlížený subjekt, který se dopustil porušení, patří do dohlížené skupiny, je relevantním celkovým ročním obratem celkový roční obrat vyplývající z poslední aktuální dostupné konsolidované roční účetní závěrky dohlížené skupiny.

Hlava 3

Penále

Článek 129

Procesní pravidla platná pro penále

1. V případě pokračujícího porušování rozhodnutí nebo nařízení ECB v oblasti dohledu může ECB uložit penále s cílem přimět dotčené osoby k plnění rozhodnutí nebo nařízení v oblasti dohledu. ECB uplatňuje procesní pravidla v článku 22 nařízení o jednotném mechanismu dohledu a hlavu 2 části III tohoto nařízení.
2. Penále musí být účinné a přiměřené. Penále se vypočítává za každý den porušení, dokud dotčená osoba nesplní dané rozhodnutí nebo nařízení ECB v oblasti dohledu.
3. Horní hranice penále je stanovena v nařízení (ES) č. 2532/98. Příslušné období začne běžet v den stanovený v rozhodnutí o uložení penále. Dnem stanoveným v rozhodnutí může být nejdříve den, kdy je dotčená osoba písemně vyrozuměna o důvodech ECB pro uložení penále. Spolu s tímto písemným vyrozuměním může být dotčené osobě umožněno, aby se vyjádřila podle článku 22 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.
4. Penále lze uložit po dobu, která nepřesahuje šest měsíců ode dne stanoveného v rozhodnutí ve smyslu odstavce 3.

Hlava 4

Lhůty

Článek 130

Promlčecí doba pro ukládání správních peněžitých sankcí

1. Na pravomoc ECB ukládat správní peněžité sankce dohlíženým subjektům se vztahuje promlčecí doba v délce pěti let, která počíná běžet v den, kdy došlo k porušení. V případě trvajících nebo opakujících se porušení začne promlčecí doba běžet v den, kdy porušení zanikne.
2. Promlčecí dobu pro ukládání správních peněžitých pokut přerušuje jakýkoli úkon ECB pro účely vyšetřování nebo řízení, pokud se týká porušení podle článku 124. Promlčecí doba se přerušuje s účinkem ode dne, kdy je úkon oznámen dotčenému dohlíženému subjektu.
3. Po každém přerušení začne běžet nová promlčecí doba. Promlčecí doba však uplyne nejpozději v den, kdy uběhne období v délce trvání dvou promlčecích dob, aniž by ECB uložila správní peněžitou sankci. Toto období se prodlužuje o dobu, po kterou dochází ke stavení promlčecí doby v souladu s odstavcem 5.

4. Promlčecí doba pro ukládání správních peněžitých sankcí se staví po dobu, po kterou je rozhodnutí Rady guvernérů ECB předmětem přezkumu před správní revizní komisí nebo odvolacího řízení před Soudním dvorem.
5. Promlčecí doba se rovněž staví po dobu trvání trestního řízení vedeného vůči dohlíženému subjektu v souvislosti se stejnými skutečnostmi.

Článek 131

Promlčecí doba pro vymáhání správních peněžitých sankcí

1. Na pravomoc ECB vynutit rozhodnutí přijaté podle čl. 18 odst. 1 a 7 nařízení o jednotném mechanismu dohledu se vztahuje promlčecí doba v délce pěti let, která počíná běžet ode dne přijetí daného rozhodnutí.
2. Promlčecí dobu pro vymáhání správních peněžitých sankcí přerušuje jakýkoli úkon ECB určený k vynucení platby nebo platebních podmínek dotčené správní peněžité sankce.
3. Po každém přerušení začne běžet nová promlčecí doba.
4. Promlčecí doba pro vynucení správních peněžitých sankcí se přerušuje po dobu:
 - a) lhůty pro zaplacení;
 - b) po kterou je vynucení platby přerušeno na základě rozhodnutí Rady guvernérů ECB, nebo Soudního dvora.

Hlava 5

Zveřejňování rozhodnutí a výměna informací

Článek 132

Zveřejňování rozhodnutí o správních peněžitých sankcích

1. ECB na svých úředních internetových stránkách bez zbytečného odkladu zveřejní všechna rozhodnutí o uložení správní peněžité sankce ve smyslu článku 120 dohlíženému subjektu v zúčastněném členském státě včetně informace o druhu a povaze porušení a totožnosti dotčeného dohlíženého subjektu, ledaže by zveřejnění tímto způsobem:
 - a) ohrožovalo stabilitu finančních trhů nebo probíhající trestní vyšetřování, nebo
 - b) pokud to lze zjistit, způsobilo dotčenému dohlíženému subjektu nepřiměřenou škodu.Za těchto okolností se správní peněžité sankce zveřejňují anonymně. Je-li pravděpodobné, že tyto okolnosti v přiměřené lhůtě zaniknou, lze zveřejnění na základě tohoto odstavce eventuálně po tuto dobu odložit.
2. Bylo-li podáno odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 k Soudnímu dvoru, ECB bez zbytečného odkladu na svých úředních internetových stránkách rovněž zveřejní informace o stavu předmětného odvolání a jeho výsledek.

3. ECB zajistí, aby informace zveřejněné podle odstavců 1 a 2 byly na jejích úředních internetových stránkách po dobu alespoň pěti let.

Článek 133

Informování Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA)

S výhradou požadavků na služební tajemství ve smyslu článku 27 nařízení o jednotném mechanismu dohledu ECB informuje EBA o všech správních peněžitých sankcích ve smyslu článku 120, které byly dohlíženému subjektu uloženy v členském státě eurozóny, včetně všech odvolání proti těmto sankcím a jejich výsledků.

Hlava 6

Spolupráce ECB s vnitrostátními příslušnými orgány v členských státech eurozóny podle čl. 18 odst. 5 nařízení o jednotném mechanismu dohledu

Článek 134

Významné dohlížené subjekty

1. Aniž by byla dotčena možnost zahájit řízení z vlastní iniciativy vnitrostátního příslušného orgánu, pokud se týká uplatňování vnitrostátních právních předpisů ve vztahu k úkolům, které nebyly svěřeny ECB, vnitrostátní příslušný orgán ve vztahu k významným dohlíženým subjektům na žádost ECB zahájí řízení, pouze pokud je to nezbytné pro účely plnění úkolů, které byly ECB svěřeny nařízením o jednotném mechanismu dohledu, s cílem přijmout opatření k zajištění toho, aby byly uloženy přiměřené sankce v případech, na které se nevztahuje čl. 18 odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu dohledu. Tyto případy zahrnují uplatňování:
 - a) nepeněžitých sankcí v případě porušení přímo použitelných právních předpisů Unie ze strany právnických nebo fyzických osob, jakož i všech peněžitých sankcí v případě porušení přímo použitelných právních předpisů Unie ze strany fyzických osob;
 - b) všech peněžitých nebo nepeněžitých sankcí v případě porušení vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádějí směrnice Unie, ze strany právnických nebo fyzických osob;
 - c) všech peněžitých nebo nepeněžitých sankcí, které mají být uloženy v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy, které svěřují určité pravomoci vnitrostátním příslušným orgánům v členských státech eurozóny, jež nejsou příslušnými právními předpisy Unie v současné době vyžadovány.
2. Vnitrostátní příslušný orgán může ECB vyzvat, aby jej požádala o zahájení řízení v případech uvedených v odstavci 1.

3. Vnitrostátní příslušný orgán zúčastněného členského státu vyrozumí ECB o ukončení řízení o uložení sankce, které bylo zahájeno na žádost ECB v souladu s odstavcem 1. ECB je zejména informována o případných uložených sankcích.

Článek 135

Oznamování ve vztahu k méně významným dohlíženým subjektům

Relevantní vnitrostátní příslušný orgán ECB pravidelně informuje o všech správních sankcích uložených méně významným dohlíženým subjektům v souvislosti s plněním svých úkolů v oblasti dohledu.

Hlava 7

Trestné činy

Článek 136

Důkazy o skutečnostech, které by mohly případně zakládat trestný čin

Má-li ECB při plnění svých úkolů na základě nařízení o jednotném mechanismu dohledu důvod domnívat se, že mohlo dojít ke spáchání trestného činu, požádá relevantní vnitrostátní příslušný orgán, aby věc postoupil příslušným orgánům za účelem vyšetřování a případného trestního stíhání v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Hlava 8

Výnos ze sankcí

Článek 137

Výnos ze sankcí

Výnos ze správních peněžitých sankcí, které ECB uložila na základě čl. 18 odst. 1 a 7 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, je majetkem ECB.

ČÁST XI

Přístup k informacím, vykazování, šetření a kontroly na místě

Hlava 1

Obecné zásady

Článek 138

Spolupráce ECB s vnitrostátními příslušnými orgány, pokud se týká pravomocí ve smyslu článků 10 až 13 nařízení o jednotném mechanismu dohledu

Ustanovení zakotvená v této části platí pro významné dohlížené subjekty. Platí rovněž pro méně významné dohlížené subjekty, pokud ECB v souladu s čl. 6 odst. 5 písm. d) nařízení o jednotném mechanismu dohledu rozhodne, že ve vztahu k méně významnému dohlíženému subjektu využije pravomoci uvedené v člancích 10 až 13 nařízení o jednotném mechanismu dohledu. Tím však není dotčena pravomoc vnitrostátních příslušných orgánů vykonávat přímý dohled nad méně významnými dohlíženými subjekty podle čl. 6 odst. 6 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.

Hlava 2

Spolupráce v případě žádostí o informace

Článek 139

Ad-hoc žádosti o informace podle článku 10 nařízení o jednotném mechanismu dohledu

1. V souladu s článkem 10 nařízení o jednotném mechanismu dohledu a s výhradou příslušných právních předpisů Unie a v souladu s těmito předpisy může ECB od právnických nebo fyzických osob ve smyslu čl. 10 odst. 1 uvedeného nařízení vyžadovat, aby poskytly veškeré informace, které jsou nezbytné k plnění úkolů, které byly ECB svěřeny nařízením o jednotném mechanismu dohledu. ECB upřesní, jaké dotčené informace a v jaké lhůtě mají být poskytnuty ECB.
2. Před tím, než si vyžádá informace v souladu s čl. 10 odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, ECB nejprve zohlední informace, které již mají k dispozici vnitrostátní příslušné orgány.
3. ECB poskytne relevantnímu vnitrostátnímu příslušnému orgánu kopii jakékoli informace, kterou obdržela od právnické nebo fyzické osoby, které byla žádost o informace určena.

Hlava 3 Vykazování

Článek 140

Úkoly týkající se vykazování v oblasti dohledu příslušným orgánům

1. ECB odpovídá za zajištění souladu s příslušnými právními předpisy Unie, které úvěrovým institucím ukládají požadavky v oblasti vykazování příslušným orgánům.
2. Za tímto účelem má ECB ve vztahu k významným dohlíženým subjektům úkoly a pravomoci, které stanoví příslušné právní předpisy Unie týkající se vykazování v oblasti dohledu. Vnitrostátní příslušné orgány mají ve vztahu k méně významným dohlíženým subjektům úkoly a pravomoci, které stanoví příslušné právní předpisy Unie týkající se vykazování příslušným orgánům.
3. Bez ohledu na odstavec 2 a není-li stanoveno jinak, dohlížený subjekt svému relevantnímu vnitrostátnímu příslušnému orgánu sděluje informace, které mají být pravidelně vykazovány v souladu s příslušnými právními předpisy Unie. Není-li výslovně stanoveno jinak, všechny informace vykázané dohlíženými subjekty se předkládají vnitrostátním příslušným orgánům. Tyto orgány provedou úvodní kontroly údajů a informace dají k dispozici ECB.
4. ECB uspořádá postupy týkající se shromažďování a přezkumu kvality údajů vykazovaných dohlíženými subjekty s výhradou a v souladu s příslušnými právními předpisy Unie a prováděcími technickými standardy EBA.

Článek 141

Žádosti o informace v opakovaných intervalech podle článku 10 nařízení o jednotném mechanismu dohledu

1. V souladu s článkem 10 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, zejména s pravomocí ECB vyžadovat pro účely dohledu a pro související statistické účely informace, které mají být poskytovány v opakovaných intervalech a v konkrétních formátech, a s výhradou a v souladu s příslušnými právními předpisy Unie, může ECB od dohlížených subjektů vyžadovat, aby vykazovaly další informace v oblasti dohledu, kdykoli jsou tyto informace pro ECB nezbytné k plnění úkolů, které jí byly svěřeny nařízením o jednotném mechanismu dohledu. S výhradou podmínek vymezených v příslušných právních předpisech Unie ECB může stanovit zejména kategorie informací, které mají být vykazovány, jakož i postupy, formáty, četnost a lhůty týkající se dotčených informací.
2. Pokud ECB vyžaduje, aby právnické nebo fyzické osoby ve smyslu čl. 10 odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu dohledu poskytovaly informace v opakovaných intervalech, použijí se přiměřeně čl. 140 odst. 3 a 4 tohoto nařízení.

Hlava 4

Spolupráce v oblasti obecných šetření

Článek 142

Zahájení obecného šetření na základě článku 11 nařízení o jednotném mechanismu dohledu

ECB provádí šetření jakékoli právnické nebo fyzické osoby ve smyslu čl. 10 odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu dohledu na základě rozhodnutí ECB. V tomto rozhodnutí se vymezí všechny tyto skutečnosti:

- a) právní základ a účel rozhodnutí;
- b) záměr vykonat pravomoci vymezené v čl. 11 odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu dohledu;
- c) skutečnost, že jakékoli bránění šetření ze strany vyšetřované osoby představuje porušení rozhodnutí ECB ve smyslu čl. 18 odst. 7 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, aniž by byly dotčeny vnitrostátní právní předpisy.

Hlava 5

Kontroly na místě

Článek 143

Rozhodnutí ECB provést kontrolu na místě podle článku 12 nařízení o jednotném mechanismu dohledu

1. Na základě článku 12 nařízení o jednotném mechanismu dohledu ECB za účelem plnění úkolů, které jí byly svěřeny nařízením o jednotném mechanismu dohledu, ustanoví týmy pro provádění kontrol na místě, jak je uvedeno v článku 144, s cílem provést všechny nezbytné kontroly na místě v prostorách právnické osoby ve smyslu čl. 10 odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.
2. Aniž by byl dotčen článek 142 a podle čl. 12 odst. 3 nařízení o jednotném mechanismu dohledu jsou kontroly na místě prováděny na základě rozhodnutí ECB, které stanoví alespoň tyto skutečnosti:
 - a) předmět a účel kontroly na místě a
 - b) skutečnost, že jakékoli bránění kontrole na místě ze strany právnické osoby, která kontrole na místě podléhá, představuje porušení rozhodnutí ECB ve smyslu čl. 18 odst. 7 nařízení o jednotném mechanismu dohledu, aniž by byly dotčeny vnitrostátní právní předpisy.

3. Je-li kontrola na místě prováděna v návaznosti na šetření vedené na základě rozhodnutí ECB ve smyslu článku 142 a za předpokladu, že kontrola na místě má tentýž účel a rozsah jako šetření, úředníkům a jiným osobám pověřeným ECB a vnitrostátním příslušným orgánem bude umožněn přístup do obchodních prostor a na pozemky právnické osoby, která podléhá šetření na základě téhož rozhodnutí v souladu s čl. 12 odst. 2 a 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu a aniž by byl dotčen článek 13 uvedeného nařízení.

Článek 144

Ustavení a složení týmů pro provádění kontrol na místě

1. ECB je pověřena ustavením a složením týmů pro provádění kontrol na místě se zapojením vnitrostátních příslušných orgánů v souladu s článkem 12 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.
2. ECB jmenuje vedoucího týmu pro provádění kontrol na místě z řad zaměstnanců ECB a vnitrostátního příslušného orgánu.

Článek 145

Postup pro provádění kontroly na místě a oznámení této kontroly

1. ECB oznámí právnické osobě, která podléhá kontrole na místě, rozhodnutí ECB ve smyslu čl. 143 odst. 2, jakož i totožnost členů týmu pro provádění kontroly na místě alespoň pět pracovních dnů před zahájením kontroly na místě. ECB o této kontrole vyrozumí rovněž vnitrostátní příslušný orgán členského státu, kde má být kontrola na místě prováděna, alespoň jeden týden před tím, než vyrozumí právnickou osobu, která podléhá kontrole na místě.

Je-li to třeba k řádnému provedení a účinnosti kontroly, může ECB provést kontrolu na místě, aniž by dotčený subjekt předem vyrozuměla. Vnitrostátní příslušný orgán bude vyrozuměn co nejdříve před zahájením této kontroly na místě.

Článek 146

Provádění kontrol na místě

1. Ti, kdo provádějí kontrolu na místě, se řídí pokyny vedoucího týmu pro provádění kontroly na místě.
2. Je-li subjekt, který podléhá kontrole na místě, významným dohlíženým subjektem, odpovídá vedoucí týmu pro provádění kontroly na místě za koordinaci mezi týmem pro provádění kontroly na místě a společným týmem dohledu, který je pověřen dohledem nad významným dohlíženým subjektem.

ČÁST XII PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 147

Zahájení přímého dohledu ze strany ECB, když ECB poprvé převezme své úkoly

1. Alespoň dva měsíce přede dnem 4. listopadu 2014 zašle ECB každému dohlíženému subjektu, v jehož případě přebírá úkoly, které jí byly svěřeny nařízením o jednotném mechanismu dohledu, rozhodnutí, v němž potvrzuje, že tento subjekt je významným dohlíženým subjektem. V případě subjektů, které jsou členy významné dohlížené skupiny, se rozhodnutí oznamuje dohlíženému subjektu na nejvyšší úrovni konsolidace. Tato rozhodnutí nabývají účinnosti dnem 4. listopadu 2014.
2. Bez ohledu na odstavce 1, pokud ECB započne s plněním úkolů, které jí byly svěřeny, přede dnem 4. listopadu 2014, zašle rozhodnutí dotčenému subjektu a relevantním vnitrostátním příslušným orgánům. Nestanoví-li toto rozhodnutí jinak, nabývá toto rozhodnutí účinnosti doručením. Relevantní vnitrostátní příslušné orgány budou o záměru vydat takové rozhodnutí předem vyzooměny co možná nejdříve.
3. Před přijetím rozhodnutí podle odstavce 1 poskytne ECB příslušnému dohlíženému subjektu nebo jedná-li se o dohlíženou skupinu, dohlíženému subjektu na nejvyšší úrovni konsolidace možnost činit písemná podání.

Článek 148

Vymezení formátu zprávy o historii v oblasti dohledu a rizikovém profilu, kterou vnitrostátní příslušné orgány poskytují ECB

1. Vnitrostátní příslušné orgány nejpozději do 4. srpna 2014 ECB sdělí totožnost úvěrových institucí, kterým vydaly povolení, a předloží jí zprávu o těchto úvěrových institucích ve formátu stanoveném ECB.
2. Pokud ECB bez ohledu na odstavce 1 započne plnit úkoly, které jí byly svěřeny, před 4. listopadem 2014, může vnitrostátní příslušné orgány požádat, aby v přiměřené lhůtě, která bude uvedena v žádosti, ECB sdělily totožnost příslušných úvěrových institucí a aby jí předložily zprávu ve formátu stanoveném ECB.

Článek 149

Kontinuita stávajících řízení

1. Nerozhodne-li ECB jinak, pokud vnitrostátní příslušný orgán zahájil řízení v oblasti dohledu, pro které na základě nařízení o jednotném mechanismu dohledu převezme působnost ECB, a to přede dnem 4. listopadu 2014, použijí se postupy vymezené v článku 48.

2. Odchylně od článku 48 se tento článek vztahuje na společná řízení.

Článek 150

Rozhodnutí v oblasti dohledu přijatá vnitrostátními příslušnými orgány

Aniž by byl dotčen výkon pravomocí, které byly ECB svěřeny nařízením o jednotném mechanismu dohledu, zůstávají rozhodnutí v oblasti dohledu přijatá vnitrostátními příslušnými orgány přede dnem 4. listopadu 2014 nedotčena.

Článek 151

Členské státy, jejichž měnou se stane euro

1. Dojde-li v případě členského státu v souladu s čl. 140 odst. 2 SFEU ke zrušení výjimky podle článku 139 SFEU, použijí se články 148 až 150 s výhradou odstavce 2 přiměřeně ve vztahu k řízením v oblasti dohledu zahájeným či rozhodnutím přijatým vnitrostátním příslušným orgánem tohoto členského státu.
2. Odkaz na den 4. listopadu 2014 v člancích 149 a 150 se považuje za odkaz na den, kdy příslušný členský stát přijme euro.

Článek 152

Kontinuita stávajících ujednání

Veškerá stávající ujednání o spolupráci s jinými orgány, která vnitrostátní příslušný orgán uzavře před 4. listopadem 2014 a která se alespoň částečně týkají úkolů, které byly na ECB přeneseny nařízením o jednotném mechanismu dohledu, se uplatňují i nadále. ECB může rozhodnout, že se na těchto stávajících ujednáních o spolupráci bude účastnit v souladu s postupem použitelným pro daná ujednání nebo že zavede nová ujednání o spolupráci s třetími stranami, pokud se týká úkolů, které byly na ECB přeneseny nařízením o jednotném mechanismu dohledu. Vnitrostátní orgán dohledu i nadále postupuje podle stávajících ujednání o spolupráci, pouze pokud nebyla nahrazena ujednáními o spolupráci s ECB. Je-li to nezbytné pro provedení stávajících ujednání o spolupráci, odpovídá vnitrostátní příslušný orgán za pomoc ECB, zejména tím, že vykonává svá práva a plní své povinnosti na základě ujednání ve spolupráci s ECB.

Článek 153

Závěrečná ustanovení

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 4. května 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Frankfurtu nad Mohanem [den měsíc YYYY].

Za Radu guvernérů ECB

prezident ECB

Mario DRAGHI